

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av konkurslagen och till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att konkurslagen, lagen om företagssanering, lagen om skuldsanering för privatpersoner och lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret ändras, att det stiftas en lag om skuldsaneringsregistret samt att lagen om offentliggörande och registrering av insolvensförfarande som inletts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen och lagen om godkännande och verkställighet av den i Köpenhamn den 7 november 1933 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige avslutade konventionen angående konkurs ändras. Syftet med propositionen är att revidera lagstiftningen så att den blir förenlig med Europeiska unionens omarbetade insolvensförordning.

Insolvensförordningen ska i fortsättningen tillämpas också på skuldsanering för privatpersoner. Därför krävs det inte längre att en gäldenär som ansöker om skuldsanering för privatpersoner ska ha hemvist i Finland, utan det räcker att den plats för gäldenärens huvudsakliga intressen som definieras i förordningen finns i Finland.

Konkurs- och företagssaneringsregistrets informationsinnehåll ska utvidgas, och de uppgifter som förts in i registret ska vara tillgängliga avgiftsfritt via det allmänna datanätet. Utöver de nämnda ändringarna, som följer av insolvensförordningen, föreslås det att kungörelse inte längre ska utgöra huvudregeln i samband med konkurs- och företagssaneringsärenden. De rättsverkningar i anslutning till konkursens början som varit förknippade med kungörelsen ska i stället anknytas till den tidpunkt då en anteckning om att konkursen har börjat förs in i registret.

Vidare ska bestämmelserna om skuldsaneringsregistret överföras till lagnivå. Uppgifter som berör skuldsanering ska vara tillgängliga i det allmänna datanätet bara när skuldsaneringen gäller skulder som uppkommit inom näringsverksamheten hos en gäldenär som är verksam som näringsidkare eller yrkesutövare. I övrigt ska uppgifter ur skuldsaneringsregistret på samma sätt som för närvarande begäras hos Rättsregistercentralen.

Borgenärerna ska också kunna anmäla sina fordringar i samband med konkurs, företagssanering och skuldsanering för privatpersoner på engelska, förutom på finska eller svenska.

Lagarna om ändring av konkurslagen, ändring av lagen om företagssanering, ändring av lagen om skuldsanering för privatpersoner samt ändring av 1 § i lagen om offentliggörande och registrering av insolvensförfarande som inletts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen avses träda i kraft den 26 juni 2017. De övriga lagarna avses träda i kraft den 26 juni 2018.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1 INLEDNING OCH NULÄGE	4
2 DE VIKTIGASTE ÄNDRINGARNA	4
2.1 Tillämpningsområde	4
2.2 Domstolarnas behörighet	5
2.3 Tillämplig lag	8
2.4 Insolvensregister	8
2.5 Verkställighet	10
2.6 Sekundärt insolvensförfarande	10
2.7 Upplysningar till borgenärer och anmälan av deras anspråk	14
2.8 Insolvensförfaranden för medlemmar i en koncern	16
2.9 Förordningens tillämpning och övergångsbestämmelser	18
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	19
3.1 Domstolarnas behörighet	19
3.2 Insolvensregister	20
3.2.1 Konkurs- och företagssaneringsregistret	20
3.2.2 Skuldsaneringsregistret	23
3.3 Sekundära insolvensförfaranden	26
3.4 Språket för anmälan av fordringar och översättningar	26
3.5 Insolvensförfaranden för medlemmar i en koncern	27
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	28
4.1 Konsekvenser för statsfinanserna och för myndigheternas verksamhet	28
4.2 Konsekvenser för företagen och för gäldenärernas och borgenärernas ställning	30
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	31
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER	32
DETALJMOTIVERING	33
1 LAGFÖRSLAG	33
1.1 Konkurslagen	33
1 kap. Allmänna bestämmelser	33
3 kap. Rättsverkningarna av att en konkurs börjar	33
7 kap. Förfarandet i domstol	33
12 kap. Konkursfordringar, bevakning och utredning av fordringar	34
14 kap. Konkursboets förvaltning	35
15 kap. Hur borgenärerna utövar sin beslutanderätt	35
22 kap. Konkursregistret, kungörelser och meddelanden	36
23 kap. Särskilda bestämmelser	38
1.2 Lagen om företagssanering	39
1.3 Lagen om skuldsanering för privatpersoner	44
1.4 Lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret	46
1.5 Lagen om skuldsaneringsregistret	49
1.6 Lagen om offentliggörande och registrering av insolvensförfarande som inletts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen	52
1.7 Lagen om godkännande och verkställighet av den i Köpenhamn den 7 november 1933 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige avslutade konventionen angående konkurs	53
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER	53
3 IKRAFTTRÄDANDE	54

LAGFÖRSLAG	55
1. Lag om ändring av konkurslagen	55
2. Lag om ändring av lagen om företagssanering	62
3. Lag om ändring av lagen om skuldsanering för privatpersoner	66
4. Lag om ändring av lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret	68
5. Lag om skuldsaneringsregistret	71
6. Lag om ändring av 1 § i lagen om offentliggörande och registrering av insolvensförfarande som inletts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.....	74
7. Lag om upphävande av 2 § i lagen om godkännande och verkställighet av den i Köpenhamn den 7 november 1933 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige avslutade konventionen angående konkurs	75
BILAGA	76
PARALLELLTEXTER	76
1. Lag om ändring av konkurslagen	76
2. Lag om ändring av lagen om företagssanering	87
3. Lag om ändring av lagen om skuldsanering för privatpersoner	94
4. Lag om ändring av lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret	96
6. Lag om ändring av 1 § i lagen om offentliggörande och registrering av insolvensförfarande som inletts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen....	101
7. Lag om upphävande av 2 § i lagen om godkännande och verkställighet av den i Köpenhamn den 7 november 1933 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige avslutade konventionen angående konkurs	102
UTKAST TILL FÖRORDNINGAR	103
Statsrådets förordning om ändring av förordningen om företagssanering	103
Statsrådets förordning om upphävande av 1 § 2 och 3 mom. i statsrådets förordning om kungörelseregister	104
Justitieministeriets förordning om ändring av justitieministeriets förordning om konkursärenden	105

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning och nuläge

Inom EU regleras insolvensförfarandena i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden. Förordningen trädde i kraft den 31 maj 2002.

Förordningen innehåller bestämmelser om domstolarnas internationella behörighet, tillämplig lag samt erkännande och samordning av insolvensförfaranden. Bland de finländska insolvensförfarandena omfattas konkurs och företagssanering av förordningens tillämpningsområde.

Kommissionen gav den 12 december 2012 en rapport om förordningens tillämpning (KOM (2012) 743 slutlig). Enligt kommissionens rapport betraktades förordningen generellt som ett välfungerande instrument, men vissa ändringar ansågs nödvändiga bl.a. för att effektivisera administreringen av förfarandena samt för att göra det möjligt att sanera ekonomiskt bärkraftiga företag.

Samtidigt lade kommissionen med stöd av artikel 81 i fördraget om Europeiska Unionens funktionssätt fram ett förslag till ändring av förordningen för Europaparlamentet och rådet (KOM 2012 (744) slutlig). De viktigaste ändringsförslagen berörde utvidgning av förordningens tillämpningsområde, precisering av behörighetsreglerna, förbättring av borgenärernas tillgång till information och effektivisering av förfarandena, såväl när det gäller huvudinsolvensförfaranden och sekundära insolvensförfaranden som när det gäller insolvensförfaranden för företag inom samma koncern.

Kommissionen föreslog således att den gällande förordningen skulle omarbetas. Som resultat av de förhandlingar som fördes om förslaget antogs den 20 maj 2015 den omarbetade förordningen (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden (nedan förordningen), dvs. en helt ny version av hela förordningen. Förordningen motsvarar kommissionens målsättningar, men den avviker på vissa punkter avsevärt från kommissionens ursprungliga förslag.

Förordningens grundläggande struktur motsvarar den gällande förordningens struktur. Förordningen har dock utökats med helt nya reglering, såsom kapitlet om insolvensregister och kapitlet om insolvensförfaranden som avser medlemmar i samma koncern.

Både den gällande och den omarbetade förordningen tillämpas på alla EU-medlemsstater utom på Danmark.

2 De viktigaste ändringarna

2.1 Tillämpningsområde

Den gällande förordningen tillämpas på insolvensförfaranden som inbegriper en juridisk eller fysisk persons samtliga borgenärer och där gäldenären helt eller delvis berövas rådigheten över sina tillgångar och en förvaltare utses. De förfaranden vars syfte är att sanera företag hör inte till förordningens tillämpningsområde i alla medlemsstater. I den nya förordningen har tillämpningsområdet utvidgats att gälla alla förfaranden vars syfte är att sanera företag och som inleds till följd av sannolik (hotande) insolvens innan företaget blivit insolvent. Under vissa förutsättningar gäller den nya förordningen även sådana förfaranden där gäldenären helt eller delvis bevarar rådigheten över sina tillgångar.

Förfaranden vars syfte är att åtgärda privatpersoners ekonomiska ställning hör bara i ett fåtal medlemsstater till den gällande förordningens tillämpningsområde. Den omarbetade förordningens tillämpningsområde har emellertid utvidgats så att den oftare än för närvarande blir tillämplig också på sådana förfaranden.

Förordningen tillämpas (enligt artikel 1.1) på offentliga kollektiva förfaranden, inbegripet interimistiska förfaranden, vilka grundar sig på lagstiftning om insolvens och i vilka, för räddnings-, skuldsanerings-, omstrukturerings- eller likvidationsändamål, en gäldenär helt eller delvis berövas rådgivningen över sina tillgångar och en förvaltare utses (led a) eller en gäldenärs tillgångar och verksamhet är föremål för kontroll eller övervakning av en domstol (led b). Tillfälligt uppskjutande av enskilda verkställighetsförfaranden hör också till förordningens tillämpningsområde (led c). Enligt skäl 10 i förordningens ingress inbegriper domstolens kontroll i led b situationer där domstolen endast ingriper efter överklagande av en borgenär eller andra berörda parter.

I bilaga A finns en uttömmande förteckning över de förfaranden som omfattas av förordningens tillämpningsområde.

För Finlands del tillämpas förordningen på konkurs, företagssanering och skuldsanering för privatpersoner. Den gällande förordningen 1346/2000 tillämpas på konkurs och företagssanering. I och med att tillämpningsområdet utvidgas nämns också skuldsanering för privatpersoner i bilaga A till den nya förordningen. Till följd av detta finns det skäl att justera vissa bestämmelser i lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993, nedan skuldsaneringslagen).

Utanför förordningens tillämpningsområde faller enligt artikel 1.2 försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag samt andra företag eller institut, i den utsträckning dessa omfattas av direktiv 2001/24/EG, samt företag för kollektiva investeringar. En motsvarande begränsning av tillämpningsområdet föreskrivs också i den gällande förordningen.

2.2 Domstolarnas behörighet

Domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen (centre of main interests, COMI) finns, har behörighet att inleda ett insolvensförfarande (artikel 3.1). Förordningen blir såsom förut tillämplig bara då platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns inom EU. Definitionen av platsen för de huvudsakliga intressena har preciserats i förordningen. Enligt artikeln är platsen för de huvudsakliga intressena den plats där gäldenären vanligtvis förvaltar sina intressen på ett sätt som kan fastställas av tredje man. Ett motsvarande omnämnande finns i den gällande förordningens ingress, vilket innebär att det inte är fråga om någon ändring i sak.

I ingressen konstateras det att förordningen bör innehålla ett antal garantier för att förhindra att forum shopping används i bedrägligt syfte eller missbrukas. Syftet med flera av de nya bestämmelserna om domstolarnas behörighet är uttryckligen att förhindra forum shopping.

Bestämmelsen om att sätet anses vara platsen för de huvudsakliga intressena för bolag och andra juridiska personer, om inte annat visas, kvarstår i den omarbetade förordningen. För bekämpande av forum shopping har den artikel där platsen för de huvudsakliga intressena definieras dock utökats med en bestämmelse om att denna presumtion gäller endast om sätet inte har flyttats till en annan medlemsstat inom en period av tre månader innan ansökan om att inleda ett insolvensförfarande har inlämnats.

Artikeln har också utökats med en presumtion om platsen för de huvudsakliga intressena för personer som är verksamma som näringsidkare eller yrkesutövare. För en sådan persons del anses platsen för de huvudsakliga intressena vara den berörda personens huvudsakliga verksamhetsställe, om inte annat visas. På samma sätt som för företag gäller presumtionen dock endast om det huvudsakliga verksamhetsstället inte har flyttats till en annan medlemsstat inom en period av tre månader innan ansökan om att inleda ett insolvensförfarande har inlämnats.

För en privatperson ska platsen för de huvudsakliga intressena anses vara personens hemvist, om inte annat visas. Presumtionen gäller om hemvisten inte har flyttats till en annan medlemsstat inom en period av sex månader innan ansökan om att inleda ett insolvensförfarande har inlämnats.

Enligt förordningens ingress ska det emellertid vara möjligt att bryta presumtionen om att sätet, det huvudsakliga verksamhetsstället eller hemvisten är platsen för de huvudsakliga intressena. Den behöriga domstolen i en medlemsstat ska göra en noggrann bedömning av om platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen faktiskt finns i den medlemsstaten.

Då det är fråga om ett företag ska det vara möjligt att bryta presumtionen när företagets huvudkontor är beläget i en annan medlemsstat än den där det har sitt säte, och när en övergripande bedömning av alla relevanta faktorer på ett sätt som kan fastställas av tredje part visar att centrum för företagets ledning och övervakning samt för tillvaratagande av företagets intressen finns i den andra medlemsstaten. När det gäller en privatperson som inte är verksam som enskild näringsidkare eller yrkesutövare, ska det vara möjligt att bryta presumtionen exempelvis om huvuddelen av gäldenärens tillgångar finns utanför den medlemsstat i vilken denne har sin hemvist eller om det kan fastställas att den huvudsakliga anledningen till att denne flyttade var att ansöka om insolvensförfarande inom den nya jurisdiktionen och detta påtagligt skulle vara till nackdel för de borgenärens intressen vilkas förehavanden med gäldenären ägde rum före flyttningen (skäl 30).

Förhållandet mellan huvudinsolvensförfaranden, sekundära insolvensförfaranden och territoriella insolvensförfaranden har bevarats oförändrat. Med ett huvudinsolvensförfarande avses ett insolvensförfarande som inleds i den stat där platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns och vars verkningar omfattar gäldenärens samtliga tillgångar. Ett sekundärt insolvensförfarande är ett lokalt insolvensförfarande som inleds efter att huvudinsolvensförfarandet har inletts. Med ett territoriellt insolvensförfarande avses ett lokalt insolvensförfarande som inleds i det fall att inget huvudinsolvensförfarande har inletts.

När platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns inom en medlemsstats territorium, har domstolen i en annan medlemsstat behörighet att inleda ett sekundärt eller territoriellt insolvensförfarande endast om gäldenären har ett driftställe i den andra medlemsstaten. Verkningarna av sekundära och territoriella insolvensförfaranden omfattar endast egendom som finns inom den medlemsstats territorium där förfarandet inletts.

Den reglering som berör sekundära insolvensförfaranden har ändrats så att ett sekundärt insolvensförfarande inte måste vara ett likvidationsförfarande. Ett sekundärt insolvensförfarande kan således enligt förordningen också vara ett förfarande vars syfte är att sanera ett företag (artikel 3.2 och 3.3). I 2 § i lagen om företagssanering (47/1993, nedan företagssaneringslagen) definieras saneringsförfarandets objekt. En del av ett bolag kan inte vara föremål för företagssanering. Detta innebär att ett sekundärt insolvensförfarande i Finland måste gälla hela bolaget. Saneringen omfattar dock bara bolagets tillgångar i Finland. I praktiken kan ett sekundärt insolvensförfarande inte vara ett företagssaneringsförfarande i den situation där huvudinsolvensförfarandet är ett likvidationsförfarande. Problem uppkommer också i den situation där företagssanering söks såsom territoriellt insolvensförfarande.

Små preciseringar har gjorts i förordningens bestämmelser om inledande av ett territoriellt insolvensförfarande, bl.a. genom att förordningen har utökats med en uttrycklig bestämmelse om en myndighets rätt att begära att ett territoriellt insolvensförfarande ska inledas (artikel 3.4). Denna precisering har gjorts med tanke på förfarandena i sådana medlemsstater där en myndighet kan ansöka om att ett insolvensförfarande ska inledas utan att själv vara borgenär. I artikeln förtydligas också systematiken för de olika förfarandenas del genom ett konstaterande om att ett territoriellt insolvensförfarande blir ett sekundärt insolvensförfarande när ett huvudinsolvensförfarande inleds.

Förordningen har utökats med en ny artikel som gäller prövning av behörighetsfrågan (artikel 4). Enligt denna artikel ska domstolen på eget initiativ pröva om den är behörig. Sådana förfaranden där det förutsätts att parterna ska åberopa avsaknaden av behörighet, vilka iakttas i vissa medlemsstater, kan således inte längre tillämpas. För Finlands del kräver artikeln inte några lagändringar. I beslutet om att ett insolvensförfarande ska inledas ska det dessutom anges om domstolens behörighet grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2 (dvs. om det är fråga om ett huvudinsolvensförfarande eller ett territoriellt eller sekundärt insolvensförfarande). Till denna del föreslås kompletteringar av den paragraf i konkurslagen (120/2004) som gäller beslutet att försätta gäldenären i konkurs och den paragraf i företagssaneringslagen som gäller innehållet i beslutet om att inleda förfarandet.

I artikeln finns dessutom en bestämmelse som berör sådana förfaranden där insolvensförfarandet kan inledas i enlighet med nationell rätt utan domstolsbeslut, vilka används i vissa medlemsstater (artikel 4.2).

Förordningen ger gäldenären och borgenärerna rätt att söka ändring i ett beslut om att ett huvudinsolvensförfarande inleds på grundval av internationell behörighet (artikel 5). I övrigt fastställs rätten att söka ändring enligt nationell lag.

Förordningen har utökats med en ny bestämmelse om behörigheten att pröva en talan som är en direkt följd av insolvensförfarandet eller har ett nära samband med insolvensförfarandet (artikel 6). Enligt denna artikel ska domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium insolvensförfarandet har inletts i enlighet med artikel 3 vara behöriga att pröva en talan som är direkt hänförlig till insolvensförfarandet eller har ett nära samband med detta, såsom en talan om återvinning (artikel 6.1). Denna artikel motsvarar de riktlinjer som EU-domstolen omfattat i sin rättspraxis.

Förvaltaren kan väcka en talan som hänför sig till ett insolvensförfarande också tillsammans med en talan på privaträttens område vid en domstol i den medlemsstat inom vars territorium svaranden har hemvist, förutsatt att denna domstol är behörig enligt förordning (EU) nr 1215/2012 (Bryssel I-förordningen). En talan anses ha samband med en annan talan om de har ett sådant samband att en gemensam handläggning och ett gemensamt avgörande är påkallat för att undvika att oförenliga avgöranden meddelas i separata förfaranden (artikel 6.2 och 6.3). Som exempel på ett sådant fall där denna artikel kan bli tillämplig nämns i förordningens ingress en situation där förvaltaren avser att kombinera en talan om ställföreträdaransvar på grundval av insolvenslagstiftning med en talan grundad på bolagslagstiftning eller allmänna skadestandsregler (skäl 35).

Förordningens behörighetsbestämmelser är direkt tillämpliga, och de kräver således inte någon nationell lagstiftning. Bestämmelserna i den nationella lagen ska dock ses över så att de blir förenliga med förordningen.

2.3 Tillämplig lag

Förordningens bestämmelser om tillämplig lag har i huvudsak bevarats oförändrade. Tre artiklar har utökats med kompletteringar, men dessa påverkar inte de gällande lagvalsreglerna.

Den artikel som gäller avtal om fast egendom har utökats med en behörighetsbestämmelse. Enligt denna bestämmelse ska den domstol som inledde huvudinsolvensförfarandet vara behörig att godkänna uppsägningen eller ändringen av avtal om förvärv av eller nyttjanderätt till fast egendom när den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på avtalen kräver att ett sådant avtal får sägas upp eller ändras endast efter godkännande av den domstol vid vilken insolvensförfarandet har inletts, och inget insolvensförfarande har inletts i den medlemsstaten (artikel 11.2).

Artikeln gällande den lag som ska tillämpas på anställningsavtal har likaså utökats med en behörighetsbestämmelse, som i fråga om sitt innehåll avviker från den ovan beskrivna bestämmelsen som gäller avtal om fast egendom. Domstolarna i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande får inledas är behöriga att godkänna uppsägningen eller ändringen av ett anställningsavtal även om inget insolvensförfarande har inletts i den medlemsstaten. Medlemsstatens myndigheter har samma behörighet (artikel 13.2).

Dessa bestämmelser har tagits in i förordningen på grund av att vissa medlemsstaters lagstiftning kräver att en domstol ska godkänna uppsägningen av avtal som berör fast egendom samt anställningsavtal. Syftet med bestämmelserna är att undvika situationer där ingen medlemsstats domstol är behörig.

Dessutom har förordningen ändrats så att verkningarna av ett insolvensförfarande på pågående skiljeförfaranden regleras på motsvarande sätt som dess verkningar på pågående rättegångar. Verkningarna av ett insolvensförfarande på pågående rättegångar eller pågående skiljeförfaranden beträffande egendom eller rättigheter som ingår i den egendom som insolvensförfarandet avser regleras uteslutande i lagen i den medlemsstat där rättegången pågår eller där skiljedomstolen har sitt säte (artikel 18).

De ovan beskrivna ändringarna kräver inte några ändringar i den nationella lagen.

2.4 Insolvensregister

I förordningen förpliktas medlemsstaterna inom sitt territorium upprätta och upprätthålla ett eller flera register där uppgifter om insolvensförfaranden offentliggörs (artikel 24.1).

I förordningen anges det uttryckligen vilka uppgifter som ska ingå i registret (artikel 24.2). Registret kan därutöver innehålla även andra uppgifter. Uppgifterna ska offentliggöras i insolvensregistret snarast möjligt efter det att ett insolvensförfarande har inletts.

De nationella registren ska kopplas samman via den europeiska e-juridikportalen, som ska fungera som en allmän åtkomstpunkt till information i systemet. Uppgifterna ska dock lagras i nationella databaser, inte i den europeiska e-juridikportalen. Systemet innefattar en sökfunktion som kan användas på alla unionens officiella språk. Kommissionen fastställer med hjälp av genomförandeakter de faktorer som hänför sig till systemets tekniska realisering (artiklarna 25 och 28).

Upprättandet, underhållet och det framtida utvecklandet av systemet för sammankoppling av insolvensregister ska finansieras genom unionens allmänna budget, medan varje medlemsstat ska bära kostnaderna för att upprätta och anpassa sina nationella insolvensregister så att de blir kompatibla med den europeiska e-juridikportalen, samt kostnaderna för att förvalta, driva och underhålla de nationella registren (artikel 26).

Den föreskrivna information som avses i artikel 24.2 ska vara tillgänglig kostnadsfritt via systemet för sammankoppling av insolvensregister. Om en medlemsstat inkluderar annan än föreskriven information i registret, får den dock ta ut en avgift för denna information (artikel 27.1 och 27.2).

Förordningen förpliktar medlemsstaterna att göra uppgifter om insolvensförfaranden som berör bolag samt näringsidkare och yrkesutövare tillgängliga för allmänheten via systemet för sammankoppling av insolvensregister. För sådana privatpersoners del som inte är verksamma som enskilda näringsidkare eller yrkesutövare ges däremot vissa möjligheter till undantag i förordningen. Motsvarande möjligheter till undantag gäller också enskilda näringsidkare och yrkesutövare i sådana fall där insolvensförfarandet berör bara deras privatekonomi, inte deras verksamhet som näringsidkare eller yrkesutövare.

För det första får medlemsstaterna som villkor för tillgången till föreskriven information om privatpersoner uppställa kompletterande sökkriterier för den söktjänst som kommissionen tillhandahåller (artikel 27.3). I ingressen nämns gäldenärens personnummer, adress och födelsedatum samt den behöriga domstolens domkrets som exempel på kompletterande sökkriterier (skäl 79). Då kompletterande sökkriterier krävs är det t.ex. inte möjligt att göra en sökning enbart med personens namn, utan den som söker information måste ha närmare kännedom om den person som är föremål för insolvensförfarandet.

Som villkor för tillgången till föreskriven information om privatpersoner kan medlemsstaterna för det andra kräva att informationen begärs hos en behörig myndighet. I detta fall är informationen inte tillgänglig direkt via internet, utan den måste särskilt begäras av en myndighet. Medlemsstaterna får även bestämma att tillgång till denna information ges endast på villkor att ett legitimt intresse föreligger (artikel 27.4).

Begäran om information ska kunna sändas på elektronisk väg med hjälp av en standardblankett via den europeiska e-juridikportalen. Då det ställs krav på ett legitimt intresse ska den person som begär information kunna motivera sin begäran med hjälp av kopior av relevanta dokument. Den behöriga myndigheten ska ge den person som begär informationen svar inom tre arbetsdagar. Den person som begär informationen är inte skyldig att tillhandahålla en översättning av de handlingar som motiverar hans eller hennes begäran och inte heller att bära de översättningskostnader som eventuellt orsakas den behöriga myndigheten (artikel 27.4). I förordningen bestäms det inte på vilket språk den behöriga myndigheten ska lämna ut informationen.

Uppgifter om privatpersoner som inte är verksamma som enskilda näringsidkare eller yrkesutövare behöver enligt förordningen inte föras in i insolvensregistret. I detta fall krävs det att kända utländska borgenärer särskilt underrättas om den domstol hos vilken beslutet om att inleda insolvensförfarandet får överklagas och den tidsfrist inom vilken överklagandet ska ges in eller en hänvisning till kriterierna för beräkningen av denna tidsfrist. Insolvensförfarandet får inte påverka fordringar från sådana utländska borgenärer som inte har mottagit den aktuella informationen (artikel 24.4).

Förordningens bestämmelser om insolvensregister är av ”direktivkaraktär” och kräver ändringar i den nationella lagen. Lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret (137/2004)

ska således ses över. Bestämmelser om det register som berör skuldsanering för privatpersoner finns i förordningen om skuldsanering för privatpersoner (58/1993, nedan *skuldsaneringsförordningen*). I samband med översynen finns det emellertid skäl att överföra bestämmelserna till lagnivå.

2.5 Verkställighet

Bestämmelserna om erkännande och verkställighet av beslut kvarstår i det närmaste oförändrade i förordningen. Den artikel som innehåller hänvisningsbestämmelser om verkställigheten av beslut har uppdaterats så att den är förenlig med den gällande unionslagstiftningen. Vid verkställigheten iakttas artiklarna 39—44 och 47—57 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan *Bryssel I-förordningen*) (artikel 32.1).

I den omarbetade Bryssel I-förordningen har exekvaturförfarandet slopats. En dom som har meddelats i en annan medlemsstat ska inte längre föras till domstolen i den verkställande staten för att förklaras verkställbar där. I stället är en verkställbar dom som har meddelats i en medlemsstat direkt verkställbar i alla medlemsstater. En dom som har meddelats i en annan medlemsstat ska således verkställas på samma sätt som en nationell dom som har meddelats i den verkställande staten.

För verkställighetens del krävs inga ändringar i den nationella lagen.

2.6 Sekundärt insolvensförfarande

Med ett huvudinsolvensförfarande avses ett insolvensförfarande som inleds i den stat där platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns och vars verkningar omfattar gäldenärens samtliga tillgångar. Med ett sekundärt insolvensförfarande avses ett lokalt insolvensförfarande som inleds efter att huvudinsolvensförfarandet har inletts och som omfattar tillgångarna bara i den stat där förfarandet inleds. En närmare redogörelse för begreppen huvudinsolvensförfarande, sekundärt insolvensförfarande och territoriellt insolvensförfarande samt för behörigheten att inleda dessa förfaranden finns ovan i avsnitt 2.2.

Förordningen har utökats med en artikel där det bestäms att förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet får göra ett ensidigt åtagande gentemot lokala borgenärer i syfte att undvika att ett sekundärt insolvensförfarande inleds (artikel 36). Det är inte under några omständigheter obligatoriskt att göra ett sådant åtagande, men det är möjligt ifall man vill förhindra att ett sekundärt insolvensförfarande inleds.

Avsikten med åtagandet är att garantera att de lokala borgenärerna i samband med huvudinsolvensförfarandet behandlas på samma sätt som om ett sekundärt insolvensförfarande hade inletts. I fråga om tillgångar som finns i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande skulle ha kunnat inledas iakttas då i stället för lagen i den stat där huvudinsolvensförfarandet inletts de bestämmelser om hur tillgångarna ska fördelas och om företrädesordningen som gäller i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande skulle ha kunnat inledas (artikel 36.1 och 36.2).

I förordningen anförs förvaltaren behörigheten att göra ett ovan avsett åtagande. Enligt 14 kap. 2 § i konkurslagen utövas beslutanderätten i konkursboet av borgenärerna till den del sa-

ken inte enligt lag ska avgöras eller skötas av boförvaltaren. Enligt konkurslagen hör det således inte till boförvaltarens uppgifter att göra ett dylikt åtagande, men i förordningen bemyndigas boförvaltaren till detta. Förordningen hindrar dock inte att boförvaltaren inhämtar borgenärernas beslut om saken innan ett eventuellt åtagande görs.

Enligt huvudregeln i 29 § i företagssaneringslagen har gäldenären rätt att bestämma om sin egendom och verksamhet även efter att saneringsförfarandet har inletts. För vissa åtgärder behöver gäldenären dock samtycke av utredaren. Enligt 31 § i företagssaneringslagen har utredaren rätt att föra talan för gäldenärens räkning vid rättegångar och andra därmed jämförbara förfaranden. Likaså har utredaren rätt att för gäldenärens räkning framställa yrkanden och anhängiggöra rättegångar och andra därmed jämförbara förfaranden och att i dessa ärenden föra talan för gäldenärens räkning.

I förordningen ges utredaren självständig behörighet att göra ett ovan avsett åtagande. Denna behörighet kan anses vara förenlig med andan i 31 § i företagssaneringslagen. I de fall där det blir aktuellt att göra ett åtagande kan det emellertid vara motiverat för utredaren att diskutera saken med företrädare för gäldenärsbolaget och med borgenärsdelegationen eller, om en sådan inte har tillsatts, med de största borgenärerna.

Åtagandet ska göras på det officiella språket i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande skulle ha kunnat inledas (artikel 36.3). Åtagandet ska göras skriftligen och med iakttagande av eventuella övriga formkrav och krav för godkännande i fråga om fördelningen av tillgångarna i den stat där huvudinsolvensförfarandet inletts (artikel 36.4).

Åtagandet ska godkännas av de kända lokala borgenärerna. På godkännande av åtagandet tillämpas de regler för kvalificerad majoritet och omröstning som är tillämpliga på antagande av rekonstruktionsplaner enligt lagen i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande kunde ha inletts (artikel 36.5). Denna artikel kan anses vara motstridig, eftersom det kan antas att åtagandet har bedömts vara behövligt med tanke på likvidationsförfaranden. I artikeln föreskrivs det nämligen att bestämmelserna om saneringsförfaranden ska tillämpas trots att huvudinsolvensförfarandet och det sekundära insolvensförfarande som någon ansökt om skulle vara likvidationsförfaranden. Om alltså ett huvudinsolvensförfarande har inletts i en annan medlemsstat och de lokala borgenärerna i Finland ombes godkänna ett ovan avsett åtagande, ska 49–55 § i företagssaneringslagen tillämpas på godkännandet av åtagandet. Omröstningen sker utanför domstolen, eftersom det är fråga om en situation där inget saneringsförfarande har inletts i Finland.

Åtagandet är bindande för boet. Om ett sekundärt insolvensförfarande inleds trots åtagandet, ska förvaltaren returnera de eventuella tillgångar som denne hade överfört från den medlemsstat där det sekundära förfarandet inleds, eller behållningen av dessa (artikel 36.6).

En förvaltare som har gjort ett åtagande ska informera de lokala borgenärerna om den planerade fördelningen innan tillgångarna och behållningen fördelas. Lokala borgenärer får bestrida fördelningen hos domstolen i den medlemsstat där huvudinsolvensförfarandet har inletts, för att åstadkomma en fördelning som överensstämmer med villkoren för åtagandet och tillämplig lag (artikel 36.7). På konkurs tillämpas till denna del i Finland de bestämmelser om förslag till utdelningsförteckning och fastställande av utdelningsförteckningen som ingår i 13 kap. i konkurslagen. När det gäller företagssanering söks ändring på samma sätt som då ändring söks i fastställandet av ett saneringsprogram.

Lokala borgenärer får vända sig till domstolen i den medlemsstat där huvudinsolvensförfarandet har inletts för att kräva att förvaltaren vidtar alla de lämpliga åtgärder som är tillgängliga enligt lagstiftningen i den stat där huvudinsolvensförfarandet har inletts och som är nödvän-

diga för att säkerställa efterlevnaden av villkoren för åtagandet. Lokala borgenärer får även vända sig till domstolarna i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande skulle ha kunnat inledas för att begära att domstolen vidtar tillfälliga åtgärder eller skyddsåtgärder för att säkerställa att förvaltaren efterlever villkoren för åtagandet (artikel 36.8 och 36.9). Förvaltaren är ansvarig för alla skador som denne kan ha vållat lokala borgenärer till följd av att denne inte har uppfyllt de skyldigheter och krav som fastställs i artikeln (artikel 36.10).

Rätten att inleda ett sekundärt insolvensförfarande har begränsats i det fall där ett åtagande har blivit bindande enligt artikel 36. I detta fall ska en begäran om ett sekundärt insolvensförfarande framställas inom 30 dagar från det att godkännandet för åtagandet har meddelats (artikel 37.2).

Förordningen har utökats med bestämmelser om begäran och beslut om att ett sekundärt insolvensförfarande ska inledas. En domstol som mottar en begäran om att ett sekundärt insolvensförfarande ska inledas ska omedelbart underrätta förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar i huvudinsolvensförfarandet om begäran och ge denne möjlighet att yttra sig om begäran (artikel 38.1).

Om förvaltaren har gjort ett åtagande enligt artikel 36, får ett sekundärt insolvensförfarande inte inledas om förvaltaren motsätter sig detta och om åtagandet ger tillräckligt skydd för lokala borgenärers allmänna intressen (artikel 38.2).

I artikeln finns även särskilda bestämmelser om tillfälligt uppskjutande av enskilda verkställighetsförfaranden (artikel 38.3), som torde ha en anknytning till det förfarande för tillfälligt uppskjutande av enskilda verkställighetsförfaranden som avses i artikel 1.1 led c.

Den domstol som mottar en begäran om att ett sekundärt insolvensförfarande ska inledas får på begäran av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet inleda en annan typ av insolvensförfarande som förtecknas i bilaga A än den typ man ursprungligen ansökt om, förutsatt att villkoren för att inleda denna typ av förfarande enligt nationell rätt är uppfyllda och detta förfarande är det lämpligaste både med tanke på de lokala borgenärernas intressen och för att samstämmighet ska uppnås mellan huvudinsolvensförfarandet och det sekundära insolvensförfarandet. Gäldenärens insolvens får dock inte prövas på nytt (artikel 38.4).

Syftet med denna artikel är att ge förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet behörighet att begära att en annan typ av insolvensförfarande ska inledas än vad exempelvis en lokal borgenär har begärt. Förutsättningarna för inledande av insolvensförfarandet bestäms enligt lagen i den medlemsstat där förfarandet ska inledas. Därutöver ska domstolen göra en avvägning av saken med beaktande av de lokala borgenärernas intressen och samstämmigheten mellan insolvensförfarandena. Med samstämmighet mellan insolvensförfarandena avses uppenbarligen att det är ändamålsenligt att båda förfarandena är antingen likvidationsförfaranden eller saneringsförfaranden. Förvaltaren i ett huvudinsolvensförfarande som har inletts i en annan medlemsstat kan t.ex. i Finland ansöka om företagssanering i ett sådant fall där huvudinsolvensförfarandet är ett saneringsförfarande, men det i Finland lämnats in en konkursansökan i syfte att inleda ett sekundärt insolvensförfarande. I detta fall tillämpas företagssaneringslagens bestämmelser om handläggning av en ansökan om företagssanering och en konkursansökan som är anhängiga samtidigt (24 § 1 mom. i företagssaneringslagen).

Förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet får överklaga beslutet om att inleda ett sekundärt insolvensförfarande i den medlemsstat där det sekundära insolvensförfarandet har inletts (artikel 39).

Vidare har den artikel där det bestäms att förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet och förvaltaren i ett sekundärt insolvensförfarande ska samarbeta och kommunicera med varandra preciserats (artikel 41). Förordningen har även utökats med bestämmelser om samarbete och kommunikation mellan domstolar (artikel 42) och samarbete och kommunikation mellan förvaltare och domstolar (artikel 43). Förordningens bestämmelser är direkt tillämpliga och kräver inte någon nationell lagstiftning.

Samarbetet ska ske inom de gränser som följer av de berörda staternas nationella lagstiftning, eftersom samarbetet inte får strida mot de nationella bestämmelser som ska tillämpas på någotdera insolvensförfarandet. Det samarbete som avses i förordningen kräver således t.ex. inte att sekretessbelagda uppgifter lämnas ut, och den bestämmelse i artikel 42 som gäller domstolens möjlighet att utse en oberoende person eller ett oberoende organ att sköta samarbetet på dess vägnar blir inte tillämplig i Finland.

Förordningen har även utökats med nya bestämmelser om verkningarna av att ett insolvensförfarande avslutas (artikel 48). Syftet med denna artikel är att hindra att det uppkommer en situation där insolvensförfarandet inte längre kan fortgå med stöd av nationell lag på grund av att bolaget har upplösts.

Enligt artikeln ska avslutandet av ett insolvensförfarande inte hindra en fortsättning av övriga insolvensförfaranden beträffande samma gäldenär som fortfarande pågår vid den tidpunkten (artikel 48.1). Om ett insolvensförfarande rörande ett bolag eller en annan juridisk person i den medlemsstat där bolaget eller den juridiska personen har sitt säte skulle innebära upplösning av bolaget eller den juridiska personen, ska bolaget eller den juridiska personen inte upphöra att existera förrän övriga insolvensförfaranden beträffande samma gäldenär har avslutats eller förvaltaren eller förvaltarna i ett sådant förfarande har gett sitt samtycke till upplösningen (artikel 48.2).

I 20 kap. 25 § 2 mom. i aktiebolagslagen (624/2006) och i 5 kap. 8 § i lagen om öppna bolag och kommanditbolag (389/1988) bestäms det att bolaget har upplösts när slutredovisningen i konkursen har godkänts, om ingen egendom återstår efter konkursen. Motsvarande bestämmelser finns också i lagar som berör andra sammanslutningar, såsom i stiftelselagen (487/2015). Om bolaget har sitt säte i Finland och ett konkursförfarande pågår i Finland samtidigt som insolvensförfaranden rörande samma bolag pågår i andra medlemsstater, ska slutredovisningen således inte godkännas innan de insolvensförfaranden som pågår i andra medlemsstater har avslutats eller förvaltarna i dessa förfaranden har gett sitt samtycke till att slutredovisningen godkänns.

Bestämmelserna om omvandling av ett sekundärt insolvensförfarande har omarbetats något (artikel 51). På begäran av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet får domstolen i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande har inletts besluta om omvandling av det sekundära insolvensförfarandet till en annan typ av insolvensförfarande. Insolvensförfarandet ska omfattas av förordningens tillämpningsområde, men det behöver inte vara fråga om ett likvidationsförfarande, såsom enligt den gällande förordningen. De villkor som föreskrivs för inledande av den begärda typen av förfarande i nationell rätt ska vara uppfyllda och förfarandet ska vara det lämpligaste med tanke på de lokala borgenärernas intressen och för att samstämmighet ska uppnås mellan huvudinsolvensförfarandet och det sekundära insolvensförfarandet.

Syftet med denna bestämmelse är att göra det möjligt att omvandla ett sekundärt insolvensförfarande till ett likvidationsförfarande då huvudinsolvensförfarandet är ett likvidationsförfarande, och till ett saneringsförfarande då huvudinsolvensförfarandet är ett saneringsförfarande. I artikeln nämns det att den typ av förfarande som inleds ska vara det lämpligaste med tanke

på de lokala borgenärernas intressen, medan det i motsvarande artikel i den gällande förordningen (artikel 37) talas om intressena för borgenärerna i huvudinsolvensförfarandet. I artikeln konstateras det dessutom uttryckligen att omvandlingen kräver att de villkor som föreskrivs för inledande av förfarandet i nationell rätt ska vara uppfyllda.

I 24 § 4 mom. i företagssaneringslagen anges de förutsättningar under vilka gäldenären på ansökan av en borgenär kan försättas i konkurs efter att ett saneringsförfarande inletts. Det förutsätts antingen att konkursansökan grundar sig på en försummad betalning av en skuld som uppkommit efter att saneringsansökan blev anhängig eller att gäldenären var insolvent när förfarandet inleddes och förhållandena var sådana som nämns i 7 § 1 mom. 1 punkten i företagssaneringslagen. Enligt den sist nämnda bestämmelsen får ett saneringsförfarande inte inledas om gäldenären är insolvent och det är sannolikt att insolvensen inte kan undanröjas med hjälp av saneringsprogrammet eller att ny insolvens kan förhindras endast för en kort tid.

Enligt 29 § i företagssaneringslagen får gäldenären efter att ett företagssaneringsförfarande inletts överlämna sin egendom till konkurs endast med utredarens samtycke.

Utredaren är däremot inte behörig att ansöka om att en gäldenär som är föremål för företagsanering ska försättas i konkurs. Genom förordningen ges emellertid förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet sådan behörighet till den del det är fråga om ett sekundärt insolvensförfarande. Ifall ett lokalt företagssaneringsförfarande har inletts i Finland, kan företaget på begäran av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet försättas i konkurs. I detta fall krävs det dock förutom att de villkor som nämns i artikel 51 är uppfyllda dessutom att det föreligger sådana förutsättningar för att försätta gäldenären i konkurs som anges i 2 kap. i konkurslagen.

Enligt 24 § 3 mom. i företagssaneringslagen ska en ansökan om ett saneringsförfarande som har gjorts medan gäldenären är i konkurs lämnas utan prövning. I detta sammanhang bör man överväga huruvida bestämmelsen ska kunna tillämpas i det fall där det sekundära insolvensförfarande som har inletts i Finland är konkurs, och förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet i enlighet med artikel 51 begär att förfarandet ska omvandlas till företagssanering.

Om artikel 51 tolkas så att hänvisningen till nationell rätt anses innefatta de villkor som föreskrivs i den nationella processlagstiftningen, ska den begäran som förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet framställer lämnas utan prövning. Om hänvisningen däremot endast anses gälla de materiella förutsättningarna för att förfarandet ska kunna inledas, står 24 § 3 mom. i företagssaneringslagen i strid med artikel 51 i förordningen. Det finns inte visshet om hur artikeln ska tolkas. I propositionen föreslås det att 24 § 3 mom. i företagssaneringslagen ska ändras så att en ansökan om företagssanering kan prövas i den situation som avses i artikel 51. Ett saneringsförfarande kan i detta fall inledas om de villkor som föreskrivs för inledande av förfarandet i förordningen och i företagssaneringslagen är uppfyllda.

Förordningens bestämmelser om sekundära insolvensförfaranden är direkt tillämpliga, och de kräver inte i övrigt några ändringar i den nationella lagstiftningen.

2.7 Upplysningar till borgenärer och anmälan av deras anspråk

Utländska borgenärs rätt att anmäla fordringar i ett insolvensförfarande har preciserats genom ett omnämnande av att anmälan får göras med hjälp av alla de kommunikationsmetoder som godtas enligt lagstiftningen i den stat där förfarandet inleds. Det är inte obligatoriskt att anlita en advokat eller annan jurist enbart i syfte att anmäla fordringar (artikel 53). Med en utländsk borgenär avses en borgenär som har hemvist eller säte i en annan medlemsstat än den

stat där förfarandet inletts, inklusive skattemyndigheter och socialförsäkringsorgan i medlemsstaterna (artikel 2.12).

Skyldigheten att underrätta kända utländska borgenärer om att ett insolvensförfarande har inletts kvarstår oförändrad (artikel 54.1 och 54.2). Det är obligatoriskt att tillhandahålla underrättelsen med hjälp av ett standardformulär, förutom då det är fråga om insolvensförfaranden som rör en enskild person som inte bedriver någon närings- eller yrkesverksamhet, under förutsättning att borgenärerna inte är skyldiga att anmäla sina fordringar för att de ska beaktas i förfarandet (artikel 54.4). Med detta torde man avse att det inte är obligatoriskt att bevaka fordringarna inom en viss tidsfrist.

Formuläret ska översändas till utländska borgenärer på det officiella språket i den stat där förfarandet inletts eller på ett av unionens institutioners officiella språk, som den staten har angett att den kan godta (artiklarna 54.3 och 55.5).

Denna artikel kräver inga ändringar i den nationella lagen. I praktiken är det viktigt att boförvaltarna och utredarna är medvetna om att det är obligatoriskt att använda standardformuläret.

När det gäller skuldsanering för privatpersoner måste man beakta att hörandet av borgenärerna kan ske redan innan det fattats beslut om att skuldsanering ska inledas, om ett förslag till betalningsprogram har fogats till ansökan om skuldsanering (52 a § i skuldsaneringslagen). Förordningen har emellertid utarbetats med tanke på insolvensförfaranden som berör företag, vilket innebär att en ordagrann tolkning av förordningen ställvis gör den svår att tillämpa på skuldsanering för privatpersoner. Att höra borgenärerna redan innan beslutet om inledande av skuldsanering fattas kan inte anses strida mot förordningens syfte. Ifall betalningsprogrammet utarbetas av utredaren, ska borgenärerna dock alltid höras efter att beslutet om inledande av skuldsanering har fattats (54 § 2 mom. 3 punkten i skuldsaneringslagen).

Däremot torde det inte vara tillräckligt att borgenärerna bara hörs genom gäldenärens försorg i samband med ett s.k. tvångsförlikningsförfarande (38 a § och 52 a § 2 mom. i skuldsaneringslagen). Detsamma gäller snabbt fastställande av saneringsprogram enligt det s.k. Nopsa-förfarandet, då bara gäldenären har hört borgenärerna (92 § i företagssaneringslagen).

Utländska borgenärer får anmäla sina fordringar med hjälp av ett standardformulär. Det är dock inte obligatoriskt att använda standardformuläret för anmälning av fordringar (artikel 55.1).

Borgenärerna får anmäla sina fordringar på vilket som helst av unionens institutioners officiella språk. Anmälan anses ha inkommit i tid om den inom den föreskrivna tidsfristen har lämnats in på något av dessa språk. Det kan dock krävas att borgenären tillhandahåller en översättning av anmälan till det officiella språket i den stat där förfarandet inletts, eller till ett annat språk som den medlemsstaten har angett att den kan godta. Varje medlemsstat ska ange om den utöver sitt eget eller sina egna språk godtar ytterligare något av unionens institutioners officiella språk för anmälan av fordringar (artikel 55.5).

Finland har i anslutning till flera förordningar inom privaträttens område godtagit att engelska vid sidan av finska och svenska används för översättning av handlingar. Till dessa förordningar hör bl.a. förordningen (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande, förordningen (EG) nr 805/2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestrida fordringar, förordningen (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande och förordningen (EU) nr 655/2014 om inrättande av ett europeiskt förfarande för kvarstad på bankmedel i mål och ärenden av privaträttslig natur. Översättningar till engelska bör på motsvarande sätt godkännas också i samband med den aktuella förordningen. I

praktiken har man redan med stöd av den gällande förordningen godtagit att fordringar anmäls på engelska. Eftersom Finland ska ange vilka språk som godtas, ska en bestämmelse om saken tas in i lagen. I propositionen föreslås därmed ändringar i 12 kap. 14 § 2 mom. och 23 kap. 2 § 2 mom. i konkurslagen, i 71 § i företagssaneringslagen och i 54 § i skuldsaneringslagen.

Fordringarna ska anmälas inom den tidsfrist som föreskrivs i lagstiftningen i den stat där förfarandet inletts. För utländska borgenärer ska tidsfristen vara minst 30 dagar i detta fall från det att beslutet om att inleda ett insolvensförfarande offentliggjordes i insolvensregistret i den stat där förfarandet inletts. Om en medlemsstat med stöd av artikel 24.4 inte upprättar något insolvensregister gällande insolvensförfaranden som berör privatpersoner, räknas tidsfristen på 30 dagar från det att borgenären i enlighet med artikel 54 har blivit underrättad om att förfarandet inletts (artikel 55.6).

I samband med konkurs fastställer boförvaltaren bevakningsdagen efter att boförteckningen blivit klar. Bevakningsdagen ska infalla tidigast en månad och senast två månader efter att den bestämdes (12 kap. 5 § i konkurslagen). Bevakningsdagen kan således aldrig infalla tidigare än vad som anges i förordningen. Konkurslagen är därmed förenlig med förordningen, men det bör noteras att bevakningar som inkommit innan bevakningsdagen fastställts ska anses ha inkommit i tid.

I samband med företagssanering och skuldsanering för privatpersoner fastställer domstolen vilken dag borgenärerna senast skriftligen ska meddela utredaren sina yrkanden, om de avviker från vad gäldenären anmält (71 § 1 mom. 3 punkten i företagssaneringslagen och 54 § 2 mom. 2 punkten i skuldsaneringslagen). Alternativt kan domstolen bestämma att utredaren ska fastställa dagen. Den minimitidsfrist på 30 dagar som anges i förordningen medför inte något behov av ändringar i den nationella lagstiftningen. Då den nämnda dagen fastställs ska domstolen eller utredaren dock ta hänsyn till att utländska borgenärer ska ges en sådan tidsfrist som föreskrivs i förordningen för anmälan av sina fordringar.

Förordningen har också utökats med en bestämmelse om att borgenären ifall det råder tvivel i fråga om en fordran ska ges möjlighet att lägga fram ytterligare bevis för att fordran föreligger och för dess storlek (artikel 55.7).

2.8 Insolvensförfaranden för medlemmar i en koncern

Förordningen har utökats med ett nytt kapitel V, som gäller insolvensförfaranden för bolag som hör till samma koncern. Dessa bestämmelser tillämpas endast i den mån förfaranden som berör olika medlemmar i samma koncern har inletts i fler än en medlemsstat (skäl 62).

Förordningen innehåller bestämmelser om samarbete och kommunikation mellan förvaltare (artikel 56), mellan domstolar (artikel 57) och mellan förvaltare och domstolar (artikel 58). Bestämmelserna påminner om de förpliktelser rörande samarbete och kommunikation som gäller huvudinsolvensförfaranden och sekundära insolvensförfaranden.

Förvaltaren får, i den utsträckning det är lämpligt för att främja en effektiv förvaltning av förfarandena, höras i eventuella förfaranden som inletts med avseende på andra medlemmar i samma koncern och, under de förutsättningar som anges i förordningen, begära att en åtgärd i samband med realiseringen av tillgångar i det förfarande som inletts med avseende på en annan medlem i samma koncern skjuts upp, samt ansöka om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner (artikel 60.1).

Samordningsförfarandet och uppskjutandet av realiseringen av tillgångar uppställs i förordningen som alternativa sätt för att möjliggöra samordnad rekonstruktion av en koncern.

Domstolen ska på förvaltarens begäran helt eller delvis skjuta upp en åtgärd i samband med realiseringen av tillgångar, om en rekonstruktionsplan har lagts fram och det förefaller finnas rimliga chanser för att den lyckas, uppskjutandet är nödvändigt för att säkerställa ett korrekt genomförande av rekonstruktionsplanen och rekonstruktionsplanen skulle gynna borgenärerna i det förfarande för vilket uppskjutandet har begärts (artikel 60.1 och 60.2). Innan domstolen fattar beslut om saken ska den höra förvaltaren i det förfarande för vilket uppskjutande har begärts. Uppskjutandet får gälla högst tre månader. Denna tidsfrist får förlängas, men uppskjutandets sammanlagda varaktighet får dock inte överstiga sex månader. Domstolen får dessutom anmoda förvaltaren att vidta lämpliga åtgärder som är tillåtna enligt nationell rätt för att garantera borgenärernas intressen i förfarandet (artikel 60.2).

En förvaltare som har utsetts för ett insolvensförfarande som har inletts med avseende på en koncernmedlem får begära att ett samordningsförfarande för koncerner ska inledas vid en domstol som har behörighet i fråga om insolvensförfarandet för en av medlemmarna i koncernen (artikel 61.1). Om begäran framställs vid domstolar i flera olika medlemsstater ska varje domstol utom den där talan väcktes först förklara att den inte är behörig (artikel 62). Förordningen innehåller också bestämmelser om val av domstol för samordningsförfaranden för koncerner (artikel 66).

Begäran ska åtföljas bl.a. av ett förslag på person som ska utses till koncernsamordnare, en beskrivning av det föreslagna samordningsförfarandet och en kostnadskalkyl (artikel 61.3).

Den domstol som har mottagit begäran ska under vissa förutsättningar meddela de förvaltare i insolvensförfaranden rörande koncernmedlemmar som nämnts i begäran om att begäran om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner har mottagits och om den föreslagna samordnaren, samt ge förvaltarna möjlighet att bli hörda (artikel 63).

En förvaltare får invända mot att det insolvensförfarande för vilket han eller hon har utsetts ska omfattas av samordningsförfarandet för koncerner och mot att den föreslagna personen utses till samordnare. Invändningen ska lämnas till domstolen inom 30 dagar från det att förvaltaren har mottagit meddelandet. Invändningen får göras med hjälp av ett standardformulär. Innan förvaltaren fattar beslut om saken ska denne ha erhållit alla eventuella godkännanden som kan krävas enligt lagstiftningen i den stat som har inlett det förfarande för vilket förvaltaren har utsetts (artikel 64). I propositionen föreslås det att beslutet om deltagande i ett samordningsförfarande för koncerner ska fattas av boförvaltaren när det gäller konkurs och av utredaren när det gäller företagssanering. Sådana godkännanden som avses i artikel 64.3 kan således inte komma i fråga i samband med ett insolvensförfarande som har inletts i Finland.

Om förvaltaren har invänt mot samordningsförfarandet för koncerner ska det förfarande för vilket förvaltaren har utsetts inte omfattas av samordningsförfarandet. Samordnaren har inga befogenheter i fråga om en koncernmedlem som inte omfattas av samordningsförfarandet, och denna medlem ska inte orsakas några kostnader av förfarandet (artikel 65).

Då domstolen fattar beslut om att ett samordningsförfarande för koncerner ska inledas, ska den utse en samordnare, besluta om samordningens art och fastställa en kostnadsuppskattning och en uppskattning av den andel som koncernmedlemmarna ska stå för (artikel 68).

En förvaltare får efter att domstolen har fattat beslut om att ett samordningsförfarande för koncerner ska inledas begära att det förfarande för vilket han eller hon har utsetts ska omfattas av samordningsförfarandet. Samordnaren fattar beslut om saken på de grunder som nämns i

artikeln. Varje deltagande förvaltare eller varje förvaltare vars begäran om att låta samordningsförfarandet för koncerner omfatta ett förfarande har avslagits får överklaga samordnarens beslut i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där samordningsförfarandet för koncerner har inletts (artikel 69).

Finlands lagstiftning innehåller inga bestämmelser om samordning av insolvensförfaranden som avser medlemmar i samma koncern. Av de allmänna bestämmelserna om ändringssökande är det inte möjligt att härleda hur ändring enligt den nationella lagstiftningen ska sökas i samordnarens beslut. Det föreslås således att en bestämmelse om saken ska tas in i konkurslagen och företagssaneringslagen.

Samordnaren ska vara opartisk (artikel 71). Samordnaren ska ta fram rekommendationer för ett samordnat genomförande av insolvensförfarandena och lägga fram en detaljerad samordningsplan (artikel 72). Förvaltarna ska beakta samordnarens rekommendationer och innehållet i samordningsplanen, men de är inte tvungna att följa dem ens delvis (artikel 70). I förordningen finns också bestämmelser om samarbete mellan förvaltarna och samordnaren (artikel 74). Utnämningen av samordnaren kan under vissa förutsättningar återkallas (artikel 75).

Samordnarens arvode ska vara skäligt, stå i proportion till de utförda uppgifterna och motsvara rimliga utgifter. När samordnaren har slutfört sina uppgifter ska denne fastställa den slutliga kostnadsredovisningen och hur stor andel varje medlem ska betala, samt överlämna redogörelsen till varje deltagande förvaltare och till den domstol som inlett samordningsförfarandet. Förvaltarna får invända mot kostnadsredovisningen. Kostnadsredovisningen ska fastställas av domstolen. Om en invändning framställs mot kostnadsredovisningen ska domstolen fatta beslut om den summa som ska betalas till samordnaren och om den andel som varje medlem ska betala. Förvaltarna får överklaga domstolens beslut i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där samordningsförfarandet för koncerner har inletts (artikel 77). Vid överklagandet av domstolens beslut iakttas det som bestäms om överklagande av domstolens beslut i konkursärenden och företagssaneringsärenden.

Förordningens bestämmelser om samordningsförfaranden för koncerner är direkt tillämpliga, och de medför inte behov av några andra lagändringar än vad som refererats ovan.

2.9 Förordningens tillämpning och övergångsbestämmelser

Förordningen börjar tillämpas den 26 juni 2017. Artikel 24.1, som förpliktar medlemsstaterna att upprätta insolvensregister, tillämpas dock först från och med den 26 juni 2018, och artikel 25, som gäller sammankoppling av insolvensregister, tillämpas från och med den 26 juni 2019. Artikel 86, där medlemsstaterna förpliktas tillhandahålla information om sin nationella insolvenslagstiftning, tillämpas redan från och med den 26 juni 2016.

I artikel 84 finns bestämmelser om förordningens tillämpning i tiden. Förordningen tillämpas endast på insolvensförfaranden som inleds efter den 26 juni 2017.

Den gällande förordningen tillämpas fortsättningsvis på sådana insolvensförfaranden som hör till dess tillämpningsområde och som har inletts före den 26 juni 2017.

Dessa bestämmelser innebär att beslut om skuldsanering för privatpersoner erkänns i andra medlemsstater först då beslutet om att skuldsanering ska inledas har fattats tidigast den 26 juni 2017. Det räcker alltså inte att betalningsprogrammet har fastställts tidigast den nämnda dagen.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Domstolarnas behörighet

Förordningens bestämmelser om domstolarnas behörighet är direkt tillämpliga, och de kräver inte någon nationell lagstiftning. Det finns dock behov av att justera den nationella lagstiftningen till denna del, så att den inte står i strid med förordningen.

I 7 kap. 1 § 1 mom. i konkurslagen finns en bestämmelse om att det i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1346/2000 om insolvensförfaranden föreskrivs om finska domstolars behörighet i frågor som gäller försättande av en gäldenär i konkurs, när platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns i Finland eller i någon annan sådan medlemsstat i Europeiska unionen på vilken förordningen tillämpas.

Denna bestämmelse är av informativ karaktär, och det är motiverat att den kvarstår i konkurslagen. Bestämmelsen ska ändras så att hänvisningen berör den nya förordningen. Detsamma gäller bestämmelsen av informativ karaktär i 1 kap. 2 § 2 mom. i konkurslagen, där det bestäms att rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden ska iakttas i stället för konkurslagens bestämmelser, om ärendet har sådan anknytning till en annan medlemsstat inom Europeiska unionen som avses i förordningen och förordningen tillämpas på nämnda medlemsstat.

I företagssaneringslagen finns inga informativa hänvisningar till förordningen, och företagssaneringslagen innehåller inte heller några bestämmelser om domstolens internationella behörighet. I propositionen föreslås det därmed att företagssaneringslagen ska utökas med bestämmelser som motsvarar 1 kap. 2 § 2 mom. och 7 kap. 1 § 1 mom. i konkurslagen.

Enligt 2 § 1 mom. i skuldsaneringslagen kan skuldsanering samt reglering av borgens- och säkerhetsansvar beviljas en person med hemvist i Finland. I avvikelse från den gällande förordningen ska den nya förordningen tillämpas också på skuldsanering för privatpersoner. Kravet på hemvist i Finland står emellertid i strid med förordningen. Skuldsaneringslagens krav på att gäldenären ska ha hemvist i Finland ska därför slopas. I stället ska platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen vara avgörande.

Kravet på hemvist ska slopas också på grund av att EU-domstolen i målet Ulf Kazimierz Radziejewski mot Kronofogdemyndigheten i Stockholm (C-461/11) har konstaterat att artikel 45 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken skuldsanering endast får beviljas gäldenärer med hemvist i landet. Domstolen ansåg att den svenska lagens krav på hemvist i landet utgjorde en förbjuden begränsning av den fria rörligheten för arbetstagare.

Vidare föreslås det att skuldsaneringslagen ska utökas med en motsvarande bestämmelse som ingår i 1 kap. 2 § 2 mom. i konkurslagen om när förordningens bestämmelser ska tillämpas i stället för skuldsaneringslagen.

I 54 § 1 mom. i skuldsaneringslagen bestäms det att ändring inte får sökas i ett beslut om att skuldsanering ska inledas. Denna bestämmelse behöver inte ändras, trots att det i artikel 5.1 i förordningen bestäms att gäldenären eller en borgenär får väcka talan vid domstol mot ett beslut om att inleda ett huvudinsolvensförfarande på grundval av internationell behörighet. Gäldenären och borgenärerna har nämligen rätt att i ett senare skede söka ändring i beslutet om att skuldsanering ska inledas, dvs. i samband med beslutet om fastställande av betalningspro-

grammet. Eftersom det således finns rätt att söka ändring i sakfrågan, kan 54 § 1 mom. i skuldsaneringslagen inte anses stå i strid med förordningen. Det faktum att ändringssökandet infaller senare är snarare till fördel för utländska borgenärer, eftersom det då finns mer tid att utarbeta ändringsansökan.

I 7 kap. 12 § 1 mom. i konkurslagen och i 71 § 1 mom. i företagssaneringslagen finns bestämmelser om vilka uppgifter som ska ingå i beslutet om att försätta gäldenären i konkurs och i beslutet om att företagssanering inleds. Dessa bestämmelser ska för tydlighetens skull, i enlighet med artikel 4.1 i förordningen, utökas med ett omnämnande av att det ska uppges huruvida domstolens behörighet grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2. I artikel 3.1 regleras behörigheten att inleda ett huvudinsolvensförfarande och i artikel 3.2 regleras behörigheten att inleda ett territoriellt eller sekundärt insolvensförfarande. En motsvarande bestämmelse behövs inte i fråga om skuldsanering, eftersom skuldsanering bara kan vara ett huvudinsolvensförfarande.

3.2 Insolvensregister

3.2.1 Konkurs- och företagssaneringsregistret

Enligt 9 § 1 mom. i lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret (137/2004, nedan registerlagen) är uppgifterna i konkurs- och företagssaneringsregistret offentliga. Var och en har rätt att få uppgifter och utdrag ur registret. Trots det som bestäms i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får uppgifter ur registret lämnas ut i elektronisk form för ett godtagbart ändamål. I 9 § 2 mom. i registerlagen finns en bestämmelse om Rättsregistercentralens skyldighet att leverera behövliga uppgifter till handelsregistermyndigheterna och till andra myndigheter som behöver uppgifterna för att föra in dem i sina register.

För uppgifter som lämnas ut ur konkurs- och företagssaneringsregistret tas enligt 10 § i registerlagen avgifter ut till staten med iakttagande av vad som bestäms i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Ett utdrag ur konkurs- och företagssaneringsregistret kostar 22 euro. Uppgifter som tillställs en myndighet för att införas i ett register lämnas dock ut avgiftsfritt.

Förordningen kräver att den föreskrivna information som anges i förordningen ska finnas tillgänglig avgiftsfritt via systemet för sammankoppling av insolvensregister. Detta system inrättas i anslutning till den europeiska e-juridikportalen och det kan användas via det allmänna datanätet. Bestämmelserna i 9 och 10 § i registerlagen ska således ändras så att de motsvarar förordningens krav.

De principer som berör kungörelseregistret i Finland är förenliga med förordningen. Enligt 6 § 1 mom. och 7 § 1 mom. i förordningen om kungörelseregister (1098/2003) ska uppgifterna i kungörelseregistret finnas tillgängliga avgiftsfritt i det allmänna datanätet. I kungörelseregistret införs för konkursärendenas del uppgifter om konkursbevakning och för företagssaneringsärendenas del uppgifter om att företagssanering inleds. Förordningen kräver emellertid att dessa uppgifter ska finnas tillgängliga via systemet för sammankoppling av insolvensregister, dvs. att uppgifterna förs in i konkurs- och företagssaneringsregistret, vilket ska fogas till systemet. Därefter kommer det inte längre att finnas behov av att föra in dessa uppgifter i kungörelseregistret. Det räcker att uppgifterna ingår i ett register som finns tillgängligt avgiftsfritt via det allmänna datanätet.

Förordningen gäller inte annat utlämnande av uppgifter än det som sker via systemet för sammankoppling av insolvensregister. Därför kan registerlagens bestämmelser om massutlämnande av uppgifter fortfarande tillämpas i sin nuvarande form, utan att förordningen ställer upp några hinder för detta. Det är motiverat att bestämmelserna till denna del bevaras oförändrade. Som villkor för massutlämnande av uppgifter finns det fortsättningsvis skäl att ställa krav på ett godtagbart användningsändamål för uppgifterna. Eftersom en stor del av de avgifter som inflyter till staten genom utlämnande av registeruppgifter hänförs till sådant massutlämnande som sker med hjälp av en teknisk anslutning, föreslås det även att uppgifterna till denna del fortsättningsvis ska vara avgiftsbelagda.

Förordningen kräver att de uppgifter som ur borgenärernas synvinkel är allra viktigast ska finnas tillgängliga avgiftsfritt via det allmänna datanätet. Dessa uppgifter omfattar enligt artikel 24.2 i förordningen information om följande: a) den dag ett insolvensförfarande inleddes, b) den domstol vid vilken ett insolvensförfarande har inletts och eventuellt målnummer, c) den typ av insolvensförfarande som har inletts och en eventuell relevant underkategori av förfaranden som har inletts i enlighet med nationell rätt, d) uppgift om huruvida behörigheten att inleda förfarandet grundas på artikel 3.1, 3.2 eller 3.4, e) om gäldenären är ett företag eller en juridisk person, gäldenärens namn, registreringsnummer, säte samt postadress, om adressen avviker från sätet, f) om gäldenären är en privatperson, oberoende av om denne är verksam som enskild näringsidkare eller yrkesutövare eller inte, gäldenärens namn, eventuellt registreringsnummer och postadress eller, om adressen är skyddad, gäldenärens födelseort och födelsedatum, g) namn på, postadress eller e-postadress för den förvaltare som eventuellt har utsetts i förfarandet, h) en eventuell tidsfrist för att anmäla fordringar eller en hänvisning till kriterierna för beräkningen av denna tidsfrist, i) den eventuella dagen för avslutande av huvudinsolvensförfarandet, j) den domstol till vilken ett överklagande av beslutet om att inleda ett insolvensförfarande ska ges in i enlighet med artikel 5 och den eventuella tidsfristen för överklagandet eller en hänvisning till kriterierna för beräkningen av denna tidsfrist.

Största delen av den föreskrivna information som anges i förordningen framgår av konkurs- och företagssaneringsregistret (3—6 § i registerlagen). Två typer av uppgifter som förordningen kräver finns dock inte för närvarande i registret. Registret ska för det första utökas med uppgifter om huruvida det konkurs- eller företagssaneringsförfarande som inletts är ett huvudinsolvensförfarande, ett sekundärt insolvensförfarande eller ett territoriellt insolvensförfarande (artikel 24.2 led d). För det andra ska registret utökas med uppgifter om den domstol vid vilken beslutet om att inleda ett insolvensförfarande får överklagas och om den eventuella tidsfristen för överklagandet eller en hänvisning till kriterierna för beräkningen av denna tidsfrist (artikel 24.2 led j).

I konkurs- och företagssaneringsregistret införs även vissa andra uppgifter utöver dem som förordningen kräver. Enligt förordningen får medlemsstaterna utöver den föreskrivna informationen även inkludera annan information i registret. Medlemsstaterna får också, om de så önskar, ta ut en avgift för tillgången till annan än föreskriven information.

Den största skillnaden mellan den information som förordningen kräver och de uppgifter som ingår i det nationella registret utgörs av att det nationella registret innehåller uppgifter även om konkurs- och företagssaneringsförfarandets ansökningsfas, medan förordningen kräver att information införs i registret först då förfarandet har inletts. I registret införs för både konkurs- och företagssaneringsförfarandets del uppgifter om den dag ansökan blivit anhängig och om vem som har gjort ansökan, samt dennes kontaktuppgifter. I registret införs likaså uppgifter om datumen för olika handläggningsbeslut och om huruvida besluten vunnit laga kraft. Angående konkursärenden införs dessutom uppgifter om att slutredovisningen har godkänts och, ifall gäldenären är en juridisk person, om huruvida gäldenären har egendom när konkursen avslutas. Angående företagssaneringsärenden införs dessutom uppgifter om ett temporärt förbud

som har meddelats innan förfarandet inletts samt om att förbudet har upphört, om begränsningar av gäldenärens bestämmanderätt, om olika tidsfrister, om tillsättandet av en borgenärsdelegation och om övervakaren, ifall en sådan har utsetts.

Alla uppgifter som införs i konkurs- och företagssaneringsregistret är viktiga ur borgenärernas synvinkel, och det finns inte behov av att inskränka registrets informationsinnehåll. Ett system där en del av uppgifterna finns tillgängliga via det allmänna datanätet och en del måste begäras hos Rättsregistercentralen skulle inte vara välfungerande. Konkurs- och företagssaneringsregistret ska således i sin helhet göras tillgängligt via det allmänna datanätet. Av orsaker som hänför sig till integritetsskyddet ska fysiska personers personbeteckning dock inte offentliggöras i det allmänna datanätet.

Förordningen möjliggör vissa avvikelser från skyldigheten att offentliggöra uppgifter om en konkurs i det allmänna datanätet. Dessa avvikelser har refererats i avsnitt 2.4. Avvikelseerna kan aktualiseras närmast i fråga om dödsbon och fysiska personer som inte bedriver näringsverksamhet. I praktiken är dessa fall emellertid så sällsynta att det inte, med tanke på att konkursförfarandet i övrigt är offentligt, finns skäl att föreskriva om avvikelser med tanke på dem.

Det föreslås att avgifter inte heller ska tas ut för uppgifter som inte hör till den föreskrivna information som avses i förordningen. Systemet blir nämligen invecklat ifall avgifter tas ut för en del av uppgifterna, och avgifter är inte heller motiverade med tanke på att de uppgifter som ur borgenärernas synvinkel är viktigast ska vara tillgängliga avgiftsfritt. Dessutom uppskattas kostnaderna för utarbetandet och upprätthållandet av ett system där avgifter tas ut för annan än föreskriven information vara större än de inkomster systemet kunde ge.

Avsikten är att konkurs- och företagssaneringsregistret ska göras tillgängligt via det allmänna datanätet och därmed bli en lättanvänd offentlig tjänst för borgenärerna, där borgenärerna kan kontrollera om ett insolvensförfarande har inletts för en viss gäldenärs del och hur långt förfarandet har framskridit. Denna målsättning är förknippad med den digitalisering av offentliga tjänster som hör till spetsprojekten i det strategiska programmet för statsminister Juha Sipiläs regering.

I och med inrättandet av det ovan beskrivna registret finns det skäl att överväga huruvida det fortfarande finns orsak att bevara kungörelseförfarandet i samband med konkurs- och företagssaneringsärenden. Den officiella tidningens betydelse vid förmedlingen av information till okända borgenärer har i praktiken minskat efter att konkurslagen stiftades. Borgenärsföretagen söker huvudsakligen information om förfarandet på annat håll, och privatpersoner följer i allmänhet inte den offentliga tidningen. Den officiella tidningens användbarhet försämrats även av att det inte är möjligt att söka information i den med hjälp av uppgifter om en viss gäldenär, utan sökningen är tidningsspecifik. För konkurs- och företagssaneringsregistrets del är sökmöjligheterna mer omfattande, och det är i praktiken lättare att hitta information i registret. Det finns i regel inte heller behov av att söka uppgifter om samma ärenden via två parallella kanaler i det allmänna datanätet.

Av dessa orsaker föreslås det i propositionen att kungörelse i regel inte längre ska krävas i konkurs- och företagssaneringsärenden. Kungörelse ska dock fortfarande kunna användas i undantagsfall. Behovet av kungörelse ska prövas av boförvaltaren i konkursärenden och av utredaren i företagssaneringsärenden. Det kan vara motiverat att publicera en kungörelse om att en konkurs inleds och om konkursbevakningen eller om att ett företagssaneringsförfarande inleds t.ex. i ett sådant fall där boförvaltaren eller utredaren antar att det finns ett stort antal okända borgenärer eller där det finns stora brister i bokföringen hos det företag som försatts i konkurs. Däremot ska det inte längre publiceras någon kungörelse om att förfarandet upphör, om ett temporärt förbud som har meddelats efter att ansökan om företagssanering blivit an-

hängig eller om begränsningar av gäldenärens bestämmanderätt, eftersom dessa uppgifter lätt erhålls ur registret.

Eftersom kungörelse inte längre ska utgöra huvudregeln, ska de rättsverkningar i anslutning till godtrosskyddet i samband med inledandet av en konkurs som varit förknippade med kungörelsen i stället anknytas till den tidpunkt då en anteckning om att konkursen har börjat införs i registret.

Dessutom ska det säkerställas att alla de nödvändiga uppgifter som enligt den gällande lagen ska ingå i kungörelsen framgår av konkurs- och företagssaneringsregistret. I konkursärenden ska kallelsen till ett borgenärssammanträde som hålls före bevakningsdagen publiceras i den officiella tidningen. Tiden och platsen för ett sådant borgenärssammanträde ska framgå av registret. Enligt boförvaltarens prövning ska det dessutom vara möjligt att publicera kallelsen i den officiella tidningen, i en eller flera för ändamålet lämpliga dagstidningar eller på något annat ändamålsenligt sätt, såsom via en elektronisk kommunikationskanal.

I konkursärenden kungörs för närvarande vissa uppgifter som inte införs i registret. Fristdagen för förslaget till utdelningsförteckning kungörs i samband med kungörelsen om konkursbevakning, men den införs inte i registret. Det finns dock inte behov av att införa fristdagen i registret, eftersom den fastställs i enlighet med lagen (två månader efter bevakningsdagen eller, om konkursboet är omfattande, fyra månader efter bevakningsdagen). Fristdagen för förslaget till utdelningsförteckning är inte heller förknippad med några rättsverkningar.

En kungörelse om konkursbevakning innefattar även anvisningar om konkursbevakningen till borgenärerna. Dessa anvisningar ska dock inte införas i registret. Ifall en borgenär behöver anvisningar för att bevaka en fordran, finns de tillgängliga på annat håll via internet.

I konkursärenden innefattar kungörelsen också ett omnämnande av den dag då ett tidigare företagssaneringsförfarande har inletts och upphört, om konkursen börjar innan saneringsprogrammet upphört eller inom tre månader från det att saneringsförfarandet har upphört utan att ett saneringsprogram fastställts. Denna information behövs på grund av att vissa fordringar som uppkommit under den tid företagssaneringsförfarandet pågått har särskild företrädesrätt enligt 3 a § i lagen om den ordning i vilken borgenärer ska få betalning (1578/1992). Denna information registreras dock inte bland de uppgifter som berör konkursärendets behandling, utan borgenären finner vid behov uppgifter om den dag då företagssaneringsförfarandet har inletts och upphört bland registrets uppgifter om företagssaneringsärenden.

I företagssaneringsärenden innefattar kungörelsen i samband med inledandet av ett saneringsförfarande även ett omnämnande av den dag då utredaren senast ska delge parterna utredningen om gäldenärens ekonomiska ställning. Enligt den gällande lagstiftningen införs dock inte något omnämnande av denna dag i registret. Domstolen fastställer den nämnda dagen då den fattar beslut om att saneringsförfarandet ska inledas. Eftersom det är fråga om information som ur borgenärernas synvinkel är viktig, föreslås det att uppgifter om denna dag ska införas i registret.

3.2.2 Skuldsaneringsregistret

Enligt 87 § i skuldsaneringslagen för Rättsregistercentralen ett register över ärenden som gäller skuldsanering för privatpersoner. Var och en har rätt att få upplysningar om det som antecknats i registret. Enligt 88 § i skuldsaneringslagen utfärdas närmare bestämmelser om det register som ska föras över ärenden som gäller skuldsanering genom förordning.

I 7—10 § i förordningen om skuldsanering för privatpersoner (58/1993, nedan *skuldsaneringsförordningen*) finns bestämmelser om skuldsaneringsregistret. Med tanke på att det i 10 § 1 mom. i grundlagen bestäms att skyddet för personuppgifter ska regleras i lag, finns det skäl att överföra bestämmelserna till lagnivå. Samtidigt ska skuldsaneringsförordningens bestämmelser om registret upphävas. I propositionen föreslås det att en särskild lag om skuldsaneringsregistret ska stiftas, på motsvarande sätt som det gjorts beträffande konkurs- och företagssaneringsregistret.

Uppgifterna i skuldsaneringsregistret är offentliga. Var och en har rätt att få upplysningar om det som antecknats i registret. Ur anteckningarna i skuldsaneringsregistret får personuppgifter lämnas ut med hjälp av teknisk anslutning eller som annat massutlämnande. Tillstånd att få uppgifter genom massutlämnande kan ges domstolar för uppgifter som hänför sig till skuldsanering, utsöknings-, skatte- och polismyndigheter samt andra myndigheter för indrivnings- och verkställighetsuppgifter, liksom utövare av kreditupplysningsverksamhet för upprätthållande av kreditupplysningsregister. Tillstånd att få uppgifter med hjälp av teknisk anslutning kan dessutom ges den som behöver uppgifter för beviljande och övervakning av krediter.

Offentliggörandet av uppgifter i det allmänna datanätet ska stå i rätt proportion till den nytta som eftersträvas genom detta. Riksdagens lagutskott har under den tid förhandlingarna om förordningen pågått betonat proportionalitetsprincipens betydelse i sina utlåtanden (LaUU 4/2013 rd och LaUU 12/2014 rd).

Till målsättningarna med förordningens bestämmelser om offentliggörande av information i det allmänna datanätet hör att uppgifter om att ett insolvensförfarande inleds och om de tidsfrister som hänför sig till förfarandet ska finnas tillgängliga för borgenärerna och domstolarna (skäl 76). När det gäller skuldsanering för privatpersoner underrättas borgenärerna dock personligen om de viktigaste omständigheterna i anslutning till förfarandet. I samband med skuldsanering går okända borgenärer inte miste om sina fordringar helt och hållet, eftersom det inte krävs att fordringarna ska anmälas senast en viss dag, såsom vid konkursbevakning. Betalningsprogrammet kan ändras om en skuld som omfattas av skuldsaneringen har utelämnats ur det. Om en skuld framkommer först efter att betalningsprogrammet har slutförts, ska gäldenären av denna skuld betala ett belopp som borgenären skulle ha erhållit om skulden hade ingått i betalningsprogrammet. För att borgenärernas intressen ska tryggas krävs det således inte att information om skuldsaneringen publiceras i det allmänna datanätet.

Till målsättningarna med att registren görs tillgängliga via det allmänna datanätet hör även att förhindra att parallella insolvensförfaranden inleds i olika medlemsstater. Skuldsanering för privatpersoner inleds av gäldenären. Eftersom det är fråga om en fysisk person är det mycket osannolikt att ett insolvensförfarande kunde inledas i två medlemsstater samtidigt utan att detta på något annat sätt skulle uppdagas vid ärendets behandling.

Ifall uppgifter om skuldsaneringen offentliggörs i det allmänna datanätet kan det bli svårare att ta hand om de problem som hänför sig till överskuldsättning. Det är till och med möjligt att gäldenären låter bli att ansöka om skuldsanering i det fall att vem som helt avgiftsfritt kan söka information om skuldsaneringen i det allmänna datanätet. Trots att uppgifterna om skuldsaneringen är offentliga, är det alltså inte med tanke på privatlivsskyddet motiverat att göra den databas som innehåller uppgifter om skuldsaneringsgäldenärer tillgänglig i det allmänna datanätet.

Av dessa orsaker föreslås det i propositionen att uppgifterna om skuldsanering ska offentliggöras i det allmänna datanätet bara i de fall där förordningen kräver det.

De möjligheter till avvikelse som anges i förordningen (artikel 27.3 och 27.4) gäller dock inte i sådana fall där gäldenären är verksam som enskild näringsidkare eller yrkesutövare och insolvensförfarandet är förknippat med närings- eller yrkesverksamheten. Skuldsaneringslagen har den 1 januari 2015 ändrats så att skulder som hänför sig till en enskild näringsidkares eller yrkesutövers näringsverksamhet under vissa förutsättningar kan omfattas av skuldsaneringen vid sidan av de skulder som hör till gäldenärens privathushåll. Förordningen kräver att uppgifterna om skuldsaneringen i detta fall offentliggörs i det allmänna datanätet.

Då en person däremot inte utövar närings- eller yrkesverksamhet eller då personen utövar sådan verksamhet men insolvensförfarandet inte berör denna verksamhet, möjliggör förordningen ett antal avvikelser från kravet på att uppgifterna ska vara allmänt tillgängliga. Med tanke på privatlivsskyddet är det inte ändamålsenligt att uppgifter om skuldsanering finns fritt tillgängliga via det allmänna datanätet. Det är således möjligt att uppställa kompletterande sökkriterier för uppgifterna (artikel 27.3). Detta lösningsalternativ är emellertid förknippat med vissa osäkerhetsfaktorer. För närvarande finns det inte kännedom om de minimikriterier som anges för söktjänsten i artikel 25.2 led c, och det finns inte heller klarhet om vilka kompletterande kriterier medlemsstaterna kan fastställa för sökningen.

I propositionen föreslås det att Finland ska tillgodogöra sig den möjlighet som artikel 27.4 ger. Liksom för närvarande ska uppgifter ur skuldsaneringsregistret begäras av Rättsregistercentralen. Uppgifter lämnas redan med stöd av den gällande lagen ut till den som begärt dem, eftersom uppgifterna är offentliga. I fråga om bestämmelserna om massutlämnande av uppgifter föreslås inga ändringar.

Enligt förordningen är det också möjligt att inte alls införa uppgifter om privatpersoner i registret (artikel 24.4). I detta fall ska de kända utländska borgenärerna ges sådana upplysningar om överklagandet som förordningen kräver i samband med att de underrättas om att ett insolvensförfarande har inletts (artikel 54). Insolvensförfarandet påverkar inte ställningen för sådana utländska borgenärer som inte har fått den information som förordningen kräver.

En fördel med detta alternativ är att det skulle göra det möjligt att fortsättningsvis ta ut en avgift för utdrag ur skuldsaneringsregistret. Utlämnandet av utdrag ur skuldsaneringsregistret ger staten årliga inkomster på ca 10 000 euro. Ur gäldenärens synvinkel kan det alternativ som föreskrivs i artikel 24.4 dock innebära att syftet med skuldsaneringen inte uppnås. Detta beror på att skuldsaneringen inte får påverka okända borgenärs ställning ifall uppgifterna i registret inte är tillgängliga avgiftsfritt. Därmed kan en borgenär trots skuldsaneringen i detta fall driva in en skuld som omfattas av skuldsaneringen till fullt belopp, vilket står i strid med skuldsaneringslagens bestämmelser. Av dessa orsaker föreslås det att Finland inte ska tillgodogöra sig den möjlighet som föreskrivs i artikel 24.4. Denna artikel har tagits in i förordningen närmast med tanke på sådana medlemsstater där det inte förs något register alls om insolvensförfaranden som berör privatpersoner.

Skuldsaneringsregistrets informationsinnehåll motsvarar i huvudsak förordningens krav. Skuldsaneringsregistret ska dock utökas med motsvarande uppgifter som enligt förordningen ska inkluderas i konkurs- och företagssaneringsregistret.

När det gäller de uppgifter i skuldsaneringsregistret som kompletterar den föreskrivna information som avses i förordningen samt de avgifter som tas ut för massutlämnande av uppgifter är det motiverat att omfatta samma standpunkt som ovan refererats för konkurs- och företagssaneringsregistrets del. Skuldsaneringsregistret ska via det allmänna datanätet kunna användas avgiftsfritt för sökning av uppgifter om skuldsanering för näringsidkare, och utdragen ur skuldsaneringsregistret ska likaså vara avgiftsfria. För massutlämnande av uppgifter uttas däremot på samma sätt som för närvarande en avgift.

3.3 Sekundära insolvensförfaranden

Förordningens bestämmelser om sekundära insolvensförfaranden är direkt tillämpliga, och de kräver inte några ändringar i den nationella lagen. Det är emellertid oklart om 24 § 3 mom. i företagssaneringslagen står i strid med artikel 51 i förordningen. Enligt momentet ska en ansökan om saneringsförfarande som har gjorts medan gäldenären är i konkurs lämnas utan prövning. Artikel 51 kräver å sin sida att domstolen under de förutsättningar som nämns i artikeln får besluta att ett sekundärt insolvensförfarande ska omvandlas till en annan typ av insolvensförfarande.

Enligt artikeln ska bl.a. villkoren i nationell rätt för att inleda den andra typen av förfarande vara uppfyllda för att förfarandet ska kunna omvandlas till denna typ. Eftersom det till denna del inte finns visshet om huruvida de nämnda villkoren omfattar bara de materiella eller också de processuella förutsättningarna i nationell lag, föreslås det att 24 § 3 mom. i företagssaneringslagen ska ändras så att domstolen ska kunna pröva ansökan i de situationer som avses i förordningen. Dessutom ska det föreskrivas om möjligheten att hejda konkursförfarandets förlopp på motsvarande sätt som i den situation där gäldenären överklagar avslagsbeslutet efter att en ansökan om företagssanering har avslagits och gäldenären har försatts i konkurs.

3.4 Språket för anmälan av fordringar och översättningar

Av de orsaker som nämnts ovan i avsnitt 2.7 ska konkursbevakningar och borgenärernas meddelanden om sina yrkanden i samband med företagssanering och skuldsanering kunna lämnas in förutom på finska eller svenska även på engelska. Finland ska i enlighet med artikel 55.5 i förordningen meddela att Finland godtar användning av engelska för anmälan av fordringar.

Om en bevakningsskrift inte är avfattad på finska eller svenska, ska boförvaltaren enligt 12 kap. 14 § 2 mom. i konkurslagen se till att skriftens innehåll till behövliga delar översätts till någotdera av dessa språk. Boförvaltaren ska bedöma behovet av en översättning, och är enligt momentet vid behov skyldig att se till att skriften blir översatt. Detta moment ska dock ändras så att boförvaltaren i första hand ska kräva att borgenären ska lämna in en översättning. Dessutom ska det anges att också en översättning till engelska godtas.

Enligt 23 kap. 2 § 2 mom. i konkurslagen får kostnaderna för översättning av bevakningsskriften dras av från den utdelning som tillfaller borgenären, om skriften har avfattats på ett språk som inte är ett officiellt språk i någon av Europeiska unionens medlemsstater och kostnaderna inte kan betraktas som obetydliga. Denna bestämmelse innebär att Finland godtar översättningar till alla Europeiska unionens officiella språk och att översättningskostnaderna täcks med boets medel.

Förordningen hindrar inte att översättningskostnaderna påverkar den utdelning som tillfaller borgenären, om borgenären lämnar in en bevakningsskrift som har avfattats på något annat språk än det officiella språket eller ett av de officiella språken i den stat där förfarandet har inletts eller något annat språk som den medlemsstaten har angett att den kan godta, och borgenären inte heller lämnar in en översättning av skriften trots att det krävs med stöd av artikel 55.5. Det kan inte anses motiverat att kostnaderna för översättning av bevakningsskriften skulle påverka de övriga borgenärernas utdelning. Av dessa orsaker föreslås det att översättningskostnaderna alltid ska kunna dras av från den utdelning som tillfaller den berörda borgenären, om inte en översättning av bevakningsskriften till finska, svenska eller engelska har lämnats in.

Företagssaneringslagen innehåller inga bestämmelser om det språk som ska användas för anmälan av fordringar. I propositionen föreslås det att 71 § i företagssaneringslagen ska utökas med en bestämmelse om att borgenären får lämna in ett meddelande om sina yrkanden på finska, svenska eller engelska. Däremot föreslås det inte att någon bestämmelse som motsvarar 12 kap. 14 § i konkurslagen ska tas in i företagssaneringslagen, och det förutsätts således inte att utredaren ska se till att meddelandet översätts. Ifall borgenären inte på begäran lämnar in en översättning av meddelandet till något av de angivna språken, är utredaren inte skyldig att beakta det meddelande som avfattats på ett främmande språk.

Det föreslås även att 54 § i skuldsaneringslagen ska utökas med en motsvarande bestämmelse om att meddelanden om fordringar får lämnas in på finska, svenska eller engelska.

3.5 Insolvensförfaranden för medlemmar i en koncern

Förordningens bestämmelser om insolvensförfaranden för medlemmar i en koncern är direkt tillämpliga, och de kräver i huvudsak inte några ändringar i den nationella lagen. Den nationella lagstiftningen ska dock utökas med bestämmelser om vem som har rätt att fatta beslut om deltagande i samordningsförfaranden för koncerner.

Enligt propositionen ska det i 14 kap. 5 § 1 mom. i konkurslagen och 8 § 1 mom. i företagssaneringslagen tas in uttryckliga bestämmelser om att boförvaltaren i samband med konkurs och utredaren i samband med företagssanering ska kunna fatta beslut om deltagande i ett sådant samordningsförfarande för koncerner som avses i förordningen. Det krävs inte något särskilt godkännande för beslutet av borgenärerna eller borgenärsdelegationen. Om boförvaltaren eller utredaren fattar beslut om att inte delta i ett samordningsförfarande, är denne själv behörig att invända mot deltagandet.

Boförvaltaren och utredaren ska klara av att agera tämligen snabbt, eftersom en invändning enligt förordningen ska lämnas in inom 30 dagar. Om ingen invändning görs, är det inte längre möjligt att frigöra sig från samordningsförfarandet eller från de kostnader som förfarandet medför. Däremot är det möjligt att senare ansluta sig till förfarandet.

Beslutanderätten i ett konkursbo utövas av borgenärerna, förutom i de frågor som hör till boförvaltarens exklusiva beslutanderätt. Det skulle vara naturligt att ge borgenärerna rätt att fatta beslut om deltagande i ett samordningsförfarande för koncerner. Det finns dock skäl att till denna del göra ett avsteg från den normala fördelningen av befogenheter mellan borgenärerna och boförvaltaren. Detta beror framför allt på den tidsfrist som fastställs för beslutsfattandet i förordningen och på följderna av att tidsfristen överskrids.

Det tar tid att sammankalla ett borgenärssammanträde, i synnerhet då det är fråga om ett stort konkursbo. Vidare ska tiden och platsen för ett borgenärssammanträde som hålls före bevakningsdagen publiceras i konkurs- och företagssaneringsregistret senast två veckor före sammanträdet. Dessutom kan det hända att en eventuell borgenärsdelegation eller de största borgenärerna sinsemellan skulle behandla frågan innan borgenärssammanträdet sammankallas. Den tidsfrist på 30 dagar som föreskrivs i förordningen skulle således i sämsta fall hinna löpa ut innan man hunnit fatta beslut om saken. I ett sådant fall orsakas konkursboet avsevärda kostnader av samordningsförfarandet även om deltagandet i förfarandet inte gynnar konkursboet på något sätt. Det är dock sannolikt att boförvaltaren i praktiken har den bästa uppfattningen om huruvida det är gynnsamt att delta i samordningsförfarandet eller inte. Avsikten är att boförvaltaren i praktiken ska höra en eventuell borgenärsdelegation eller de största borgenärerna före beslutsfattandet, så att också borgenärernas synpunkter blir beaktade.

I samband med företagssanering har utredaren de bästa förutsättningarna att bedöma om det är gynnsamt att delta i ett samordningsförfarande för koncerner eller inte. I samband med företagssaneringsförfarandet är det inte naturligt att ge borgenärerna eller gäldenären rätt att fatta beslut om saken, och den tidsfrist som uppställts för invändningar i förordningen kunde också i detta sammanhang visa sig vara alltför kort. Utredaren ska i praktiken enligt prövning höra gäldenären, borgenärerna och borgenärsdelegationen innan utredaren fattar sitt beslut om saken och gör en eventuell invändning.

I artikel 69.4 konstateras det att samordnarens beslut om att avslå en begäran om att låta samordningsförfarandet för koncerner omfatta ett insolvensförfarande får överklagas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där samordningsförfarandet för koncerner har inletts. Finlands lagstiftning innehåller inga bestämmelser om samordningsförfaranden för koncerner. Eftersom det i förordningen hänvisas till den nationella lagstiftningen, föreslås det att 23 kap. 3 § i konkurslagen och 96 § 4 mom. i företagssaneringslagen ska utökas med bestämmelser om överklagande. Beslut av samordnaren ska kunna överklagas hos den tingsrätt som har avgjort ansökan om att ett samordningsförfarande för koncerner ska inledas. Beslutet ska överklagas inom 30 dagar från det att förvaltaren har fått del av samordnarens beslut.

Samordningsförfaranden för koncerner kommer sannolikt att aktualiseras mycket sällan, och detsamma gäller således också överklagande enligt de föreslagna bestämmelserna.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Konsekvenser för statsfinanserna och för myndigheternas verksamhet

Förnyelsen av konkurs- och företagssaneringsregistret och skuldsaneringsregistret har ekonomiska konsekvenser, framför allt på grund av att uppgifter som berör konkurser och företags-saneringar samt skuldsanering för näringsidkare kommer att bli tillgängliga via det allmänna datanätet. Dessutom föreslås smärre ändringar i fråga om registrens informationsinnehåll, och registrens gränssnitt i förhållande till andra register ska utvecklas. Förordningen kräver att de föreslagna ändringarna genomförs, vilket innebär att Finland inte har något spelrum till denna del.

EU-finansiering på 317 000 euro har söks för att täcka de kostnader som ändringen av de nationella registren medför. Självriskandelen i samband med EU-finansieringen är 105 500 euro. Ett beslut om EU-finansieringen torde fås i mars 2017. Om ingen EU-finansiering beviljas, innebär ändringarna i de nationella registren utgifter på 250 000 euro för år 2018. Förnyelsen av konkurs- och företagssaneringsregistret och skuldsaneringsregistret medför kostnader på grund av ändringar i registrens informationsinnehåll, offentliggörande av registren i det allmänna datanätet, samordnande av registren med tingsrätternas datasystem (Tuomas/AIPA) samt inhämtande av information ur befolkningsdatasystemet. Reformerna sköts inom ramarna för rambesluten för statsfinanserna samt de budgetenliga anslagen.

I propositionen möjliggörs i viss utsträckning överföring av uppgifter från konkursombudsmannens ärendehanteringssystem för konkurs- och företagssaneringsärenden (Kosti) till konkurs- och företagssaneringsregistret. För närvarande är det möjligt att överföra uppgifter enbart åt andra hållet. Lagförslagen har formulerats så att godkännandet av dem inte förutsätter att information ska kunna överföras åt båda hållen, utan det är fråga om en möjlighet som kan utnyttjas i samband med den framtida utvecklingen. Detta utvecklingsarbete kräver finansie-

ring på uppskattningsvis 20 000 euro, som ska anvisas inom ramen för Kosti-systemets årliga utvecklingsbudget.

Enligt artikel 26 i förordningen svarar varje medlemsstat också för anpassandet av sina nationella insolvensregister så att de blir kompatibla med den europeiska e-juridikportalen. Enligt artikel 25.2 ska kommissionen senast den 26 juni 2019 godkänna vissa tekniska specifikationer i anslutning till registren. För närvarande finns det inte kännedom om vilka tekniska krav kommissionen ställer på registren, och därför är det inte möjligt att upprätta någon noggrann kostnadskalkyl till denna del. Enligt dagens uppgifter kan kostnaderna stiga till ca 500 000 euro under åren 2018—2019, varav största delen torde realiseras år 2019. En närmare kostnadskalkyl fås i början av 2017.

I propositionen föreslås det, i enlighet med förordningens krav, att registren ska få användas avgiftsfritt i det allmänna datanätet och att även utdragen ur registret ska vara avgiftsfria. För närvarande uttas en avgift för registerutdrag, i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten. År 2017 är avgiften för ett utdrag 22 euro. Avgiften var densamma också år 2015 och 2016.

År 2015 levererades 3 949 avgiftsbelagda utdrag ur konkurs- och företagssaneringsregistret, och avgifterna för utdragen uppgick till 86 878 euro. Samma år levererades 499 utdrag ur skuldsaneringsregistret, och avgifterna för utdragen ur detta register var 10 978 euro. Dessa inkomster påverkar inte Rättsregistercentralens budget, men efter att lagändringarna trätt i kraft kommer staten att gå miste om inkomsterna.

I propositionen föreslås inte några ändringar i bestämmelserna om att avgifter tas ut för uppgifter som lämnas ut i form av massutlämnande. I bestämmelserna om massutlämnande föreslås inte heller några andra ändringar. De massutlämnanden som gjordes ur konkurs- och företagssaneringsregistret år 2015 gav staten inkomster på ca 85 000 euro, och massutlämnandena ur skuldsaneringsregistret gav inkomster på ca 33 000 euro. Det faktum att uppgifterna görs tillgängliga via det allmänna datanätet förväntas knappast alls påverka kreditupplysningsföretagens behov av att få uppgifter i form av massutlämnande direkt ur registret, eftersom insamlingen av uppgifter via det allmänna datanätet sker manuellt och därmed kräver mer arbete. Propositionen förväntas därför inte påverka de inkomster som inflyter till staten på grundval av massutlämnandena.

I och med att uppgifterna om konkurser och företagssanering görs tillgängliga via det allmänna datanätet kommer det inte längre att finnas behov av att leverera utdrag ur konkurs- och företagssaneringsregistret. Det arbete som hänför sig till utdragen och till faktureringen för dem uppskattas motsvara sammanlagt ett halvt årsverke. Samtidigt är det dock möjligt att det faktum att utdragen ur skuldsaneringsregistret blir avgiftsfria leder till en ökad efterfrågan på utdrag och därmed även till en ökning av arbetet i anslutning till dem. Som helhet förväntas den arbetsmängd som hänför sig till utdragen minska, men i så liten utsträckning att propositionen inte påverkar Rättsregistercentralens budget eller personalmängd.

I propositionen föreslås det att kungörelse i den officiella tidningen inte längre ska utgöra huvudregeln i konkurs- och företagssaneringsärenden. En del av kungörelserna slopas helt och hållet, och när det gäller vissa kungörelser kommer behovet av dem att prövas av boförvaltare eller utredaren. År 2015 föranledde kungörelserna i den officiella tidningen kostnader på ca 300 000 euro (+ mervärdesskatt). Om kungörelse på grundval av prövning i fortsättningen används bara i fem procent av fallen, minskar kostnaderna för kungörelserna i den officiella tidningen med ca 285 000 euro (+ mervärdesskatt).

En del av kungörelsekostnaderna ingår i domstolsavgiften. Domstolsavgifterna har höjts genom den lag om domstolsavgifter (1455/2015) som trädde i kraft den 1 januari 2016. Domstolsavgifterna höjdes så att de närmar sig självkostnadsvärdet för ärendenas behandling, men är trots detta fortfarande avsevärt lägre än självkostnadsvärdet. Kungörelsekostnaderna beaktades dock inte då bestämmelserna om rättegångsavgifter i konkurs- och företagssaneringsärenden utarbetades. Av denna orsak föreslås ingen sänkning av avgifterna i detta sammanhang. Besparingen kommer dels borgenärerna och dels staten till godo. Statens besparing förväntas på årsnivå uppgå till ca 200 000 euro.

Eftersom kungörelserna inte längre kommer att höra till domstolens uppgifter, minskar också arbetsmängden för domstolarnas kanslipersonal i någon mån. Minskningen av arbetsmängden är emellertid så liten att den inte påverkar domstolarnas budget eller personalmängd.

Det faktum att förordningens tillämpningsområde utvidgas så att det även omfattar skuldsanering för privatpersoner innebär att den ekonomiska rådgivningen och skuldrådgivningen blir mer krävande i samband med gränsöverskridande fall. Inom den ekonomiska rådgivningen och skuldrådgivningen krävs tillräcklig kännedom om förordningens innehåll. Detta förutsätter att det ordnas utbildning om saken. Förordningen och de lagändringar som den föranleder förväntas dock endast ha små konsekvenser för den ekonomiska rådgivningens och skuldrådgivningens klientel, och konsekvenserna torde framträda närmast inom huvudstadsregionen. Konsekvenserna bedöms vara så små att propositionen inte påverkar budgeten för den ekonomiska rådgivningen och skuldrådgivningen.

De frågor som gäller propositionens konsekvenser för statsfinanserna och för myndigheternas verksamhet avgörs när det fattas beslut om planen för de offentliga finanserna och statsbudgeten.

4.2 Konsekvenser för företagen och för gäldenärernas och borgenärernas ställning

Genom propositionen strävar man efter att göra det lättare för borgenärerna att få information om konkurs- och företagssaneringsförfarandena. Informationen kommer att vara tillgänglig enkelt och avgiftsfritt i ett och samma register i det allmänna datanätet. Registret kommer att ha goda sökegenskaper, och uppgifter kan sökas enligt olika sökkriterier, i enlighet med det aktuella behovet. Borgenärerna behöver inte längre söka information om förfarandena med hjälp av kungörelser. Att söka information med hjälp av kungörelser har varit besvärligt och tidskrävande.

Antalet kungörelser som publiceras om konkurs- och företagssaneringsförfarandena i den officiella tidningen förväntas minska på det sätt som refererats ovan i avsnitt 4.1. Detta leder till att förutom domstolarnas även boförvaltarnas arbetsmängd i viss mån minskar. Omsättningen för det företag som ger ut den officiella tidningen minskar likaså i den utsträckning som beskrivits ovan.

Propositionen förväntas inte ha några konsekvenser för kreditupplysningsföretagens verksamhet eller för hur uppgifter söks ur kreditupplysningsregistren. För företags och privatpersoners del grundar sig behovet av att söka information i kreditupplysningsregistren på att man i kreditupplysningsregistren kombinerar uppgifter ur flera olika myndighetsregister och därmed skapar en helhetsbild av ett företags kreditvärdighet.

Genom förordningen och den nationella lagstiftning som kompletterar förordningen underlättas anmälandet av fordringar i gränsöverskridande fall. Fordringar får för det första anmälas

med hjälp av ett standardformulär, som finns tillgängligt på alla EU:s officiella språk. För det andra ska utländska borgenärer ha rätt att anmäla sina fordringar inom en tidsfrist på minst 30 dagar från det att beslutet om inledande av ett insolvensförfarande offentliggjordes i insolvensregistret i den stat där förfarandet inletts, eller från det att borgenärerna underrättades om att förfarandet inletts. För det tredje är rättslig representation inte nödvändig i samband med anmälan av fordringar. Dessa ändringar kan förväntas gynna i synnerhet små och medelstora företag, för vars del anmälandet av fordringar med stöd av den gällande insolvensförordningen enligt kommissionens bedömning har orsakat både problem och kostnader.

I och med att skuldsanering erkänns i andra stater förbättras gäldenärens ställning och möjligheter till fri rörlighet över gränserna t.ex. på grund av arbete. De föreslagna ändringar som berör skuldsaneringsregistret förväntas däremot inte ha några betydande konsekvenser för gäldenärens ställning, eftersom systemet i huvudsak kvarstår oförändrat.

Förordningen och den nationella lagstiftning som kompletterar förordningen har även mer generella ekonomiska och samhälleliga konsekvenser. Exempelvis kan förordningens nya behörighetsbestämmelser leda till att uppsåtlig forum shopping bland EU:s medlemsstater minskar. Utvidgningen av förordningens tillämpningsområde till olika typer av saneringsförfaranden främjar å sin sida sanering av livskraftiga företag i gränsöverskridande fall. Förordningen kan därmed effektivisera de gränsöverskridande insolvensförfarandena och samtidigt främja förutsättningarna för att den inre marknaden ska fungera väl, vilket även påverkar finländska företags tillväxtmöjligheter och framgång.

5 Beredningen av propositionen

Den föreslagna regeringspropositionen har utarbetats av en arbetsgrupp som tillsatts av justitieministeriet den 14 oktober 2015. Arbetsgruppen hade i första hand till uppgift att bereda de lagstiftningsändringar som förordningen kräver. Arbetsgruppen bestod förutom av representanter för justitieministeriet även av konkursombudsmannen samt av representanter för Helsingfors hovrätt, Helsingfors tingsrätt, Skatteförvaltningen, Finansbranschens centralförbund, Finlands Advokatförbund och Företagarna i Finland samt av en permanent sakkunnig från Rättsregistercentralen. Arbetsgruppens betänkande ”Ändringar i lagstiftningen som den omarbetade förordningen om insolvensförfaranden förutsätter” (Justitieministeriets betänkanden och utlåtanden 31/2016) offentliggjordes den 27 juni 2016.

Betänkandet sändes på remiss till 35 instanser (domstolar, myndigheter, organisationer och sakkunniga). Sammanlagt 23 remissyttranden erhöles, och ett sammandrag över remissyttrandena har publicerats (Justitieministeriets betänkanden och utlåtanden 53/2016).

Responserna i remissyttrandena var över lag positiv. Betänkandet betraktades som motiverat och de föreslagna lagstiftningslösningarna förordades i huvudsak. Flera av ändringarna konstaterades även vara nödvändiga på grund av förordningen. På grundval av responserna gjordes ett stort antal ändringar i propositionen, till största delen ändringar av teknisk karaktär.

Enligt arbetsgruppens förslag skulle behörigheten att fatta beslut om deltagande i ett samordningsförfarande för koncerner ha anförtröts utredaren i samband med företagssanering och borgenärerna i samband med konkurs. Beträffande detta förslag framställdes det i yttrandena anmärkningar dels om huruvida det i samband med företagssanering finns skäl att anförtra utredaren så omfattande behörighet och dels om huruvida förslaget om att i samband med konkurs anförtra borgenärerna behörigheten borde förkastas på grund av att beslutsfattandet i detta fall skulle ta alltför lång tid. I propositionen föreslås det, på de grunder som nämnts i av-

snitt 3.5, att beslutet om deltagande i ett samordningsförfarande för koncerner ska fattas av boförvaltaren i samband med konkurs och av utredaren i samband med företagssanering.

I betänkandet föreslogs det vidare att de uppgifter som avförts ur skuldsaneringsregistret skulle förvaras i fem år efter att de avförts. På grundval av remissyttrandena föreslås det emellertid att uppgifterna ska förvaras i tio år efter att de avförts ur registret. Detta beror på att man inte har för avsikt att ändra principen om att skuldsanering ska vara ett engångsförfarande

På grundval av remissyttrandena föreslås det även att konkurs- och företagssaneringsregistret ska utökas med information om den dag då utredningen om gäldenärens ekonomiska ställning senast ska delges parterna.

I förordningens beredningsskede har statsrådet lämnat skrivelsen U 1/2013 rd samt en kompletterande skrivelse till riksdagen. Lagutskottet har gett utlåtandena LaUB 4/2013 rd och LaUB 12/2014 rd angående förordningsutkastet.

6 Samband med andra propositioner

Vid arbets- och näringsministeriet bereds för närvarande en totalreform av handelsregisterlagen (129/1979). I samband med reformen kommer bestämmelserna om konkurs att strykas ur 19 § i handelsregisterlagen. I denna proposition föreslås det att motsvarande bestämmelser ska tas in i 22 kap. i konkurslagen, men det föreslås inte någon ändring av den nämnda paragrafen i handelsregisterlagen. Detta beror på att 22 kap. i konkurslagen ska tillämpas först från och med den 26 juni 2018, och det är möjligt att totalreformen av handelsregisterlagen kommer att träda i kraft före det nämnda datumet.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Konkurslagen

1 kap. Allmänna bestämmelser

2 §. Lagens tillämpning. I paragrafens 2 mom. finns en bestämmelse om när förordningen tillämpas i stället för konkurslagen. Hänvisningen till förordningen ska ändras så att det i momentet hänvisas till den omarbetade förordningen om insolvensförfaranden.

3 kap. Rättsverkningarna av att en konkurs börjar

2 §. Godtrosskydd. Denna paragraf ska ändras så att rättsverkningarna i anslutning till det godtrosskydd som hänför sig till inledandet av en konkurs, vilka varit förknippade med kungörelsen i den officiella tidningen, i stället anknys till den tidpunkt då en anteckning om att konkursen har börjat införs i det register som ska föras över konkursärenden. Av de orsaker som nämnts i den allmänna motiveringen ska kungörelse nämligen inte längre utgöra huvudregeln i detta sammanhang. De uppgifter som införs i registret över konkursärenden ska göras tillgängliga avgiftsfritt i det allmänna datanätet. Av dessa orsaker ska den tidpunkt då en anteckning om konkursens början införs i registret över konkursärenden vara avgörande för de rättsverkningar som hänför sig till inledandet av en konkurs.

6 §. Rätt att fortsätta separat verkställighet. Enligt utsökningsbalken (705/2007) publiceras ingen kungörelse om en auktion, utan en försäljningsannons. I samband med de ändringar som gjorts i utsökningslagstiftningen har behövliga ändringar inte gjorts i 1 mom. i denna paragraf. Momentet ska således preciseras så att det motsvarar de gällande bestämmelserna i utsökningsbalken.

7 kap. Förfarandet i domstol

1 §. Internationell behörighet. I paragrafens 1 mom. finns en informativ bestämmelse om när finska domstolars behörighet i frågor som gäller försättande av en gäldenär i konkurs regleras i förordningen. Hänvisningen till förordningen ska ändras så att det i momentet hänvisas till den omarbetade förordningen om insolvensförfaranden.

12 §. Beslutet att försätta gäldenären i konkurs. I paragrafens 1 mom. föreskrivs det om vilka uppgifter som ska antecknas i beslutet om att försätta gäldenären i konkurs. Momentet ska i enlighet med artikel 4.1 i förordningen utökas med ett omnämnande av att det i beslutet ska anges huruvida domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2 i förordningen. Grunden för domstolens internationella behörighet ska anges i beslutet också då behörigheten inte grundar sig på förordningen utan på 7 kap. 1 § 2 mom. i konkurslagen.

I artikel 3.1 regleras domstolens behörighet att inleda ett huvudinsolvensförfarande och i artikel 3.2 regleras behörigheten att inleda ett territoriellt eller sekundärt insolvensförfarande. Inledandet av ett huvudinsolvensförfarande kräver alltid att platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns i en medlemsstat. I artikel 3 finns närmare bestämmelser om platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen. Ett territoriellt eller sekundärt insolvensförfarande kan å sin sida inledas då gäldenären har ett driftställe i den medlemsstat där förfarandet inleds och platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns i någon annan medlemsstat. Verkningsar-

na av dessa förfaranden är begränsade till tillgångar som finns i den stat där det territoriella eller sekundära insolvensförfarandet inleddes.

I 7 kap. 1 § 2 mom. i konkurslagen regleras situationer där platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns i en annan stat än en sådan medlemsstat i Europeiska unionen på vilken förordningen tillämpas. I detta fall är en finsk domstol behörig, om gäldenären har ett verksamhetsställe i Finland eller sådan egendom i landet att det kan anses ändamålsenligt att konkursen inleds i Finland. En finsk domstol är dock inte behörig om gäldenären har försatts i konkurs i Danmark, Island eller Norge och gäldenären har sin hemort i den staten. I detta fall tillämpas den i Köpenhamn den 7 november 1933 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige avslutade konventionen angående konkurs (FördrS 34—35/1934, nedan *den nordiska konkurskonventionen*). Bestämmelser om dess godkännande och verkställighet finns i lag 333/1934. Mellan Finland och Sverige tillämpas däremot förordningen, eftersom förordningen träder i stället för den nordiska konkurskonventionen i det inbördes förhållandet mellan två medlemsstater.

12 kap. Konkursfordringar, bevakning och utredning av fordringar

5 §. Bestämmande av bevakningsdag. Det föreslås att 2 mom. i denna paragraf ska ändras så att boförvaltaren ska meddela Rättsregistercentralen i stället för domstolen om att bevakningsdagen har bestämts. Det föreslås nämligen att 4 § i registerlagen ska ändras bl.a. så att Rättsregistercentralen ska föra in uppgifter som berör bevakning i konkurs- och företagssaneringsregistret. Därför ska också detta meddelande riktas till Rättsregistercentralen. Domstolen kan vid behov kontrollera bevakningsdagen i registret.

14 §. Granskning av bevakningen. Det föreslås att paragrafens 2 mom. ska ändras så att det nämns att också engelska vid sidan av finska och svenska godtas som språk för bevakningsskriften. Av de orsaker som nämnts i den allmänna motiveringen ska Finland godta att borgenärerna anmäler sina fordringar förutom på finska eller svenska också på engelska. Det ska också vara möjligt att lämna in en översättning av bevakningsskriften till engelska. Detta kan vara behövligt i sådana sällsynta situationer där bevakningsskriften är avfattad på ett sådant språk att det kan vara svårt att få skriften översatt till finska eller svenska.

Om boförvaltaren anser att bevakningsskriften behöver bli översatt, ska denne i första hand begära en översättning av borgenären. Boförvaltaren ska själv se till att innehållet i skriften till behövliga delar blir översatt endast i det fall att borgenären trots boförvaltarens begäran inte lämnar in en översättning. Enligt artikel 55.5 i förordningen får anmälningar om fordringar lämnas in på vilket som helst av unionens institutioners officiella språk, men det kan krävas att borgenären tillhandahåller en översättning till det officiella språket i den stat där förfarandet inletts eller till ett annat språk som den staten har angett att den kan godta.

17 §. Bevakning i en emittents konkurs. Den hänvisning till värdepappersmarknadslagen som ingår i paragrafens 1 mom. ska ändras så att den avser det relevanta lagrummet i den gällande värdepappersmarknadslagen (746/2012).

Paragrafens 2 mom. ska ändras på grund av att det av de orsaker som nämnts i den allmänna motiveringen i regel inte längre ska publiceras någon kungörelse om att en gäldenär har försatts i konkurs. Momentet innehåller en liknande bestämmelse som ingår i den gällande lagstiftningen om att boförvaltaren ska publicera ett meddelande om att konkursen har börjat på samma sätt som en emittent ska fullgöra sin lagstadgade informationsskyldighet. Den informationsskyldighet som föreskrivs i värdepappersmarknadslagen kan anses vara synnerligen omfattande, och det är inte troligt att informationen om emittentens konkurs skulle nå placerarna på ett effektivare sätt genom kungörelse. Därför ska kungörelse inte vara obligatorisk i sam-

band med en emittents konkurs, utan behovet av kungörelse ska bedömas på samma sätt som kungörelsens nödvändighet ska bedömas enligt de föreslagna 22 kap. 2 och 4 §. De omständigheter i anslutning till beaktandet av fordringar i förslaget till utdelningsförteckning som avses i 1 mom. ska anges i meddelandet och i kungörelsen, om en kungörelse publiceras.

Paragrafens 3 mom. innehåller en hänvisning till de bestämmelser om tillsättande av ett ombud för att övervaka realiseringen av konkursboet som ingår i 22 § i lagen om Finansinspektionen (587/2003). Den nämnda lagen om Finansinspektionen har emellertid upphävts då den nya lagen om Finansinspektionen (878/2008) trädde i kraft. Momentet föreslås därmed innehålla en hänvisning till den relevanta bestämmelsen i den nya lagen om Finansinspektionen.

14 kap. Konkursboets förvaltning

5 §. Boförvaltarens uppgifter. Det föreslås att 1 mom. i denna paragraf ska utökas med en ny 10 punkt, som ska innehålla en bestämmelse om boförvaltarens behörighet att fatta beslut om deltagande i ett samordningsförfarande för koncerner. Enligt artikel 64.1 i förordningen får förvaltaren invända mot att det insolvensförfarande för vilket han eller hon har utsetts ska omfattas av ett samordningsförfarande för koncerner, eller mot att den föreslagna personen utses till samordnare. Innan förvaltaren fattar beslut om deltagande eller icke-deltagande i samordningen, ska förvaltaren enligt artikel 64.3 ha erhållit alla eventuella godkännanden som kan krävas enligt lagstiftningen i den stat som har inlett det förfarande för vilket förvaltaren har utsetts.

Av de orsaker som nämnts i den allmänna motiveringen ska boförvaltaren ges självständig behörighet att fatta beslut om deltagande i ett samordningsförfarande för koncerner, vilket innebär att boförvaltaren inte behöver något sådant godkännande för beslutet som avses i artikel 64.3. Det är emellertid motiverat att boförvaltaren i mån av möjlighet hör de största borgenärerna eller borgenärsdelegationen innan beslutet fattas.

15 kap. Hur borgenärerna utövar sin beslutanderätt

8 §. Kallelse till borgenärssammanträde. Det föreslås att bestämmelserna om kallelse till ett borgenärssammanträde som hålls före bevakningsdagen och om ett borgenärssammanträde som hålls efter bevakningsdagen ska delas in i två olika moment. Paragrafens 1 mom. föreslås innehålla bestämmelser om kallelse till ett borgenärssammanträde före bevakningsdagen. På samma sätt som för närvarande ska kallelsen i detta fall tillställas de kända borgenärerna samt gäldenären. Huvudregeln ska inte längre vara att kallelsen publiceras i den officiella tidningen. Däremot ska tiden och platsen för borgenärssammanträdet införas i registret över konkursärenden. Kallelsen kan dock även, enligt boförvaltarens prövning, publiceras i den officiella tidningen, i en eller flera dagstidningar eller på något annat ändamålsenligt sätt, exempelvis via en elektronisk kommunikationskanal. Då boförvaltaren utreder behovet av att publicera kallelsen ska denne beakta samma omständigheter som vid utredningen av behovet av att publicera en kungörelse om att konkursen har börjat eller om konkursbevakningen. Framför allt ska antalet eventuella okända borgenärer beaktas vid prövningen.

Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla bestämmelser om kallelse till ett borgenärssammanträde efter bevakningsdagen. Innehållet i detta moment ändras inte.

I paragrafens 3 mom. regleras boförvaltarens skyldighet att underrätta Rättsregistercentralen om tid och plats för borgenärssammanträdet. Momentet ska utökas med en informativ bestämmelse om att uppgifterna om borgenärssammanträdet införs i registret över konkursärenden.

den enligt vad som föreskrivs särskilt. Registerlagen ska å sin sida utökas med bestämmelser om att tiden och platsen för ett borgenärssammanträde som hålls före bevakningsdagen ska införas i registret senast två veckor före sammanträdet. Detta motsvarar den gällande lagens tidsfrist för kungörelsen.

22 kap. Konkursregistret, kungörelser och meddelanden

1 §. *Registret över konkursärenden.* I propositionen föreslås det att kungörelse inte längre i sin nuvarande omfattning ska användas i samband med konkurs. Uppgifter om konkursförfarandets början, konkursbevakningen och konkursförfarandets olika faser ska införas i registret över konkursärenden. De uppgifter som införts i registret ska vara tillgängliga avgiftsfritt i det allmänna datanätet. Okända borgenärers möjlighet att få information om förfarandet tryggas i första hand via registret, och också de rättsverkningar som hänför sig till konkursens början ska anknytas till registeranteckningen i stället för till kungörelsen. Av dessa orsaker ska den paragraf som gäller registret flyttas från kapitlets slut till dess början, vilket påverkar numreringen av samtliga paragrafer i kapitlet. Närmare bestämmelser om registret finns i registerlagen.

2 §. *Kungörelse om att konkursen har börjat.* Av de orsaker som nämnts i den allmänna motiveringen ska huvudregeln inte längre vara att en kungörelse om konkursens början publiceras i den officiella tidningen. En kungörelse ska dock kunna publiceras då det behövs.

Paragrafens *1 mom.* innehåller bestämmelser om när en kungörelse ska publiceras. Det ska inte längre höra till domstolens uppgifter att svara för kungörelsen, utan behovet av en kungörelse ska prövas av boförvaltaren. Boförvaltaren ska se till att en kungörelse publiceras, om kungörelsen är nödvändig på grund av antalet okända borgenärer, gäldenärens bristfälliga bokföring eller av någon annan orsak. Boförvaltaren har alltså till uppgift att bedöma behovet av en kungörelse efter att ha gjort sig förtrogen med konkursboet. Då domstolen fattar beslut om att försätta gäldenären i konkurs har den inte kännedom om antalet okända borgenärer eller om hur gäldenärens bokföring har skötts. Boförvaltaren har således bättre beredskap än domstolen att bedöma behovet av en kungörelse.

Kungörelsen kan publiceras i den officiella tidningen, i en eller flera lämpliga dagstidningar eller på något annat ändamålsenligt sätt, exempelvis via en elektronisk kommunikationskanal. Det är viktigt att överväga hur kungörelsen bäst når borgenärerna. Boförvaltaren kan också besluta att kungörelsen publiceras via flera kanaler. Kungörelsen ska publiceras så snart som möjligt efter att boförvaltaren blivit varse om att kungörelsen behövs.

Paragrafens *2 mom.* föreslås innehålla bestämmelser om när en kungörelse ska publiceras utomlands. Boförvaltaren ska svara för kungörelsen och utreda när en kungörelse utomlands behövs. Domstolen ska inte längre utfärda något förordnande om saken. Den gällande lagens bestämmelser om publicering av en kungörelse utomlands ska preciseras. En kungörelse ska publiceras utomlands för det första i de fall som uttryckligen nämns i förordningen. I artikel 28.1 i förordningen förpliktas boförvaltaren begära publicering av en kungörelse i varje annan medlemsstat där gäldenären har ett driftställe. Enligt artikel 28.2 kan boförvaltaren begära publicering av en kungörelse också i en annan medlemsstat, om denne anser det nödvändigt.

Trots att förordningen kräver att insolvensregister ska inrättas i medlemsstaterna, har bestämmelsen i artikel 31 om infriande av en skuld till gäldenären i gränsöverskridande fall inte ändrats. Enligt artikel 31.2 är bevisbördan för huruvida den person som infriat skulden anses ha känt till att ett insolvensförfarande har inletts således fortfarande anknuten till tidpunkten för kungörelsen.

För det andra ska boförvaltaren begära publicering av en kungörelse utomlands om så följer av ett internationellt fördrag som är bindande för Finland. Enligt artikel 2 i den nordiska konkurskonventionen ska konkursförvaltningen utan dröjsmål publicera en kungörelse om att en konkurs har börjat i en annan fördragsslutande stat där det finns egendom som hör till konkursboet. Om det alltså finns egendom som hör till konkursboet i Danmark, Norge eller Island, ska boförvaltaren se till att en kungörelse publiceras i denna stat. Det föreslås att 2 § i lagen om ikraftsättande av konventionen, där det bestäms att domstolen ska svara för offentliggörandet och för delgivningen av anteckningar om en konkurs som ska införas i registret i en främmande stat, ska upphävas.

För det tredje ska boförvaltaren enligt prövning kunna begära publicering av en kungörelse utomlands även i annat fall, om det är nödvändigt. En kungörelse kan vara nödvändig t.ex. om gäldenären har bedrivit verksamhet i en annan stat eller av någon annan anledning antas ha borgenärer i en annan stat.

Paragrafens 3 mom. gäller kungörelsens innehåll. Av kungörelsen ska datum och klockslag för försättande av gäldenären i konkurs framgå. Formbundenhet krävs bara då kungörelsen publiceras i den officiella tidningen. Närmare bestämmelser om innehållet i kungörelsen i dessa sällsynta fall utfärdas genom förordning av justitieministeriet. Avsikten är att bestämmelserna i den gällande förordningen i huvudsak ska kvarstå oförändrade.

3 §. Meddelande om beslutet på konkursansökan. Kapitlets gällande 2 § blir 3 §. Paragrafens 2 mom. justeras så att dess omnämnande av kungörelsen stryks.

4 §. Meddelanden och kungörelse om konkursbevakning. Eftersom kungörelse inte längre ska utgöra huvudregeln, ska ordföljden i paragrafens rubrik ändras. I paragrafens 1 mom. finns bestämmelser om underrättandet av gäldenären och kända borgenärer om konkursbevakningen. Momentet motsvarar i fråga om sitt innehåll 3 § 3 mom. i den gällande lagen.

Av de orsaker som nämnts i den allmänna motiveringen ska huvudregeln inte heller för konkursbevakningens del längre vara att en kungörelse publiceras i den officiella tidningen. Det är dock möjligt att publicera en kungörelse om bevakningen. Enligt paragrafens 2 mom. ska en kungörelse publiceras, om det är nödvändigt på grund av antalet okända borgenärer eller av någon annan orsak. Boförvaltaren ska pröva om det finns behov av en kungörelse. Ifall en kungörelse publiceras, ska bevakningsdagen framgå av den. Närmare bestämmelser om innehållet i den kungörelse som publiceras i den officiella tidningen utfärdas genom förordning av justitieministeriet. Till denna del motsvarar paragrafen i fråga om sitt innehåll 3 § 2 mom. i den gällande lagen.

I gällande 3 § 4 mom. finns en bestämmelse om domstolens skyldighet att se till att uppgifterna om konkursbevakningen tillställs kungörelseregistret för att föras in i det. Det föreslås att denna bestämmelse ska strykas, eftersom uppgifter om konkursen inte längre ska föras in i kungörelseregistret.

5 §. Meddelanden om offentlig utredning samt om att konkursen avslutas i vissa fall. I paragrafens 1 mom. finns bestämmelser om domstolens och boförvaltarens skyldighet att underrätta om att en konkurs läggs ned. Domstolens underrättelseskyldighet motsvarar den skyldighet som föreskrivs i 4 § 3 mom. i den gällande lagen. Momentet ska utökas med ett omnämnande av att boförvaltaren ska vara skyldig att underrätta också de borgenärer som i enlighet med 3 § 2 mom. underrättats om att konkursen hade börjat om att konkursen har lagts ned. Det är motiverat att borgenärerna underrättas om att konkursen har lagts ned i sådana fall där de redan har hunnit underrättas om att konkursen börjat.

I 2 mom. finns bestämmelser om boförvaltarens och den offentliga utredarens underrättelse-skyldighet. Bestämmelserna motsvarar i fråga om sitt innehåll 4 § 3 mom. i den gällande la-gen. Av de orsaker som nämnts i den allmänna motiveringen ska det inte längre publiceras någon kungörelse om att konkursen har avslutats.

6 §. Meddelanden till handelsregistret. I 19 § i handelsregisterlagen finns bestämmelser om domstolens skyldighet att lämna Patent- och registerstyrelsen uppgifter om en konkurs för att föras in i handelsregistret. Dessa bestämmelser bör ingå i 22 kap. i konkurslagen i stället för i handelsregisterlagen. Paragrafen motsvarar 19 § i handelsregisterlagen.

7 §. Delgivningssätt. Den gällande lagens 5 § blir i oförändrad form 7 §.

8 §. Ankomsttidpunkten för ett meddelande som har skickats med användning av en elektro-nisk dataöverföringsmetod. Den gällande lagens 6 § blir i oförändrad form 8 §.

23 kap. Särskilda bestämmelser

2 §. Avgift för översändande av handlingar. Av de orsaker som nämnts i den allmänna moti-veringen ska 2 mom. i denna paragraf ändras så att kostnaderna för översättning av en bevak-ningssskrift ska kunna dras av från den utdelning som tillfaller borgenären, om skriften har av-fattats på något annat språk än finska, svenska eller engelska och borgenären inte har lämnat in en översättning av den till något av dessa språk.

Enligt artikel 55.5 i förordningen får anmälningar om fordringar lämnas in på vilket som helst av unionens institutioners officiella språk, men det kan dock krävas att borgenären tillhanda-håller en översättning till det officiella språket i den stat där förfarandet inletts, eller ett annat språk som den medlemsstaten har angett att den kan godta. I propositionen föreslås det att Fin-land även ska godta att bevakningsskriften avfattas på engelska.

Kostnaderna för översättning av bevakningsskriften ska alltid kunna dras av från den utdel-ning som tillfaller borgenären, om borgenären inte har lämnat in en översättning av skriften till finska, svenska eller engelska. Också i det fall att boförvaltaren blir tvungen att låta över-sätta bevakningsskriften med stöd av 12 kap. 14 §, är det i sista hand borgenären själv som svarar för översättningskostnaderna.

3 §. Sökande av ändring i särskilda fall. I artikel 69 i förordningen ges den samordnare som utsetts för ett samordningsförfarande för koncerner rätt att på begäran av en förvaltare fatta beslut om att ett förfarande som enligt domstolens beslut inte omfattas av samordningsförfa-randet ska inkluderas i det. Enligt artikel 69.4 får varje förvaltare som deltar i samordningsförfarandet eller vars begäran om att ett förfarande ska inkluderas i samordningsförfarandet har avslagits överklaga samordnarens negativa beslut i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där samordningsförfarandet för koncerner har inletts.

I de situationer som avses i förordningen ska beslutet alltså överklagas hos domstolen i den medlemsstat där samordningsförfarandet för koncerner har inletts. Den förvaltare som över-klagar beslutet kan vara utsedd för ett insolvensförfarande som har inletts antingen i denna medlemsstat eller i någon annan medlemsstat.

Beträffande förfarandet för överklagande hänvisas det i förordningen till den nationella lag-stiftningen, och därför föreslås det att denna paragraf ska innehålla bestämmelser om änd-ringssökande i den sannolikt sällsynta situation där ett samordningsförfarande för koncerner har inletts i Finland och en sådan begäran om att ett förfarande ska inkluderas i samordnings-förfarandet som senare framställts till samordnaren har avslagits. Samordnarens beslut får då

överklagas hos den tingsrätt som har avgjort ansökan om att inleda samordningsförfarandet för koncerner. Beslutet ska överklagas inom 30 dagar från det att förvaltaren har fått del av samordnarens beslut. Tingsrättens beslut kan å sin sida överklagas enligt de allmänna bestämmelserna om ändringssökande.

I paragrafen används termen förvaltare, som även används i förordningen, eftersom det i detta sammanhang är fråga om en sådan förvaltare som avses i förordningen. De aktörer som kan vara förvaltare för förfaranden i olika medlemsstater anges i bilaga B till förordningen.

För tydlighetens skull föreslås det att motsvarande bestämmelser ska tas in också i 96 § 4 mom. i företagssaneringslagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Lagen avses träda i kraft den 26 juni 2017, då förordningen enligt artikel 92.2 börjar tillämpas. Enligt artikel 84 ska förordningens bestämmelser tillämpas bara på insolvensförfaranden som inleds efter den 26 juni 2017. Den gällande förordningen tillämpas fortsättningsvis på sådana insolvensförfaranden som hör till dess tillämpningsområde och som har inletts före den 26 juni 2017. På konkursförfaranden som har inletts innan lagen trädde i kraft ska 1 kap. 2 § 2 mom. och 7 kap. 1 § 1 mom. därför tillämpas sådana de gällde vid lagens ikraftträdande.

De ändringar som berör konkurs- och företagssaneringsregistret avses träda i kraft den 26 juni 2018. Detta beror på att det i artikel 92 i förordningen bestäms att artikel 24.1, som gäller inrättande av insolvensregister, ska tillämpas från och med det nämnda datumet. Därför ska 12 kap. 5 § 2 mom. och 22 kap. 1 §, som berör registret, fram till den 25 juni 2018 tillämpas sådana de gällde vid lagens ikraftträdande.

De bestämmelser som berör kungörelse (3 kap. 2 §, 12 kap. 17 §, 15 kap. 8 § och 22 kap. 2—7 §) ska likaså fram till den 25 juni 2018 tillämpas sådana de gällde vid lagens ikraftträdande. Med tanke på den praktiska tillämpningen av lagen är det motiverat med enhetlighet när det gäller bestämmelserna om kungörelse. Det förfarande som iakttas i fråga om kungörelse kan således ändras under den tid ett konkursförfarande pågår. Även om det har publicerats en kungörelse om beslutet om försättande av gäldenären i konkurs, behöver det alltså inte publiceras någon kungörelse om att konkursen avslutas ifall detta sker den 26 juni 2018 eller därefter. Av den officiella tidningen framgår således inte fullständiga uppgifter om konkursen, utan dessa finns tillgängliga i konkurs- och företagssaneringsregistret.

1.2 Lagen om företagssanering

1 §. *Lagens syfte och förhållande till annan lagstiftning.* Denna paragraf ska utökas med ett nytt 3 mom. Momentet föreslås innehålla en bestämmelse om när förordningen tillämpas i stället för företagssaneringslagen. En motsvarande bestämmelse finns också i 1 kap. 2 § 2 mom. i konkurslagen.

8 §. *Utredare.* Det föreslås att 1 mom. i denna paragraf ska utökas med en ny 7 punkt, som ska innehålla en bestämmelse om utredarens behörighet att fatta beslut om deltagande i ett samordningsförfarande för koncerner. Enligt artikel 64.1 i förordningen får förvaltaren invända mot att det insolvensförfarande för vilket han eller hon har utsetts ska omfattas av ett samordningsförfarande för koncerner, eller mot att den föreslagna personen utses till samordnare. Innan förvaltaren fattar beslut om deltagande eller icke-deltagande i samordningen, ska förvaltaren enligt artikel 64.3 ha erhållit alla eventuella godkännanden som kan krävas enligt lagstiftningen i den stat som har inlett det förfarande för vilket förvaltaren har utsetts.

Syftet med den föreslagna bestämmelsen är att förtydliga att utredaren ska ha självständig behörighet att fatta beslut om deltagande i ett samordningsförfarande för koncerner, vilket innebär att utredaren inte behöver något sådant godkännande för beslutet som avses i artikel 64.3. Innan utredaren fattar beslut om saken kan denne dock enligt prövning höra gäldenären och borgenärerna samt borgenärsdelegationen, om en sådan har tillsatts.

21 §. Förbud mot utmätning och andra verkställighetsåtgärder. Enligt utsökningsbalken (705/2007) publiceras ingen kungörelse om en auktion, utan en försäljningsannons. I samband med de ändringar som gjorts i utsökningslagstiftningen har behövliga ändringar inte gjorts i 1 mom. i denna paragraf. Momentet ska preciseras så att det motsvarar de gällande bestämmelserna i utsökningsbalken. Ändringen motsvarar den ändring som föreslagits i 3 kap. 6 § 1 mom. i konkurslagen.

24 §. Förhållandet till konkurs. Det föreslås att 3 mom. i denna paragraf ska ändras, eftersom dess gällande lydelse kan anses stå i strid med artikel 51 i förordningen. Enligt momentet ska en ansökan om saneringsförfarande som har gjorts medan gäldenären är i konkurs lämnas utan prövning. Artikel 51 i förordningen kräver emellertid att domstolen på begäran av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet får besluta att ett sekundärt insolvensförfarande ska omvandlas till en annan typ av insolvensförfarande. Om ett lokalt konkursförfarande för gäldenärsbolagets del har inletts i Finland, och förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet begär att ett företagssaneringsförfarande ska inledas, ska ansökan enligt den föreslagna bestämmelsen inte lämnas utan prövning.

För att ett saneringsförfarande ska kunna inledas i denna situation krävs det enligt artikel 51 för det första att saneringsförfarandet är det lämpligaste förfarandet med tanke på de lokala borgenärernas intressen. Detta villkor kan anses innefatta åtminstone ett krav på att en lokal borgenär inte i samband med företagssaneringen får hamna i en sämre situation än vad som är fallet om förfarandet fortgår såsom konkurs.

För det andra följer det direkt av artikel 51 att företagssaneringsförfarandet ska vara det lämpligaste för att samstämmighet ska uppnås mellan huvudinsolvensförfarandet och det sekundära insolvensförfarandet. Detta innebär att också det sekundära insolvensförfarandet ska vara ett likvidationsförfarande då huvudinsolvensförfarandet är ett likvidationsförfarande och att det sekundära insolvensförfarandet ska vara ett saneringsförfarande då huvudinsolvensförfarandet är ett saneringsförfarande. En sådan situation där förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet med stöd av artikel 51 ansöker om företagssanering kan således uppkomma närmast då huvudinsolvensförfarandet är ett saneringsförfarande men det i Finland har inletts ett konkursförfarande såsom sekundärt insolvensförfarande. Dessa situationer förväntas i praktiken vara mycket sällsynta.

För det tredje nämns det i artikel 51 uttryckligen att villkoren i nationell rätt för att inleda den aktuella typen av förfarande ska vara uppfyllda. Vid prövningen av förutsättningarna att inleda ett saneringsförfarande ska saken alltid bedömas med tanke på hela bolaget, inte bara bolagets verksamhet eller tillgångar i Finland. Förutsättningarna för att ett företagssaneringsförfarande ska kunna inledas anges i 6 och 7 § i företagssaneringslagen.

I momentet föreskrivs det också om möjligheten att hejda konkursförfarandets förlopp. Domstolen ska på yrkande av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet kunna besluta att konkursboet inte får sälja gäldenärens egendom innan domstolen har avgjort ansökan. Det ska dock vara möjligt att sälja egendom till den del det är nödvändigt för att undvika förluster eller för att betala kostnader för konkursboets förvaltning och egendomens skötsel. Momentet motsvarar till denna del det som bestäms i slutet av den gällande paragrafens 2 mom. Ansökan om att hejda konkursförfarandets förlopp ska dock göras av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet.

62 §. Redogörelse för hur programmet genomförs. Det föreslås att 2 mom. i denna paragraf ska ändras så att slutredogörelsen inte längre ska tillställas tingsrätten. I stället ska information om datumet för slutredogörelsen sändas direkt till Rättsregistercentralen. Ärendets behandling vid domstolen upphör nämligen långt innan slutredogörelsen ges, och domstolen har därmed inte något behov av slutredogörelsen. Slutredogörelsen har tillställts domstolen bara för att domstolen ska kunna föra in uppgifter om att slutredogörelsen har getts i konkurs- och företagssaneringsregistret. Det föreslås emellertid att Rättsregistercentralen i stället för domstolen ska ha till uppgift att föra in datumet för slutredogörelsen i registret. En bestämmelse om saken ska tas in också i registerlagen.

63 a §. Yrkande på tilläggsprestation. Paragrafens 2 mom. ska ändras till följd av att slutredogörelsen, av de orsaker som anges i motiveringen till 62 §, inte längre ska tillställas domstolen. Tidsfristerna för tilläggsprestationsskyldigheten ska räknas från dagen för slutredogörelsen. Det är inte ändamålsenligt att anknyta tidsfristerna till den dag då datumet för slutredogörelsen har införts i registret, eftersom uppgifterna med stöd av 7 § 2 mom. 4 punkten i registerlagen avförs ur registret efter sex månader. Datumet för slutredogörelsen kan vid behov utredas hos gäldenären eller övervakaren, eller i fortsättningen ur ärendehanteringssystemet för konkurs- och företagssaneringsärenden Kosti, i vilket uppgifterna ska införas.

66 b §. Internationell behörighet. Det föreslås att 10 kap., som innehåller procedurbestämmelser, ska utökas med en ny paragraf gällande domstolens internationella behörighet. Denna paragraf är av informativ karaktär och i den fastställs det när finska domstolars behörighet i frågor som gäller företagssanering regleras i förordningen. Beträffande konkurs finns en motsvarande bestämmelse i 7 kap. 1 § 1 mom. i konkurslagen.

71 §. Beslut om att inleda förfarandet. I paragrafens 1 mom. anges vilka frågor domstolen ska fatta beslut om i samband med att ett saneringsförfarande inleds samt vilka uppgifter som ska antecknas i beslutet om att förfarandet inleds. Det föreslås att momentet ska utökas med en *ny 7 punkt*, där det bestäms att det ska antecknas i beslutet huruvida domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2 i förordningen. Denna skyldighet grundar sig på artikel 4.1.

Vidare föreslås det att paragrafen ska utökas med ett nytt 4 mom., där det bestäms på vilka språk borgenärerna får lämna in meddelanden om sina yrkanden. Enligt artikel 55.5 i förordningen får anmälningar om fordringar lämnas in på vilket som helst av unionens institutioners officiella språk, men det kan dock krävas att borgenären tillhandahåller en översättning av anmälan till det officiella språket i den stat där förfarandet inletts, eller ett annat språk som den medlemsstaten har angett att den kan godta. I propositionen föreslås det att Finland även ska godta att bevakningsskriften avfattas på engelska. Om borgenären inte har lämnat in ett meddelande om sina yrkanden på finska, svenska eller engelska, ska utredaren enligt det föreslagna 4 mom. be borgenären till behövliga delar lämna in en översättning av meddelandet till något av dessa språk. Om borgenären inte på begäran lämnar in en översättning och yrkandets innehåll därmed förblir oklart, anses borgenären inte ha anmält sin fordran.

79 a §. Register över företagssaneringsärenden. Det föreslås att lagen ska utökas med en paragraf som berör införandet av uppgifter om företagssaneringsärenden i registret över företagssaneringsärenden. De uppgifter som förts in i registret ska finnas tillgängliga avgiftsfritt via det allmänna datanätet. Okända borgenärsers möjlighet att få information om företagssaneringsförfarandet tryggas i första hand via registret, medan kungörelsens betydelse minskar. På motsvarande sätt som när det gäller konkurs ska den paragraf som berör registret placeras före lagens bestämmelser om kungörelser och anmälningar. Närmare bestämmelser om registret finns i registerlagen.

80 §. Kungörelser och anmälningar. I propositionen föreslås det, av de orsaker som nämnts i den allmänna motiveringen, att kungörelse inte längre i sin nuvarande omfattning ska användas i samband med företagssaneringsärenden. Uppgifter om att ett företagssaneringsförfarande inleds och om förfarandets olika faser ska via det allmänna datanätet finnas tillgängliga avgiftsfritt i det register som förs över företagssaneringsärenden. Okända borgenärers möjlighet att få information om företagssaneringsförfarandet tryggas i första hand via registret. Kungörelse ska dock fortsättningsvis kunna användas i särskilda fall, på samma sätt som i samband med konkurs. I samband med företagssanering kan en kungörelse publiceras om att ett saneringsförfarande har börjat. Däremot publiceras inte längre under några omständigheter en kungörelse om att företagssaneringsförfarandet upphör, om ett sådant temporärt förbud som avses i 22 § i företagssaneringslagen eller om sådana begränsningar av gäldenärens bestämmanderätt som avses i lagens 30 §.

Paragrafens 1 mom. föreslås innehålla bestämmelser om när en kungörelse ska publiceras. Momentets ordalydelse påminner om det föreslagna 22 kap. 2 § 1 mom. i konkurslagen. En kungörelse om att ett företagssaneringsförfarande har börjat ska publiceras då det är nödvändigt. Huvudregeln är dock att ingen kungörelse publiceras. Det hör till utredarens uppgifter att svara för kungörelsens publicering, eftersom utredaren har bättre beredskap än domstolen att bedöma behovet av en kungörelse. Utredaren ska se till att en kungörelse publiceras om det är nödvändigt på grund av antalet okända borgenärer eller av någon annan orsak.

På samma sätt som när det gäller kungörelse om att en konkurs har börjat, kan kungörelsen publiceras i den officiella tidningen, i en eller flera dagstidningar eller på något annat ändamålsenligt sätt, exempelvis via en elektronisk kommunikationskanal. Det är viktigt att överväga på vilket sätt kungörelsen bäst når borgenärerna. Kungörelsen kan också publiceras via flera kommunikationskanaler. Kungörelsen ska publiceras så snart som möjligt efter att utredaren blivit varse om att kungörelsen behövs.

Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla bestämmelser om när en kungörelse ska publiceras utomlands. Utredaren ska även i detta fall svara för kungörelsen. En kungörelse ska publiceras utomlands för det första i de fall som uttryckligen nämns i förordningen. I artikel 28.1 i förordningen förpliktas utredaren begära publicering av en kungörelse i varje annan medlemsstat där gäldenären har ett driftställe. Enligt artikel 28.2 kan utredaren begära publicering av en kungörelse också i en annan medlemsstat, om denne anser det nödvändigt. För det andra ska utredaren enligt prövning kunna begära publicering av en kungörelse utomlands även i annat fall, om det är nödvändigt. En kungörelse kan vara nödvändig t.ex. om gäldenären har bedrivit verksamhet i en annan stat eller av någon annan anledning antas ha borgenärer i en annan stat.

Paragrafens 3 mom. föreslås gälla kungörelsens innehåll. Av kungörelsen ska det framgå vilken dag saneringsansökan blev anhängig, eftersom denna tidpunkt definierar vilka skulder som omfattas av förfarandet. Av kungörelsen ska det dessutom framgå vilket datum och klockslag saneringsförfarandet började. Formbundenhet krävs bara då kungörelsen publiceras i den officiella tidningen. Närmare bestämmelser om innehållet i kungörelsen i dessa sällsynta fall utfärdas genom förordning av justitieministeriet. Avsikten är att bestämmelserna i den gällande förordningen i huvudsak ska kvarstå oförändrade.

Paragrafens 4 mom. gäller meddelanden och registeranteckningar som hänför sig till saneringsförfarandet. Dessa regleras närmare genom förordning av statsrådet. Bemyndigandet att utfärda förordningar motsvarar i sak det bemyndigande som ingår i 80 § i företagssaneringslagen.

91 §. Avstående från kungörelse. Det föreslås att denna paragraf ska upphävas. Paragrafen innehåller bestämmelser om domstolens möjlighet att besluta att en kungörelse som avses i 80 §

och som gäller inledande av ett saneringsförfarande inte ska publiceras, om den som ansöker om saneringsförfarande begär det och gäldenärens kända borgenärer samtycker till det. Enligt propositionen ska huvudregeln inte längre vara att en kungörelse publiceras om att ett företagssaneringsförfarande inleds, vilket innebär att det inte längre behövs några bestämmelser om avstående från kungörelse. Okända borgenärs möjlighet att få information om företags-saneringsförfarandet tryggas i stället via registret.

I paragrafen finns dessutom bestämmelser om vilka rättsverkningar en utebliven kungörelse har i förhållande till en borgenär som inte har delgetts beslutet om att ett saneringsförfarande inleds. Det finns fortsättningsvis behov av att skydda okända borgenärer i sådana situationer där borgenärerna inte kan antas få information om förfarandet via registret. Dessa situationer hör samman med snabbt fastställande av saneringsprogram, och därför ska en bestämmelse om saken tas in i 92 §.

92 §. Snabbt fastställande av saneringsprogram. Denna paragraf ska utökas med ett nytt 4 mom., som innehåller en bestämmelse om okända borgenärs ställning vid förfarandet för snabbt fastställande av saneringsprogram. Då saneringsprogrammet fastställs enligt ett snabbt förfarande, kan okända borgenärer inte alltid antas få information om inledandet av ett saneringsförfarande i tillräckligt god tid för att kunna bevaka sina rättigheter. Ett snabbt förfarande innebär att det är möjligt att inleda ett saneringsförfarande och fastställa ett saneringsprogram redan samma dag.

Det föreslagna momentet innehåller en bestämmelse som ger okända borgenärer skydd. Momentet motsvarar i stor utsträckning 91 § 2 mom. i den gällande lagen. Skyddet ska dock inte längre vara förknippat med avstående från kungörelse, utan vara beroende av huruvida borgenären har hörts i samband med förfarandet eller inte. I praktiken har kungörelse inte använts i samband med saneringar enligt den s.k. Nopsa-modellen, vilket innebär att 91 § 2 mom. i den gällande lagen då har blivit tillämplig.

Enligt det föreslagna momentet ska borgenären trots vad som föreskrivs i företagssaneringslagen kunna kräva betalning av sin fordran och utöva sina rättigheter som borgenär, om denne inte har getts tillfälle att bli hörd vid förfarandet för snabbt fastställande av saneringsprogram. För att fullgöra skyldigheten att höra borgenären räcker det att gäldenären har gett borgenären tillfälle att yttra sig om förslaget till saneringsprogram. Det krävs alltså inte att domstolen ger borgenären tillfälle att ge ett yttrande. Denna bestämmelse ger därmed inte borgenären skydd om gäldenären har gett borgenären tillfälle att yttra sig om förslaget till saneringsprogram men denne inte har gett något yttrande. Skyddet för sådana borgenärer som har motsatt sig förslaget fastställs å sin sida enligt paragrafens 3 mom.

Det ovan beskrivna skyddet gäller dock inte borgenärer som på annat sätt måste antas ha fått kännedom om att förfarandet har inletts. I detta fall tillämpas bestämmelserna om okända saneringsskulders ställning i 47 § 2 mom. Den gällande lagstiftningen ändras inte till denna del.

Enligt artikel 55.6 i förordningen ska fordringar anmälas inom den tidsperiod som föreskrivs enligt lagstiftningen i den stat där förfarandet inletts. Då det är fråga om en utländsk borgenär får denna period inte understiga 30 dagar från det att beslutet om att inleda ett insolvensförfarande offentliggjordes i insolvensregistret i den stat där förfarandet inletts.

Denna bestämmelse måste beaktas i samband med förfarandet för snabbt fastställande av saneringsprogram. Förordningen torde innebära att 47 § 2 mom. i företagssaneringslagen inte kan tillämpas på utländska okända borgenärer, om de inte har getts en sådan tidsfrist som avses i artikeln för anmälan av sina fordringar.

96 §. Ändringssökande. Det föreslås att 4 mom. i denna paragraf ska innehålla bestämmelser om ändringssökande i den sannolikt sällsynta situation där ett samordningsförfarande för koncerner har inletts i Finland och en sådan begäran om att ett förfarande ska inkluderas i samordningsförfarandet som senare har framställts till samordnaren har avslagits. Motsvarande bestämmelser ska tas in i 23 kap. 3 § i konkurslagen. En närmare redogörelse för dessa bestämmelser finns i motiveringen till det första lagförslaget.

100 a §. Företagssaneringsregister. Den gällande paragrafen innehåller en bestämmelse enligt vilken det bestäms särskilt i fråga om registret över ärenden som gäller saneringsförfaranden. I propositionen föreslås det att bestämmelser om registret ska tas in i 79 a §, som föregår den paragraf som berör anmälningar och kungörelser. Av denna anledning ska den aktuella paragrafen upphävas.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Lagen avses träda i kraft den 26 juni 2017, då förordningen enligt artikel 92.2 börjar tillämpas. Enligt artikel 84 ska förordningens bestämmelser tillämpas bara på insolvensförfaranden som inleds efter den 26 juni 2017. Den gällande förordningen tillämpas fortsättningsvis på sådana insolvensförfaranden som hör till dess tillämpningsområde och som har inletts före den 26 juni 2017. Av denna anledning ska 1 § 3 mom. och 66 b §., som innehåller en hänvisning till förordningen, tillämpas på sådana saneringsförfaranden som har inletts innan lagen trädde i kraft.

De ändringar som berör konkurs- och företagssaneringsregistret avses träda i kraft den 26 juni 2018. Detta beror på att det i artikel 92 i förordningen bestäms att artikel 24.1, som gäller inrättande av insolvensregister, ska tillämpas från och med det nämnda datumet. På motsvarande sätt som i samband med konkurs ska också de bestämmelser som berör kungörelse (80 § och 92 § 4 mom. samt upphävandet av 91 §) träda i kraft den 26 juni 2018. Av denna anledning föreslås det att 79 a § och 92 § 4 mom. ska träda i kraft den 26 juni 2018, och att 62 § 2 mom., 63 a § 2 mom. och 80 §, liksom 91 § och 100 a § vilka upphävs genom lagen, fram till den 25 juni 2018 ska tillämpas sådana de gällde vid lagens ikraftträdande.

1.3 Lagen om skuldsanering för privatpersoner

1 §. Lagens syfte och förhållande till annan lagstiftning. Denna paragraf ska utökas med ett nytt 4 mom. Momentet föreslås innehålla en informativ bestämmelse om när förordningen tillämpas i stället för företagssaneringslagen. En motsvarande bestämmelse finns i 1 kap. 2 § 2 mom. i konkurslagen och ska enligt propositionen tas in också i 1 § 3 mom. i företagssaneringslagen.

2 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att bestämmelsen om att skuldsanering samt reglering av borgens- och säkerhetsansvar kan beviljas bara personer med hemvist i Finland ska strykas ur 1 mom. i denna paragraf. I stället ska det krävas att platsen för den berörda personens huvudsakliga intressen finns i Finland. Platsen för de huvudsakliga intressena definieras enligt artikel 3 i förordningen, eftersom också skuldsanering hör till den omarbetade förordningens tillämpningsområde. Paragrafens 1 mom. gäller således domstolens internationella behörighet. Domstolens territoriella behörighet regleras däremot i 8 kap.

Om gäldenären har hemvist i Finland, finns också platsen för hans eller hennes huvudsakliga intressen vanligtvis i Finland. Enligt artikel 3 i förordningen anses platsen för de huvudsakliga intressena för en privatperson vara dennes hemvist, om inte annat visas. Denna presumtion gäller dock inte om personen har flyttat till Finland inom en period av sex månader innan ansökan om att inleda ett skuldsaneringsförfarande har inlämnats. Platsen för de huvudsakliga

intressena kan dock även i detta fall finnas i Finland, om en helhetsprövning av omständigheterna i det aktuella fallet visar detta.

I sällsynta fall är det även möjligt att platsen för personens huvudsakliga intressen finns i Finland trots att personen i fråga inte har hemvist i Finland. I detta fall ska personen ha andra förbindelser till Finland, exempelvis förbindelser som berör tillgångar och borgenärer, med stöd av vilka Finland kan anses vara den stat där platsen för personens huvudsakliga intressen finns.

Skuldsanering kan under vissa förutsättningar beviljas också enskilda näringsidkare och yrkesutövare. Förutsättningarna för skuldsanering för näringsidkare och yrkesutövare regleras i 7 kap. i skuldsaneringslagen. Enligt artikel 3 i förordningen anses platsen för de huvudsakliga intressena för en enskild näringsidkare eller yrkesutövare vara den berörda personens huvudsakliga verksamhetsställe, om inte annat visas. Denna presumtion gäller emellertid endast om det huvudsakliga verksamhetsstället inte har flyttats till Finland inom en period av tre månader innan ansökan om att inleda ett skuldsaneringsförfarande har inlämnats. Även om så skulle ha skett, kan det dock på grundval av omständigheterna visa sig att platsen för de huvudsakliga intressena ändå finns i Finland.

Också när det gäller presumtionen om att platsen för de huvudsakliga intressena för en enskild näringsidkare eller yrkesutövare finns i den medlemsstat där den berörda personen har sitt huvudsakliga verksamhetsställe kan presumtionen kullkastas ifall en helhetsprövning av omständigheterna i det aktuella fallet visar att platsen för de huvudsakliga intressena finns i en annan medlemsstat.

54 §. Beslut om inledande av skuldsanering. Denna paragraf ska utökas med ett nytt 6 mom., som föreslås innehålla en bestämmelse om på vilka språk meddelanden om beloppet av en skuld som omfattas av skuldsaneringen får avfattas. Enligt artikel 55.5 i förordningen får anmälningar om fordringar lämnas in på vilket som helst av unionens institutioners officiella språk, men det kan dock krävas att borgenären tillhandahåller en översättning till det officiella språket i den stat där förfarandet inletts, eller ett annat språk som den medlemsstaten har angett att den kan godta. I propositionen föreslås det att Finland även ska godta att meddelandet avfattas på engelska. Om borgenären inte har lämnat in ett meddelande om beloppet av en skuld som omfattas av skuldsaneringen på finska, svenska eller engelska, ska borgenären enligt det föreslagna 6 mom. uppmanas att till behövliga delar lämna in en översättning av meddelandet till något av dessa språk.

87 §. Skuldsaneringsregister. De materiella bestämmelserna om skuldsaneringsregistret ska strykas ur denna paragraf. Paragrafen föreslås innehålla en informativ bestämmelse av vilken det framgår att bestämmelser om registret över skuldsaneringsärenden finns i lagen om skuldsaneringsregistret.

88 §. Bemyndigande att utfärda förordning. Eftersom det föreslås att en lag om skuldsaneringsregistret ska stiftas, ska det bemyndigande med stöd av vilket bestämmelser om registret får utfärdas genom förordning strykas ur denna paragraf. Samtidigt upphävs 7—10 § i skuldsaneringsförordningen, vilka gäller registret.

Bemyndiganden ska vara tillräckligt exakta och noggrant avgränsade. Den gällande paragrafens omnämnande av att närmare bestämmelser om verkställigheten av lagen utfärdas genom förordning uppfyller inte detta krav. Därför ska paragrafen utökas med en förteckning över frågor angående vilka närmare bestämmelser får utfärdas genom förordning och beträffande vilka det inte finns särskilda bemyndiganden någon annanstans i lagen. Detta bemyndigande gäller frågor som regleras i 4—6 § i skuldsaneringsförordningen. Beträffande frågor som re-

glaras i 1—3 och 3 a § i skuldsaneringsförordningen finns ett bemyndigande i 51 § 2 mom. i lagen, beträffande frågor som regleras i 6 a § finns ett bemyndigande i 31 § 4 mom. i lagen och beträffande frågor som regleras i 6 b § finns ett bemyndigande i 28 a § i lagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Lagen avses träda i kraft den 26 juni 2017, då förordningen enligt artikel 92.2 börjar tillämpas. Enligt artikel 84 ska förordningens bestämmelser tillämpas bara på insolvensförfaranden som inleds efter den 26 juni 2017. Skuldsanering för privatpersoner hör inte till den gällande förordningens tillämpningsområde, och därför finns det skäl att precisera när 1 § 4 mom. blir tillämpligt.

De ändringar som berör skuldsaneringsregistret avses träda i kraft den 26 juni 2018. Detta beror på att det i artikel 92 i förordningen bestäms att artikel 24.1, som gäller inrättande av insolvensregister, ska tillämpas från och med det nämnda datumet. Av denna anledning ska 87 och 88 §, som berör registret, träda i kraft först den 26 juni 2018.

Genom lagen upphävs 7—10 § i förordningen om skuldsanering för privatpersoner den 26 juni 2018. De nämnda paragraferna berör skuldsaneringsregistret, och bemyndigandet att genom förordning utfärda bestämmelser om registret ska strykas ur lagens 88 §.

1.4 Lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret

3 §. Uppgifter om en konkursansökan. Denna paragraf ska utökas med ett nytt 2 mom., där det bestäms att Rättsregistercentralen ska föra in uppgifter om gäldenärens födelsetid och födelseort in i registret. Momentet tillämpas bara då gäldenären är en fysisk person. Enligt artikel 24.2 led f i förordningen ska gäldenärens födelseort och födelsedatum antecknas i registret i det fall att gäldenärens adress är skyddad och inte framgår av registret. En fysisk persons personbeteckning ska inte vara synlig i det allmänna datanätet, och därför är det motiverat att födelsetiden och födelseorten framgår av registret för alla fysiska personers del. Rättsregistercentralen ska hämta uppgifterna ur befolkningsdatasystemet på automatisk väg, vilket innebär att domstolen inte behöver föra in uppgifterna i registret och att inte heller sökandeborgenären behöver utreda gäldenärens födelseort.

4 §. Övriga uppgifter om konkursärenden som ska föras in i registret. I paragrafens 1 mom. finns en förteckning över de uppgifter angående behandlingen av ett konkursärende som domstolen ska föra in i registret. Momentet ska utökas med omnämnanden av de uppgifter som anges nedan, varvid punkternas numrering ändras.

För det första ska momentet utökas med en ny 2 punkt, där det förutsätts att domstolen ska anteckna i registret huruvida domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1, 3.2 eller 3.4 i förordningen, dvs. huruvida det är fråga om ett huvudinsolvensförfarande, ett sekundärt insolvensförfarande eller ett territoriellt insolvensförfarande. I artikel 24.2 led d krävs det att detta ska framgå av registret.

För det andra ska momentet utökas med en ny 8 punkt, där det bestäms att domstolen ska anteckna i registret hos vilken domstol ändring får sökas i beslutet att försätta gäldenären i konkurs, samt tidsfristerna för sökande av ändring. I artikel 24.2 led j krävs det att denna uppgift ska framgå av registret.

Enligt paragrafens 2 mom. ska Rättsregistercentralen anteckna i registret när uppgifterna om beslutet att försätta gäldenären i konkurs har införts i registret. Både datumet och klockslaget för när uppgifterna om beslutet syns i registret ska framgå. Avsikten är att dessa uppgifter re-

gistreras automatiskt. Uppgifterna ska framgå av registret på grund av att det föreslås att de rättsverkningar i anslutning till godtrosskyddet i samband med inledandet av en konkurs som varit förknippade med kungörelsen i stället ska anknytas till den tidpunkt då en anteckning om konkursens början införs i registret.

Paragrafens 3 mom. föreslås innehålla bestämmelser om de uppgifter som Rättsregistercentralen ska föra in i registret på basis av boförvaltarens meddelande. Domstolen ska inte längre sköta registreringen av uppgifter om bevakningsdagen eller om namnet på och kontaktuppgifterna för den boförvaltare som tar emot bevakningsskrifterna, utan Rättsregistercentralen ska svara för detta (1 och 2 punkten). Som ny information införs i registret uppgifter om tiden och platsen för ett borgenärssammanträde som hålls före bevakningsdagen (3 punkten). Kungörelse ska i regel inte längre användas i fråga om uppgifter som berör borgenärssammanträdet, utan okända borgenärer antas hitta informationen i registret i stället för i den officiella tidningen. Liksom för närvarande ska Rättsregistercentralen på grundval av boförvaltarens meddelande föra in uppgifter om att slutredovisningen har godkänts samt om huruvida gäldenären har egendom när konkursen avslutas, ifall gäldenären är en juridisk person (4 och 5 punkten).

Paragrafens 4 mom. föreslås innehålla en bestämmelse om att uppgifter om tiden och platsen för ett borgenärssammanträde som hålls före bevakningsdagen ska föras in i registret senast två veckor före sammanträdet. Tidsfristen motsvarar den tidsfrist som anges för kungörelse om kallelsen i 15 kap. 8 § i den gällande konkurslagen. Boförvaltaren ska se till att uppgifterna tillställs Rättsregistercentralen i tillräckligt god tid.

I paragrafens 5 mom. möjliggörs överföring av uppgifter som avses i 2 mom. till Rättsregistercentralen på elektronisk väg, så att uppgifterna överförs från ärendehanteringssystemet för konkurs- och företagssaneringsärenden. För närvarande överförs uppgifter om konkursärenden i elektronisk form från registret till ärendehanteringssystemet för konkursärenden (Kosti), men inte från ärendehanteringssystemet till registret. Denna bestämmelse behövs för utvecklandet av systemen i framtiden. I och med att information ska kunna överföras i elektronisk form åt båda hållen minskar det manuella arbetet och risken för felaktiga registreringar. Boförvaltaren ska dock tillställa Rättsregistercentralen uppgifterna manuellt tills det i tekniskt avseende blir möjligt att överföra uppgifter från ärendehanteringssystemet för konkursärenden till Rättsregistercentralen på elektronisk väg.

5 §. Uppgifter om en ansökan som gäller ett företagssaneringsärende. På motsvarande sätt som det bestäms för konkursärendens del i 3 §, ska en fysisk persons födelsetid och födelseort antecknas bland gäldenärens identifikationsuppgifter i samband med företagssaneringsärenden. Rättsregistercentralen ska hämta uppgifterna ur befolkningsdatasystemet. En bestämmelse om saken ska tas in i paragrafens 2 mom.

6 §. Övriga uppgifter om företagssaneringsärenden som ska föras in i registret. På motsvarande sätt som i samband med konkursärenden, ska domstolen också i samband med företagssaneringsärenden anteckna i registret huruvida domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1, 3.2 eller 3.4 i förordningen, dvs. huruvida det är fråga om ett huvudinsolvensförfarande, ett sekundärt insolvensförfarande eller ett territoriellt insolvensförfarande. En bestämmelse om detta föreslås ingå i 1 mom. 3 punkten, vilket innebär att numreringen för de senare punkterna ändras. Skyldigheten att föra in denna uppgift i registret grundar sig på artikel 24.2 led d.

Paragrafens 2 mom. ska utökas med två nya punkter. För det första ska domstolen i registret anteckna den dag då utredningen om gäldenärens ekonomiska ställning senast ska delges parterna. Domstolen fastställer tidsfristen för den ekonomiska utredningen när den fattar beslut

om att ett saneringsförfarande ska inledas. Den nämnda bestämmelsen föreslås ingå i 2 mom. 3 punkten, vilket innebär att de senare punkternas numrering ändras.

För det andra ska domstolen i registret föra in uppgifter om den domstol hos vilken ändring får sökas i beslutet om att inleda ett företagssaneringsförfarande, samt tidsfristerna för sökande av ändring. Denna bestämmelse föreslås ingå i 2 mom. 10 punkten. Skyldigheten att registrera dessa uppgifter grundar sig på artikel 24.2 led j.

Paragrafens 3 mom. kvarstår oförändrat. Paragrafen ska dock utökas med ett nytt 4 mom., där det bestäms att datumet för slutredogörelsen ska föras in i registret. Omnämmandet av slutredogörelsen ska strykas ur 1 mom. Rättsregistercentralen ska föra in datumet för slutredogörelsen i registret på basis av övervakarens meddelande eller, om en sådan inte har utsetts, på basis av gäldenärens meddelande.

I bestämmelsen möjliggörs även överföring av uppgifter från ärendehanteringssystemet för konkurs- och företagssaneringsärenden (Kosti). För närvarande görs ingen anteckning om slutredogörelsen i ärendehanteringssystemet. Systemet ska emellertid utvecklas så att information om slutredogörelsen ingår i systemet. Avsikten är att datumet för slutredogörelsen i fortsättningen ska överföras direkt från ärendehanteringssystemet till registret. Planerna på att utveckla systemet i tekniskt avseende har refererats närmare i motiveringen till 4 § 5 mom. Informationen ska föras in i registret manuellt tills elektronisk överföring blir tekniskt möjlig.

7 §. Hur uppgifter avförs ur registret. Det föreslås att 3 mom. 3 punkten i denna paragraf ska ändras så att tiden för avförande av uppgifterna om slutredogörelsen ur registret ska räknas från det att datumet för slutredogörelsen har förts in i registret. Denna ändring hänför sig till den föreslagna ändringen av 62 § 2 mom. i företagssaneringslagen, som innebär att slutredogörelsen inte längre ska tillställas domstolen.

Ur paragrafens 4 mom. stryks i enlighet med detta omnämmandet av att slutredogörelsen ska lämnas till domstolen.

9 §. Uppgifternas offentlighet och utlämnande av uppgifter. Det föreslås att 1 mom. i denna paragraf ska ändras så att momentet är förenligt med principerna i artiklarna 24—25 i förordningen, som innebär att de uppgifter som införts i registret ska finnas tillgängliga via det allmänna datanätet. Fysiska personers personbeteckning ska dock inte vara synlig i det allmänna datanätet, även om den införs i registret.

I momentet ska det för tydlighetens skull också anges vilka uppgifter som ska finnas tillgängliga via det system för sammankoppling av insolvensregister som avses i artikel 25. Till dessa uppgifter hör alla de uppgifter i registret som finns tillgängliga via det allmänna datanätet.

Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla en bestämmelse om massutlämnande av uppgifter, vilket liksom för närvarande kräver att det finns ett godtagbart användningsändamål för uppgifterna.

Paragrafens gällande 2 mom. blir i oförändrad form 3 mom.

10 §. Avgifter. Enligt paragrafens 1 mom. får registret användas avgiftsfritt via det allmänna datanätet. Artikel 27.1 i förordningen kräver att de uppgifter som nämns i förordningen ska vara tillgängliga avgiftsfritt. Av de orsaker som nämnts i den allmänna motiveringen ska det inte tas ut några avgifter för någon av de uppgifter som införts i registret då uppgifterna lämnas ut via det allmänna datanätet. Det tas inte heller ut någon avgift för uppgifter som ska

lämnas till en myndighet för att införas i ett register. Till den del det gäller utlämnandet av uppgifter till en myndighet föreslås ingen ändring av det gällande momentet.

I paragrafens 2 *mom.* bestäms det att avgifter tas ut då uppgifter lämnas ut via en teknisk anslutning eller som annat massutlämnande. För uppgifter som lämnas ut genom massutlämnande ska liksom för närvarande avgifter tas ut till staten med iakttagande av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Ikraftträdande. Lagen avses träda i kraft den 26 juni 2018. Ikraftträdandedatumet följer av att det i artikel 92 i förordningen bestäms att artikel 24.1, som gäller inrättande av insolvensregister, ska tillämpas från och med det nämnda datumet.

1.5 Lagen om skuldsaneringsregistret

1 §. Registrets ändamål och förvaltning. Rättsregistercentralen ska liksom för närvarande svara för skuldsaneringsregistret. Ändamålet med registret är att säkerställa att aktuella uppgifter om skuldsaneringsärenden finns tillgängliga för domstolarnas och myndigheternas verksamhet, för bevakning av borgenärernas intressen, för tryggnad av utomståendes intressen och rättigheter samt för statistik och forskning. För närvarande anges skuldsaneringsregistrets användningsändamål i 7 § i skuldsaneringsförordningen. Av det inbördes förhållandet mellan kreditupplysningslagen (527/2007) och skuldsaneringslagen följer att det inte längre finns behov av att nämna tryggnad av genomförandet av gäldenärens betalningsprogram och förhindrande av gäldenärens framtida skuldsättning som användningsändamål för registret. I den föreslagna paragrafen har registrets användningsändamål getts en allmänare formulering än för närvarande, som i stor utsträckning motsvarar bestämmelsen om konkurs- och företagssaneringsregistrets användningsändamål.

2 §. Införande av uppgifter. Liksom för närvarande är det domstolen som ska föra in uppgifter i registret.

3 §. Uppgifter om ansökan. Paragrafens 1 *mom.* föreslås innehålla bestämmelser om vilka uppgifter om en skuldsaneringsansökan domstolen ska föra in i registret. De uppgifter som anges i 1—3 *punkten* motsvarar i sak 8 § 1 *mom.* 1—3 *punkten* i skuldsaneringsförordningen. Enligt 4 *punkten* ska det dessutom antecknas i registret huruvida ansökan gäller skuldsanering av skulder som hänför sig till näringsverksamhet enligt 45 a § i lagen om skuldsanering för privatpersoner. Denna uppgift är väsentlig med tanke på registrets offentlighet, eftersom uppgifter som berör skuldsanering är synliga i det allmänna datanätet bara då det är fråga om situationer som avses i 45 a § i skuldsaneringslagen. Bestämmelser om uppgifternas offentlighet och om utlämnandet av uppgifter finns i 7 §.

Enligt paragrafens 2 *mom.* ska Rättsregistercentralen anteckna gäldenärens födelsetid och födelseort i registret. Dessa uppgifter ska nämligen enligt artikel 24.2 led f i förordningen nämnas i det fall att gäldenärens adress är skyddad och därmed inte framgår av registret. Födelse-tiden och födelseorten ska framgå för alla fysiska personers del. Rättsregistercentralen hämtar uppgifterna ur befolkningsdatasystemet.

Enligt paragrafens 3 *mom.* ska också gäldenärens företags- och organisationsnummer antecknas i registret, om ansökan gäller skuldsanering av skulder som hänför sig till näringsverksamhet enligt 45 a § i skuldsaneringslagen. Det är väsentligt att gäldenären kan identifieras med hjälp av FO-numret i det fall att ansökan gäller skuldsanering förutom av skulder som hör till gäldenärens privatekonomi även skulder som hör till dennes näringsverksamhet.

4 §. Uppgifter om ärendets behandling. Det föreslås att *1 mom.* i denna paragraf ska innehålla en sjudelad förteckning över de uppgifter om behandlingen av ett skuldsaneringsärende som domstolen ska föra in i registret. I registret antecknas enligt *1 punkten* uppgifter om att ett temporärt förbud har meddelats innan skuldsaneringen har inletts samt om att förbudet har upphört. Motsvarande uppgifter antecknas också i fråga om företagssanering. Dessa uppgifter är viktiga för borgenärerna.

I *2—7 punkten* anges de uppgifter gällande skuldsaneringsärendets behandling som ska föras in i registret. Motsvarande uppgifter registreras redan för närvarande med stöd av 8 § 4 punkten i skuldsaneringsförordningen.

Paragrafens *2 mom.* innehåller bestämmelser om de uppgifter som domstolen ska föra in i registret efter att skuldsaneringen har inletts. Enligt momentets 1 punkt ska domstolen på samma sätt som för närvarande anteckna utredarens namn och kontaktuppgifter i registret, då en utredare har utsetts. Momentets *2—4 punkt* gäller de tidsfrister i anslutning till skuldsaneringen som ska framgå av registret, för att borgenärernas tillgång till information ska tryggas.

Enligt *5 punkten* ska det i registret antecknas hos vilken domstol ändring i beslutet om att inleda skuldsanering får sökas. Skyldigheten att föra in denna uppgift i registret grundar sig på artikel 24.2 led j i förordningen.

Ändring får sökas i ett domstolsbeslut genom vilket en skuldsaneringsansökan avslås. Enligt 54 § 1 mom. i skuldsaneringslagen får ändring inte sökas i ett beslut om att skuldsanering ska inledas. Beslutet om att skuldsanering ska inledas får dock bestridas i det skede då domstolen har fastställt betalningsprogrammet. Med tanke på tillgodoseendet av utländska borgenärs rättigheter är det en fördel att möjligheten till ändringssökande infaller först senare. Således kan de rättigheter som föreskrivs för utländska borgenärer i artiklarna 5 och 24 i förordningen anses bli tillgodosedda i samband med skuldsaneringen, då skuldsaneringsregistret innefattar de uppgifter som föreslås i propositionen.

Paragrafens *3 mom.* berör de uppgifter som framgår av registret såsom standardinformation, vilket innebär att domstolen inte särskilt behöver föra in uppgifterna i registret i samband med enskilda skuldsaneringsärenden. Till dessa uppgifter hör information om att domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1 i förordningen (som berör huvudinsolvensförfaranden som inletts i den stat där platsen för de huvudsakliga intressena finns) samt information om grunderna för beräkning av tidsfristerna för sökande av ändring enligt 2 mom. 5 punkten. I artikel 24.2 leden d och j krävs det att dessa uppgifter framgår av registret.

Paragrafens *4 mom.* föreslås innehålla en motsvarande bestämmelse som ingår i 8 § 2 mom. i den gällande skuldsaneringsförordningen om vilken domstol som ska föra in uppgifter om att betalningsprogrammet förfaller med stöd av 47 § i skuldsaneringslagen.

5 §. Avförande av uppgifter ur registret. Paragrafens *1 mom.* föreslås innehålla bestämmelser om när uppgifterna om den registrerade och om skuldsaneringen avförs ur registret. Momentet motsvarar i fråga om sitt innehåll 9 § 1 mom. i den gällande skuldsaneringsförordningen. Momentets 2 punkt ska emellertid ändras så att det bestäms att uppgifterna ska avföras ur registret genast efter att skuldsaneringsärendets behandling i domstolen har avslutats av någon annan orsak än att ansökan har avslagits. Eftersom det är fråga om ett elektroniskt register behövs det nämligen inte någon sex månaders tidsfrist för avförandet av uppgifterna.

I paragrafens *2 mom.* finns bestämmelser om beräklandet av tidsfristerna. I 7 § 4 mom. i registerlagen finns motsvarande bestämmelser angående konkurs och företagssanering.

Paragrafens 3 mom. föreslås innehålla en informativ bestämmelse om att 29 § i personuppgiftslagen (523/1999) ska tillämpas på rättelse av fel. En motsvarande bestämmelse ingår i 9 § 2 mom. i den gällande skuldsaneringsförordningen.

6 §. *Registeranteckningarnas brådskande natur.* Alla uppgifter ska föras in i registret utan dröjsmål. Särskilt brådskande är det att föra in uppgifter om att en skuldsanering har inletts samt om ett temporärt förbud och dess upphörande. Dessa uppgifter ska föras in i registret samma dag som beslutet har fattats.

7 §. *Uppgifter som avförts ur registret.* Enligt 1 mom. i denna paragraf ska Rättsregistercentralen arkivera de uppgifter som avförts ur skuldsaneringsregistret i tio år. För närvarande finns det inga föreskrifter om hur länge avförda uppgifter ska arkiveras. I praktiken finns det inte behov av att förvara uppgifterna för gott, och detta är inte heller motiverat med tanke på personuppgiftsskyddet. Å andra sidan är det motiverat att uppgifterna arkiveras i tio år, eftersom en tidigare skuldsanering kan utgöra ett hinder för en ny skuldsanering. Det är således motiverat att uppgifter om en tidigare skuldsanering finns att tillgå i tio år efter att uppgifterna avförts ur registret.

Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla bestämmelser om utlämnandet av uppgifter ur arkivet för avförda uppgifter. Liksom för närvarande ska uppgifter få lämnas ut till en domstol för utredning av förutsättningarna för att bevilja skuldsanering. Det torde oftast vara fråga om situationer där domstolen begär uppgifter för att kontrollera om gäldenären tidigare har beviljats skuldsanering eller inte. Uppgifter får inte lämnas ut till andra myndigheter eller för något annat ändamål, utan uppgifterna ska i övrigt hållas hemliga.

8 §. *Uppgifternas offentlighet och utlämnande av uppgifter.* Enligt paragrafens 1 mom. är de uppgifter som införts i skuldsaneringsregistret liksom för närvarande offentliga. Var och en har rätt att få uppgifter och utdrag ur registret. Uppgifterna och utdragen ska begäras av Rättsregistercentralen, som fortsättningsvis ska vara registerförare. Också artiklarna 24 och 27 i förordningen kräver sådan offentlighet som föreskrivs i momentet. Med stöd av detta moment utlämnas uppgifter om enskilda personer som specificeras av den som begär uppgifterna, medan paragrafens 3 mom. innehåller bestämmelser om massutlämnande av uppgifter exempelvis gällande en viss tidsperiod.

I paragrafens 2 mom. finns bestämmelser om tillgången till information i sådana fall där det är fråga om skuldsanering av skulder som hänför sig till näringsverksamhet enligt 45 a § i skuldsaneringslagen. I dessa fall ska de uppgifter som införts i registret vara tillgängliga via det allmänna datanätet. Av skäl som hänför sig till personuppgiftsskyddet ska personbeteckningen dock inte vara synlig i det allmänna datanätet.

I artiklarna 24 och 27 i förordningen förutsätts det att de uppgifter om skuldsaneringen som nämns i artikel 24.2 ska vara tillgängliga via det allmänna datanätet i de situationer som avses i momentet. Gäldenären orsakas dock ingen skada av att också annan än föreskriven information om förfarandet finns tillgänglig via det allmänna datanätet. Med tanke på borgenärernas tillgång till information är det motiverat att alla uppgifter om skuldsaneringen som ska införas i registret finns tillgängliga på ett och samma ställe, så att uppgifterna inte särskilt behöver begäras hos registerföraren eller någon annan aktör. För tydlighetens skull ska momentet även innehålla en bestämmelse om att de uppgifter som finns tillgängliga via det allmänna datanätet ska ställas till förfogande också via den europeiska e-juridikportalen, på det sätt som avses i artikel 25.

Paragrafens 3 mom. föreslås innehålla bestämmelser om utlämnande av uppgifter via en teknisk anslutning eller som annat massutlämnande. I momentet finns uttömmande bestämmelser

om när tillstånd till massutlämnande kan ges. Momentet motsvarar i fråga om sitt innehåll 10 § i den gällande skuldsaneringsförordningen.

9 §. Avgifter. I 1 mom. i denna paragraf bestäms det att skuldsaneringsregistret får användas avgiftsfritt via det allmänna datanätet, och att också utdrag som tas ur registret via det allmänna datanätet är avgiftsfria. Artikel 27.1 i förordningen kräver att de uppgifter som nämns i artikel 24.2 finns tillgängliga avgiftsfritt. Av de orsaker som nämnts i den allmänna motiveringen ska det inte tas ut några avgifter för utlämnandet av någon av de uppgifter som införts i registret.

I 2 mom. finns en bestämmelse om de avgifter som tas ut då uppgifter lämnas ut via en teknisk anslutning eller som annat massutlämnande. För uppgifter som lämnas ut genom massutlämnande ska liksom för närvarande avgifter tas ut till staten med iakttagande av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

10 §. Förhållande till annan lagstiftning. Denna paragraf föreslås för tydlighetens skull innehålla en bestämmelse om förhållandet mellan lagen om skuldsaneringsregistret samt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och personuppgiftslagen. De sist nämnda lagarna är allmänna lagar, som tillämpas om inte något annat bestäms i lagen om skuldsaneringsregistret.

11 §. Ikraftträdande. I denna paragraf finns en sedvanlig ikraftträdandebestämmelse. Lagen avses träda i kraft den 26 juni 2018. Enligt artikel 92.2 led b i förordningen ska nämligen artikel 24.1, där medlemsstaterna förpliktas inrätta insolvensregister inom sitt territorium, tillämpas från och med den nämnda dagen.

Lagen föreslås även innehålla en övergångsbestämmelse som gäller skyldigheten att arkivera uppgifter som avförts ur registret innan lagen har trätt i kraft. Dessa uppgifter får avföras ur arkivet tio år efter lagens ikraftträdande. Det är motiverat att alla gamla uppgifter avförs på en och samma gång. Den tioåriga tidsfristen motsvarar tidsfristen i 7 § 1 mom.

1.6 Lagen om offentliggörande och registrering av insolvensförfarande som inletts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen

1 §. Denna paragraf innehåller bestämmelser om den situation där förvaltaren i ett insolvensförfarande som inletts i en annan EU-medlemsstat begär att det i Finland ska offentliggöras att förfarandet har inletts. Offentliggörandet ska skötas av Rättsregistercentralen, som dessutom ska se till att tillräckliga uppgifter om domstolen, gäldenären och förvaltaren framgår av offentliggörandet. Paragrafens hänvisning till förordningen ska ändras så att det hänvisas till artikel 28.1 i den omarbetade insolvensförordningen.

Ikraftträdande. Lagen avses träda i kraft den 26 juni 2017, då förordningen enligt artikel 92 börjar tillämpas.

1.7 Lagen om godkännande och verkställighet av den i Köpenhamn den 7 november 1933 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige avslutade konventionen angående konkurs

1 §. I 2 § i denna lag bestäms det att domstolen i Finland ska svara för de uppgifter som enligt artikel 2.1 i den nordiska konkurskonventionen ankommer på konkursförvaltningen. Till dessa uppgifter hör att publicera en kungörelse om konkursens början i en annan fördragsslutande stat där det finns tillgångar som hör till konkursboet, samt att svara för registeranteckningarna om konkursen i den andra staten, i enlighet med den statens lag. Det föreslås att denna paragraf ska upphävas, varvid boförvaltaren ska svara för de aktuella uppgifterna.

Det är lämpligare att boförvaltaren svarar för kungörelsen i stället för domstolen, eftersom domstolen då den fattar beslut om försättande av gäldenären i konkurs i allmänhet inte har kännedom om i vilka stater gäldenären har tillgångar. Enligt det föreslagna 22 kap. 2 § 2 mom. i konkurslagen ska domstolen inte längre ge boförvaltaren ett förordnande om kungörelse utomlands. Enligt det nämnda momentet ska boförvaltaren begära publicering av en kungörelse utomlands bl.a. om så följer av ett internationellt fördrag som är bindande för Finland. Momentet gäller också de situationer som avses i artikel 2.1 i den nordiska konkurskonventionen. Enligt den nordiska konkurskonventionen hör det till boförvaltarens uppgifter att även svara för erforderliga registeranmälningar.

2 §. Denna paragraf innehåller en sedvanlig ikraftträdandebestämmelse. Lagen avses träda i kraft den 26 juni 2018.

2 Närmare bestämmelser

Tre förordningsutkast finns bifogade till förordningen. Till följd av de ovan beskrivna ändringar gällande kungörelse och registeranteckningar som föreslås i konkurslagen och företagsrehabiliteringslagen, ska också bestämmelserna om kungörelse i förordningen om företagsrehabilitering (55/1993, nedan *företagsrehabiliteringsförordningen*) och i justitieministeriets förordning om konkursärenden (502/2004) ändras, samt bestämmelserna om konkurs och företagsrehabilitering i statsrådets förordning om kungörelseregister (1098/2003) upphävas.

Dessutom ska 3 a § i företagsrehabiliteringsförordningen ändras så att domstolen inte längre i alla situationer ska vara skyldig att göra en anmälan om en rehabiliteringsansökan till den domstol som är behörig i det ärende som berör försättande av gäldenären i konkurs. Anmälan är onödig i den situation där ingen konkursansökan är anhängig. Domstolen ska alltid då ett konkursärende blir anhängigt kontrollera i registret huruvida ett företagsrehabiliteringsärende är anhängigt. För att säkerställa informationsgången ska en anmälan fortsättningsvis göras i den situation där en ansökan om försättande av gäldenären i konkurs är anhängig då rehabiliteringsansökan blir anhängig.

Förordningarna avses träda i kraft den 26 juni 2018.

3 Ikraftträdande

Det föreslås att lagen om ändring av konkurslagen, lagen om ändring av lagen om företagssanering, lagen om ändring av lagen om skuldsanering för privatpersoner och lagen om ändring av 1 § i lagen om offentliggörande och registrering av insolvensförfarande som inletts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen ska träda i kraft den 26 juni 2017. De övriga lagarna avses träda i kraft den 26 juni 2018. De olika ikraftträdandetidpunkterna beror på ikraftträdandebestämmelserna i artikel 92 i förordningen. Lagförslagen 1—3 och 5 innehåller övergångsbestämmelser.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av konkurslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i konkurslagen (120/2004) 1 kap. 2 § 2 mom., 3 kap. 2 § och 6 § 1 mom., 7 kap. 1 § 1 mom. och 12 § 1 mom., 12 kap. 5 § 2 mom., 14 § 2 mom. och 17 §, 14 kap. 5 § 1 mom., 15 kap. 8 §, 22 kap. och 23 kap. 2 § 2 mom. samt
fogas till 23 kap. en ny 3 § som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

2 §

Lagens tillämpning

Om ett ärende har sådan anknytning till en annan medlemsstat som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden, och den förordningen tillämpas på medlemsstaten i fråga, ska den förordningen tillämpas i stället för denna lag.

3 kap.

Rättsverkningarna av att en konkurs börjar

2 §

Godtrosskydd

En rättshandling som gäldenären företar beträffande egendom som ingår i konkursboet är inte bindande för konkursboet. Rättshandlingen binder dock konkursboet om gäldenären har företagit rättshandlingen innan en anteckning om att konkursen har börjat fördes in i det register över konkursärenden som avses i 22 kap. 1 § och den andra parten inte visste eller borde ha vetat att gäldenären inte hade rätt att råda över sin egendom. I sådana fall har konkursboet dock rätt att vägra lämna ut egendom eller att yrka att egendomen ska återlämnas mot att boet ersätter den andra parten för det vederlag som denne har betalat och de behövliga kostnader som slutförandet av rättshandlingen har förorsakat denna andra part.

En uppsägning eller någon annan motsvarande handling som företas av eller mot gäldenären efter att uppgiften om att konkursen har börjat har förts in i registret över konkursärenden är bindande för konkursboet, om inte

- 1) den andra parten visste eller borde ha vetat att gäldenären inte hade rätt att företa handlingen eller att handlingen inte fick riktas mot gäldenären, och
- 2) det måste anses uppenbart oskäligt att handlingen inte vore bindande för konkursboet.

En betalning till gäldenären efter att konkursen har börjat är giltig, utom när betalaren visste eller borde ha vetat att gäldenären inte hade rätt att ta emot betalningen. Om betalningen har skett innan uppgiften om att konkursen har börjat fördes in i registret över konkursärenden, anses betalaren ha varit i god tro, om inte något annat visas. Om betalningen har skett efter det att uppgiften fördes in i registret, anses betalaren inte ha varit i god tro, om inte något annat visas.

6 §

Rätt att fortsätta separat verkställighet

Om egendom som ingår i konkursboet har utmätts innan konkursen började, ska verkställigheten avbrytas samt den utmätta egendomen och de penningmedel som eventuellt har influtit överlämnas till konkursboet, om inte konkursboet yrkar att verkställigheten ska fortsättas för konkursboets räkning. Om en annons om försäljning av den utmätta egendomen har publicerats innan konkursen har börjat, kan verkställigheten avbrytas endast om konkursboet begär det. Konkursboet svarar för verkställighetskostnaderna, om verkställigheten fortsätter på konkursboets begäran eller om en försäljning som redan utannonserats inställs.

7 kap.

Förfarandet i domstol

1 §

Internationell behörighet

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden finns det bestämmelser om finska domstolars behörighet i frågor som gäller försättande av en gäldenär i konkurs, när platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns i Finland eller i någon annan sådan medlemsstat i Europeiska unionen på vilken den förordningen tillämpas.

12 §

Beslutet att försätta gäldenären i konkurs

I beslutet att försätta gäldenären i konkurs ska det antecknas klockslaget när beslutet meddelades eller avkunnades samt dagen när konkursansökan blev anhängig. I beslutet ska det också anges huruvida domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden eller på 1 § 2 mom. i detta kapitel.

12 kap.

Konkursfordringar, bevakning och utredning av fordringar

5 §

Bestämmande av bevakningsdag

Boförvaltaren ska utan dröjsmål meddela Rättsregistercentralen att bevakningsdagen har bestämts. Bestämmelser om kungörelse om bevakning av fordringar i konkurs (*konkursbevakning*) och meddelanden som anknyter till bevakningen finns i 22 kap.

14 §

Granskning av bevakningen

Om en bevakningsskrift inte är avfattad på finska, svenska eller engelska och borgenären inte på begäran lämnar en översättning av den, ska boförvaltaren se till att skriftens innehåll till behövliga delar översätts till något av dessa språk.

17 §

Bevakning i en emittents konkurs

När en borgenärs fordran grundar sig på ett i 2 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012) avsett värdepapper som gäldenären har emitterat, beaktas fordran i förslaget till utdelningsförteckning utan att den bevakas, om uppgifter om rättsinnehavarna finns i värdeandelsregistret eller annars kan utredas på ett tillförlitligt sätt med hjälp av ett register över rättsinnehavare eller ett konto. I annat fall ska rättsinnehavaren inom två år från konkursens början lämna värdepapperet till boförvaltaren eller, om inget skriftligt bevis har utfärdats över värdepapperet, de uppgifter om fordran som ska uppges i bevakningsskriften.

Boförvaltaren ska publicera ett meddelande om att konkursen har börjat på samma sätt som en emittent ska fullgöra sin informationsskyldighet enligt lag. De omständigheter som avses i 1 mom. ska anges i meddelandet och, om det med stöd av 22 kap. 2 eller 4 § publiceras en kungörelse i saken, i kungörelsen.

Bestämmelser om tillsättande av ett ombud för att övervaka realiseringen av konkursboet finns i 29 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

14 kap.

Konkursboets förvaltning

5 §

Boförvaltarens uppgifter

Boförvaltaren ska

1) i sin besittning ta den egendom som ingår i konkursboet, inklusive bokföringsmaterial och dokument, samt se till att denna egendom vårdas och bevaras,

- 2) vidta de åtgärder som behövs för att driva in gäldenärens fordringar och trygga boets rättigheter samt för att säga upp avtal som inte är nödvändiga med tanke på förvaltningen av boet,
 - 3) fullgöra de lönegarantiuppgifter som hör till boförvaltaren,
 - 4) utreda boets omfattning samt möjligheterna att låta rättshandlingar återgå och att återvinna egendom till boet,
 - 5) göra upp boförteckningen och gäldenärsutredningen,
 - 6) bestämma bevakningsdagen, ta emot bevakningar och utreda fordringar som på basis av bevakning eller annars kan beaktas i utdelningsförteckningen samt göra upp utdelningsförteckningen,
 - 7) sköta försäljningen av boets egendom,
 - 8) redovisa medlen till borgenärerna enligt utdelningsförteckningen och göra upp en slutredovisning över konkursen,
 - 9) handha den löpande förvaltningen av boet och utföra de övriga uppgifter som boförvaltaren har enligt denna eller någon annan lag eller som annars hör till förvaltningen av boet,
 - 10) besluta om deltagande i ett samordningsförfarande för koncerner enligt artiklarna 61—77 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden.
-

15 kap.

Hur borgenärerna utövar sin beslutanderätt

8 §

Kallelse till borgenärssammanträde

När en kallelse till borgenärssammanträde utfärdas före bevakningsdagen ska kallelsen sändas till de kända borgenärerna samt gäldenären. Kallelsen kan vid behov publiceras i den officiella tidningen, i en eller flera för ändamålet lämpliga dagstidningar eller på något annat ändamålsenligt sätt.

Om en kallelse till borgenärssammanträde utfärdas efter bevakningsdagen, ska den sändas till de borgenärer som har rätt att utöva borgenärernas beslutanderätt, samt gäldenären. Kallelsen ska sändas till mottagarna i tillräckligt god tid.

Boförvaltaren ska underrätta Rättsregistercentralen om tid och plats för ett borgenärssammanträde som hålls före bevakningsdagen. Uppgifterna om borgenärssammanträdet förs in i registret över konkursärenden enligt vad som föreskrivs särskilt.

22 kap.

Konkursregistret, kungörelser och meddelanden

1 §

Registret över konkursärenden

De uppgifter om behandlingen av konkursärenden som förts in i registret över konkursärenden ska avgiftsfritt vara tillgängliga via det allmänna datanätet. Bestämmelser om registret över konkursärenden finns i lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret (137/2004).

2 §

Kungörelse om att konkursen har börjat

Boförvaltaren ska se till att en kungörelse om att konkursen har börjat publiceras i den officiella tidningen, i en eller flera dagstidningar eller på något annat ändamålsenligt sätt, om boförvaltaren anser att kungörelse är nödvändig på grund av antalet okända borgenärer eller gäldenärens bristfälliga bokföring eller av någon annan orsak.

Boförvaltaren ska begära publicering av en kungörelse utomlands, om detta följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden eller av ett internationellt fördrag som är bindande för Finland, på det sätt som förutsätts i förordningen eller i det internationella fördraget. Boförvaltaren kan begära publicering av en kungörelse utomlands också i annat fall, om det är nödvändigt att kungörelsen publiceras.

Av den kungörelse som avses i 1 mom. ska datum och klockslag för försättande av gäldenären i konkurs framgå. Närmare bestämmelser om innehållet i den kungörelse som publiceras i den officiella tidningen utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

3 §

Meddelanden om beslutet på konkursansökan

Domstolen ska på lämpligt sätt underrätta gäldenären och den borgenär som har gjort konkursansökan eller som har hörts i saken om sitt beslut i ett ärende som gäller försättande av en gäldenär i konkurs.

Om gäldenären försätts i konkurs, ska domstolen utan dröjsmål underrätta boförvaltaren om beslutet. Boförvaltaren ska underrätta borgenärerna om att konkursen har börjat. Bestämmelser om övriga meddelanden som boförvaltaren ska lämna med anledning av att konkursen har börjat utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

4 §

Meddelanden och kungörelse om konkursbevakning

Boförvaltaren ska lämna ett meddelande om konkursbevakningen till gäldenären och de borgenärer som har lämnat boförvaltaren sina kontaktuppgifter, eller som boförvaltaren annars känner till.

Boförvaltaren ska se till att en kungörelse om konkursbevakningen publiceras i den officiella tidningen, om kungörelse är nödvändig på grund av antalet okända borgenärer eller av någon annan orsak. Bevakningsdagen ska framgå av kungörelsen. Närmare bestämmelser om innehållet i den kungörelse som publiceras i den officiella tidningen utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

5 §

Meddelanden om offentlig utredning samt om att konkursen avslutas i vissa fall

Om en konkurs läggs ned ska domstolen underrätta gäldenären, den borgenär som har gjort konkursansökan eller som har hörts i saken samt boförvaltaren om nedläggningen. Boförvaltaren ska lämna underrättelse om att konkursen har lagts ned också till de borgenärer till vilka boförvaltaren lämnade underrättelse om att konkursen började.

Boförvaltaren eller den offentliga utredaren ska enligt vad domstolen bestämmer underrätta gäldenären och borgenärerna om att ett beslut om att gäldenären försätts i konkurs har upphävts, om att konkursen har förfallit och om att förlikning har fastställts, liksom om offentlig

utredning och om att förvaltningen av konkursboet har återförts på borgenärerna. Bestämmelser om övriga meddelanden som hör samman med den offentliga utredningen eller avslutande av konkursen och som boförvaltaren eller den offentliga utredaren ska lämna utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

6 §

Meddelanden till handelsregistret

Domstolen ska för införande av uppgiften i handelsregistret utan dröjsmål underrätta Patent- och registerstyrelsen om att en gäldenär har försatts i konkurs, om att konkursen har lagts ned eller förfallit samt om att beslutet om att försätta gäldenären i konkurs har upphävts.

Rättsregistercentralen ska utan dröjsmål efter att ha fått anmälan om att slutredovisningen har godkänts underrätta Patent- och registerstyrelsen om saken för införande av denna uppgift i handelsregistret.

De underrättelser som avses i 1 och 2 mom. kan lämnas via konkurs- och företagssaneringsregistret.

7 §

Delgivningssätt

Boförvaltaren kan sända sådana meddelanden, kallelser och andra delgivningar samt handlingar som avses i denna lag på ändamålsenligt sätt per post eller med hjälp av en elektronisk dataöverföringsmetod till den adress som borgenären eller gäldenären har uppgett eller till en postadress som borgenären eller gäldenären senare har meddelat magistraten. Delgivning kan också ske per telefon, om ett skriftligt förfarande inte är nödvändigt på grund av sakens natur.

Om inte något annat följer av en begäran av boförvaltaren, kan borgenärerna och gäldenären lämna boförvaltaren de yttranden, bemötanden och meddelanden som avses i denna lag på det sätt som anges i 1 mom.

8 §

Ankomsttidpunkten för ett meddelande som har skickats med användning av en elektronisk dataöverföringsmetod

Ett meddelande som har sänts med användning av en elektronisk dataöverföringsmetod anses ha anlänt till mottagaren inom utsatt tid, om det har anlänt så som det föreskrivs i 10 och 11 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

23 kap.

Särskilda bestämmelser

2 §

Avgift för översändande av handlingar

Kostnaderna för översättning av en bevakningsskrift kan dras av från den utdelning som tillfaller borgenären, om skriften har avfattats på något annat språk än finska, svenska eller engelska och borgenären inte har lämnat in en översättning av den till något av dessa språk.

3 §

Sökande av ändring i särskilda fall

I sådana beslut av samordnaren som avses i artikel 69.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden får ändring sökas hos den tingsrätt som har avgjort ansökan om att inleda ett samordningsförfarande för koncerner. Ändring ska sökas inom 30 dagar från det att förvaltaren har fått del av samordnarens beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På sådana konkursförfaranden som är anhängiga vid ikraftträdandet av denna lag där beslutet om att försätta gäldenären i konkurs har fattats före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i 1 kap. 2 § 2 mom. och 7 kap. 1 § 1 mom. i den lydelse de hade vid ikraftträdandet av denna lag.

Bestämmelserna i 3 kap. 2 §, 12 kap. 5 § 2 mom. och 17 §, 15 kap. 8 § samt 22 kap. tillämpas till och med den 25 juni 2018 i den lydelse de hade vid ikraftträdandet av denna lag.

2.

Lag

om ändring av lagen om företagssanering

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om företagssanering (47/1993) 91 och 100 a §, av dem 100 a § sådan den lyder i lag 138/2004,
ändras 8 § 1 mom., 21 § 1 mom., 24 § 3 mom., 62 § 2 mom., 63 a § 2 mom., 71 § 1 mom. och 80 §, av dem 24 § 3 mom. och 63 a § 2 mom. sådana de lyder i lag 247/2007, och
fogas till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 247/2007, ett nytt 3 mom., till lagen en ny 66 b §, till 71 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 794/1998, ett nytt 4 mom., till lagen en ny 79 a §, till 92 §, sådan den lyder i lag 247/2007, ett nytt 4 mom. och till 96 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 247/2007, ett nytt 4 mom. som följer:

1 §

Lagens syfte och förhållande till annan lagstiftning

Om ett ärende har sådan anknytning till en annan medlemsstat som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden, och den förordningen tillämpas på medlemsstaten i fråga, ska den förordningen tillämpas i stället för denna lag.

8 §

Utredare

Domstolen ska förordna en utredare som, för att syftet med förfarandet ska kunna nås och borgenärernas intressen bevakas, har till uppgift att

- 1) göra en utredning om gäldenärens tillgångar, skulder och andra förbindelser samt om omständigheter som inverkar på gäldenärens ekonomiska ställning och på dess beräknade utveckling,
 - 2) följa och övervaka saneringsgäldenärens företagsverksamhet under förfarandet,
 - 3) i behövlig omfattning sörja för granskning av den verksamhet som gäldenären bedrivit innan förfarandet inleddes,
 - 4) vid behov kräva att gäldenärens rättshandlingar ska återgå enligt 36 och 37 § samt föra gäldenärens talan i enlighet med 31 §,
 - 5) se till att ett förslag till saneringsprogram utarbetas,
 - 6) utföra de uppgifter som anges i 10 kap.,
 - 7) besluta om deltagande i ett samordningsförfarande för koncerner enligt artiklarna 61—77 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden.
-

21 §

Förbud mot utmätning och andra verkställighetsåtgärder

Sedan förfarandet inletts får gäldenärens egendom inte utmätas för en saneringsskuld som omfattas av betalningsförbud. En utmätning i strid med förbudet är utan verkan. Behandlingen

av ansökan om utmätning avbryts. Om utmätning redan har skett, ska verkställigheten avbrytas, och utmätningsmannen ska på begäran överlämna den egendom som utmätningsmannen har tagit i sin besittning och eventuella penningmedel till utredaren. Om en försäljningsannons om försäljningen av utmätt egendom har publicerats innan förfarandet börjar, kan domstolen bestämma att verkställigheten ska avbrytas och försäljningen inställas, utom om det är uppenbart att det inte på det sätt som avses i 20 § 1 punkten är behövligt att egendomen i fråga kvarstår hos gäldenären. En borgenär som har ansökt om verkställighet har rätt att av gäldenären få ersättning för verkställighetskostnader som blivit onödiga på grund av att försäljningen inställs.

24 §

Förhållandet till konkurs

En ansökan om saneringsförfarande som har gjorts medan gäldenären är i konkurs ska lämnas utan prövning. Ansökan kan dock prövas i de fall som avses i artikel 51 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden. På yrkande av förvaltare i huvudinsolvensförfarandet får domstolen besluta att konkursboet inte innan domstolen har avgjort ansökan får sälja mer egendom än vad som är nödvändigt för att undvika förluster eller för att betala kostnader för konkursboets förvaltning och egendomens skötsel.

62 §

Redogörelse för hur programmet genomförs

Sedan saneringsprogrammet har upphört ska övervakaren eller, om en sådan inte har utsetts, gäldenären utan dröjsmål lämna borgenärsdelegationen och borgenärerna en slutredogörelse om hur programmet har fullföljts. Även Rättsregistercentralen ska underrättas om datumet för slutredogörelsen.

63 a §

Yrkande på tilläggsprestation

Om inte något annat bestäms i saneringsprogrammet, ska ansökan om fullgörande av en tilläggsprestationsskyldighet göras hos domstolen inom ett år från dagen för slutredogörelsen. Om inte slutredogörelsen har lämnats till borgenären, ska borgenären dock göra ansökan inom två år från dagen för slutredogörelsen.

10 kap.

Procedurstadganden

66 b §

Internationell behörighet

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden finns det bestämmelser om finska domstolars behörighet i frågor som gäller företagssanering, när platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns i Finland eller i någon annan sådan medlemsstat i Europeiska unionen på vilken den förordningen tillämpas.

71 §

Beslut om att inleda förfarandet

När domstolen fattar beslut om att inleda ett saneringsförfarande ska den

- 1) utse en utredare i enlighet med 83 §, om inte något annat följer av 90 §,
- 2) tillsätta en borgenärsdelegation i enlighet med 84 §, om inte något annat följer av 10 eller 90 §,
- 3) sätta ut en dag då borgenärerna senast skriftligen ska meddela utredaren sina yrkanden, om de avviker från vad gäldenären anmält, vid äventyr att ett sådant yrkande annars förblir obeaktat och borgenärens fordran upphör på det sätt som anges i 47 §,
- 4) sätta ut en dag då utredaren senast ska delge parterna den utredning om gäldenärens ekonomiska ställning som avses i 8 § 1 mom.,
- 5) sätta ut en dag då förslaget till saneringsprogram senast ska vara klart och lämnas till utredaren och domstolen, och
- 6) i beslutet anteckna det klockslag då beslutet meddelades eller avkunnades,
- 7) i beslutet anteckna huruvida domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden.

Om borgenären inte har lämnat in det i 1 mom. 3 punkten avsedda meddelandet om sina yrkanden på finska, svenska eller engelska, ska utredaren be borgenären till behövliga delar lämna in en översättning av meddelandet till något av dessa språk.

79 a §

Register över företagssaneringsärenden

De uppgifter om behandlingen av företagssaneringsärenden som förts in i registret över företagssaneringsärenden ska avgiftsfritt vara tillgängliga via det allmänna datanätet. Bestämmelser om registret över företagssaneringsärenden finns i lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret (137/2004).

80 §

Kungörelser och anmälningar

Utredaren ska se till att en kungörelse om att saneringsförfarandet har inletts publiceras i den officiella tidningen, i en eller flera dagstidningar eller på något annat ändamålsenligt sätt, om

utredaren anser att kungörelse är nödvändig på grund av antalet okända borgenärer eller av någon annan orsak.

Utredaren ska begära publicering av en kungörelse utomlands, om detta förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden. Utredaren kan begära publicering av en kungörelse utomlands också i annat fall, om det är nödvändigt att kungörelsen publiceras.

Av den kungörelse som avses i 1 mom. ska dagen då saneringsansökan blev anhängig framgå, liksom datum och klockslag för när saneringsförfarandet inleddes. Närmare bestämmelser om innehållet i kungörelsen i den officiella tidningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om sådana meddelanden till myndigheterna och sådana anteckningar i handelsregistret och registren över vissa förmögenhetsslag och inteckningar som hänför sig till saneringsförfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

92 §

Snabbt fastställande av saneringsprogram

En borgenär kan trots vad som föreskrivs i denna lag yrka betalning för sin fordran och utöva sina rättigheter som borgenär, om borgenären inte har getts tillfälle att bli hörd i det förfarande som avses i denna paragraf. Om det emellertid måste antas att borgenären på annat sätt har fått kännedom om att förfarandet inletts, tillämpas 47 § 2 mom.

96 §

Ändringssökande

I sådana beslut av samordnaren som avses i artikel 69.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden får ändring sökas hos den tingsrätt som har avgjort ansökan om att inleda ett samordningsförfarande för koncerner. Ändring ska sökas inom 30 dagar från det att förvaltaren har fått del av samordnarens beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 79 a § och 92 § 4 mom. träder dock i kraft först den 20 .

Bestämmelserna i 1 § 3 mom. och 66 b § i denna lag tillämpas inte på saneringsförfaranden som har inletts före ikraftträdandet av denna lag.

Bestämmelserna i 62 § 2 mom., 63 a § 2 mom. och 80 § i denna lag samt de bestämmelser i 91 och 100 a § som upphävts genom denna lag tillämpas till och med den 25 juni 2018 i den lydelse de hade vid ikraftträdandet av denna lag.

3.

Lag

om ändring av lagen om skuldsanering för privatpersoner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) 2 § 1 mom. samt 87 och 88 §,
av dem 87 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 648/1999, samt
fogas till 1 § ett nytt 4 mom. och till 54 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 113/1995
och 1123/2014, ett nytt 6 mom. som följer:

1 §

Lagens syfte och förhållande till annan lagstiftning

Om ett ärende har sådan anknytning till en annan medlemsstat som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden, och den förordningen tillämpas på medlemsstaten i fråga, ska den förordningen tillämpas i stället för denna lag.

2 §

Tillämpningsområde

Skuldsanering samt reglering av borgens- och säkerhetsansvar kan beviljas en person, om platsen för personens huvudsakliga intressen finns i Finland. Bestämmelser om hur platsen för de huvudsakliga intressena bestäms finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden.

54 §

Beslut om inledande av skuldsanering

Om borgenären inte har lämnat in det i 2 mom. 2 punkten avsedda meddelandet om beloppet av en skuld som omfattas av skuldsaneringen på finska, svenska eller engelska, ska borgenären uppmanas att till behövliga delar lämna in en översättning av meddelandet till något av dessa språk.

87 §

Skuldsaneringsregister

Bestämmelser om skuldsaneringsregistret finns i lagen om skuldsaneringsregistret (/).

88 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Utöver vad som föreskrivs annanstans i denna lag utfärdas det genom förordning av statsrådet bestämmelser om

- 1) domstolens skyldighet att inhämta fastighetsutredningar,
- 2) domstolens skyldighet att lämna borgenärerna bilagorna till ansökan,
- 3) utmätningsmannens skyldighet att informera registermyndigheterna,
- 4) utsökningsförfarandet enligt 41 §.

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 87 och 88 § träder dock i kraft först den 20 .

Genom denna lag upphävs från och med den 26 juni 2018 bestämmelserna i 7—10 § i förordningen om skuldsanering för privatpersoner (58/1993).

Bestämmelserna i 1 § 4 mom. i denna lag tillämpas inte om beslutet om inledande av skuldsanering har fattats före ikraftträdandet av denna lag.

4.

Lag

om ändring av lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret (137/2004) 4 och 6 §, 7 § 3 och 4 mom., 9 och 10 § samt
fogas till 3 § ett nytt 2 mom. och till 5 § ett nytt 2 mom. som följer:

3 §

Uppgifter om en konkursansökan

Om gäldenären är en fysisk person ska Rättsregistercentralen föra in uppgift om gäldenärens födelsetid och födelseort i registret.

4 §

Övriga uppgifter om konkursärenden som ska föras in i registret

Angående behandlingen av ett konkursärende ska domstolen i registret föra in uppgifter om

- 1) datum och klockslag för när beslutet att försätta gäldenären i konkurs har fattats,
- 2) huruvida domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1, 3.2 eller 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden,
- 3) boförvaltarnas namn och kontaktuppgifter samt beslut om fördelning av uppdraget mellan boförvaltarna,
- 4) att ansökan har avslagits eller att ansökan har avvisats utan prövning samt att ärendet har avskrivits eller överförs eller återförvisats till en annan domstol,
- 5) att konkursen har lagts ned eller förfallit,
- 6) att konkursen har fortsatt som offentlig utredning och att förvaltningen av konkursboet har återförts på borgenärerna,
- 7) att utdelningsförteckningen har fastställts,
- 8) den domstol hos vilken ändring får sökas i beslutet att försätta gäldenären i konkurs, samt tidsfristerna för sökande av ändring,
- 9) att ändring har sökts i ett beslut som avses i 1—5 eller 7 punkten.

Rättsregistercentralen ska i registret föra in uppgift om datum och klockslag för när uppgifterna enligt 1 mom. 1 punkten syns i registret.

Rättsregistercentralen ska i registret utifrån vad boförvaltaren uppger föra in uppgifter om

- 1) bevakningsdagen,
- 2) namnet på och kontaktuppgifterna för den boförvaltare som tar emot bevakningsskrifterna,
- 3) tiden och platsen för ett borgenärssammanträde som hålls före bevakningsdagen,
- 4) att slutredovisningen har godkänts,
- 5) huruvida gäldenären har egendom när konkursen avslutas, om gäldenären är en juridisk person.

Uppgifter som avses i 2 mom. 3 punkten ska föras in i registret senast två veckor före sammanträdet.

Uppgifter som avses i 2 mom. kan föras in i registret också genom att de förs in i ärendehanteringssystemet för konkurs- och företagssaneringsärenden, därifrån de på elektronisk väg överförs till registret.

5 §

Uppgifter om en ansökan som gäller ett företagssaneringsärende

Om gäldenären är en fysisk person ska Rättsregistercentralen föra in uppgift om gäldenärens födelsetid och födelseort i registret.

6 §

Övriga uppgifter om företagssaneringsärenden som ska föras in i registret

Angående behandlingen av ett företagssaneringsärende ska domstolen i registret föra in uppgifter om

1) ett temporärt förbud som har meddelats innan förfarandet har inletts samt om att förbudet har upphört,

2) datum och klockslag för när beslutet om inledande av ett företagssaneringsförfarande har fattats,

3) huruvida domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1, 3.2 eller 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden,

4) att ansökan har avslagits eller avvisats utan prövning eller att ärendet har avskrivits eller överförs till en annan domstol,

5) att förfarandet har upphört,

6) att ett saneringsprogram har fastställts,

7) att saneringsprogrammet har ändrats,

8) att en skuldreglering har förfallit,

9) att saneringsprogrammet har förfallit,

10) att ändring har sökts i ett beslut som avses i 2—9 punkten.

När ett företagssaneringsförfarande har inletts, ska domstolen i registret föra in uppgifter om

1) utredarnas namn och kontaktuppgifter samt beslut om fördelning av uppdraget mellan utredarna,

2) dagen när borgenärerna senast ska meddela utredaren sina yrkanden,

3) dagen när utredningen om gäldenärens ekonomiska ställning senast ska delges parterna,

4) dagen när förslaget till saneringsprogram senast ska vara klart,

5) begränsningar av gäldenärens bestämmanderätt,

6) dagen när invändningar mot fordringarna senast ska framföras,

7) dagen när yttranden om programförslaget senast ska avges,

8) dagen när rösterna om förslaget till saneringsprogram senast ska ges,

9) tillsättandet av en borgenärsdelegation,

10) den domstol hos vilken ändring får sökas i beslutet om att inleda ett företagssaneringsförfarande, samt tidsfristerna för sökande av ändring.

När domstolen har fastställt saneringsprogrammet, ska uppgift om övervakarens namn och dennes kontaktuppgifter föras in i registret, om en övervakare har utsetts.

Rättsregistercentralen ska på basis av övervakarens meddelande eller, om en sådan inte finns, på basis av gäldenärens meddelande föra in datumet för slutredogörelsen i registret. Uppgiften kan föras in i registret också genom att den förs in i ärendehanteringssystemet för konkurs- och företagssaneringsärenden, därifrån den på elektronisk väg överförs till registret.

7 §

Hur uppgifter avförs ur registret

Uppgifterna om ett företagssaneringsärende avförs ur registret

1) tre månader efter det att ansökan om företagssanering har avslagits eller ansökan har avisats utan prövning eller avskrivits,

2) tre år efter det att saneringsförfarandet har upphört av någon annan orsak än att ett saneringsprogram har fastställts,

3) sex månader efter det att datumet för slutredogörelsen har förts in i registret,

4) tre år efter det att saneringsprogrammet har förfallit.

De tider som avses i 1 och 3 mom. räknas från den dag då domstolen avgjorde ärendet. Om ett ärende är anhängigt i en fullföljdsdomstol när tiden löper ut, får uppgifterna om en lägre domstols avgörande dock inte avföras förrän fullföljdsdomstolen har avgjort ärendet. För en slutredovisning beräknas tiden från den dag då slutredovisningen godkändes.

9 §

Uppgifternas offentlighet och utlämnande av uppgifter

Uppgifterna i konkurs- och företagssaneringsregistret finns tillgängliga via det allmänna datanätet, med undantag av fysiska personers personbeteckning. De uppgifter som finns tillgängliga via det allmänna datanätet ställs till förfogande också via den europeiska e-juridikportalen, på det sätt som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden.

Trots det som föreskrivs i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får uppgifter ur registret lämnas ut via en teknisk anslutning eller som annat massutlämnande för ett godtagbart ändamål.

Rättsregistercentralen ska leverera behövliga uppgifter ur registret till handelsregistermyndigheterna och även till andra myndigheter som behöver uppgifterna för att föra in dem i sina register. Uppgifterna kan lämnas ut i elektronisk form.

10 §

Avgifter

Användningen av konkurs- och företagssaneringsregistret via det allmänna datanätet ska vara avgiftsfri. Uppgifter som lämnas till myndigheter för att föras in i register ska lämnas avgiftsfritt.

Bestämmelser om de avgifter som tas ut till staten för uppgifter som lämnas ut ur konkurs- och företagssaneringsregistret via en teknisk anslutning eller som annat massutlämnande finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

5.

Lag

om skuldsaneringsregistret

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Registrets ändamål och förvaltning

Rättsregistercentralen för ett skuldsaneringsregister. Ändamålet med registret är att säkerställa att aktuella uppgifter om privatpersoners skuldsaneringsärenden finns tillgängliga för domstolarnas och myndigheternas verksamhet, för bevakning av borgenärernas intressen, för tryggnad av utomståendes intressen och rättigheter samt för statistik och forskning.

2 §

Införande av uppgifter

Den domstol som behandlar ett skuldsaneringsärende ska föra in uppgifter i registret enligt vad som föreskrivs i denna lag.

3 §

Uppgifter om ansökan

När en skuldsaneringsansökan har blivit anhängig, ska domstolen i registret föra in uppgifter om

- 1) domstolen och dess kontaktuppgifter samt ärendets diarienummer och dagen då ärendet blev anhängigt,
- 2) gäldenärens namn, hemort, kontaktuppgifter och personbeteckning,
- 3) vem som har gjort ansökan och dennes kontaktuppgifter (*processadress*),
- 4) huruvida ansökan gäller skuldsanering av skulder som hänför sig till näringsverksamhet enligt 45 a § i lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993).

Rättsregistercentralen ska föra in gäldenärens födelsetid och födelseort i registret.

Domstolen ska föra in också gäldenärens företags- och organisationsnummer i registret, om ansökan gäller skuldsanering av skulder som hänför sig till näringsverksamhet enligt 45 a § i lagen om skuldsanering för privatpersoner.

4 §

Uppgifter om ärendets behandling

Domstolen ska angående behandlingen av ett skuldsaneringsärende i registret föra in uppgifter om

- 1) att ett interimistiskt förbud har meddelats innan skuldsaneringen har inletts samt om att förbudet har upphört,
- 2) datum och klockslag för beslutet om att ett skuldsaneringsförfarande inleds,

3) att ansökan har avslagits eller avvisats utan prövning eller att ärendet har avskrivits eller överförs till en annan domstol,

4) att ett betalningsprogram har fastställts samt datum för när programmet inleds och avslutas, separat för vanliga skulder och säkerhetsskulder, samt uppgift om att betalningsskyldigheten har avlyfts i sin helhet,

5) att betalningsprogrammet har förfallit,

6) att betalningsprogrammet har ändrats och datum för när det avslutas,

7) att ändring har sökts i ett beslut som avses i 3—6 punkten.

När skuldsaneringen har inletts ska domstolen i registret föra in uppgifter om

1) utredarens namn och kontaktuppgifter,

2) dagen när borgenärerna senast ska uppge beloppet av de skulder som omfattas av skuldsaneringen,

3) dagen när förslaget till betalningsprogram senast ska lämnas till domstolen,

4) dagen när utlåtanden om förslaget till betalningsprogram senast ska lämnas,

5) den domstol hos vilken ändring beträffande inledandet av skuldsanering får sökas.

Av registret ska det framgå att domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden. Grunderna för beräkning av tidsfristerna för sökande av ändring enligt 2 mom. 5 punkten ska likaså framgå av registret.

Om betalningsprogrammet förfaller enligt 47 § i lagen om skuldsanering för privatpersoner, ska en anteckning om detta föras in av den domstol där företagssaneringen är anhängig.

5 §

Avförande av uppgifter ur registret

Uppgifterna om den registrerade och om skuldsaneringen avförs ur registret efter att

1) tiden för betalningsprogrammet har löpt ut,

2) skuldsaneringsärendets behandling i domstolen har avslutats av någon annan orsak än att ansökan har avslagits,

3) det har gått två år från det att ansökan avslogs eller det bestämdes att betalningsprogrammet ska förfalla.

De tider som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten räknas från den dag då domstolen avgjorde ärendet. Om ärendet är anhängigt i en fullföljdsdomstol när tiden löper ut, ska uppgifterna om den lägre domstolens avgörande dock inte avföras förrän fullföljdsdomstolen har avgjort ärendet.

Bestämmelser om rättelse av fel finns i 29 § i personuppgiftslagen (523/1999).

6 §

Registeranteckningarnas brådskande natur

Uppgifterna ska föras in i registret utan dröjsmål. Uppgifter om att en skuldsanering har inletts samt om ett interimistiskt förbud och dess upphörande ska föras in samma dag som beslutet har fattats.

7 §

Uppgifter som avförts ur registret

Rättsregistercentralen ska arkivera de uppgifter som har avförts ur skuldsaneringsregistret i tio år från det att de avfördes.

Uppgifter som avförts ur skuldsaneringsregistret är sekretessbelagda. Dessa uppgifter får dock lämnas ut till en domstol för utredning av förutsättningarna för att bevilja skuldsanering.

8 §

Uppgifternas offentlighet och utlämnande av uppgifter

Uppgifterna i skuldsaneringsregistret är offentliga. Var och en har rätt att få uppgifter och utdrag ur registret.

Sådana uppgifter i skuldsaneringsregistret som gäller skuldsanering av skulder som hänför sig till näringsverksamhet enligt 45 a § i lagen om skuldsanering för privatpersoner är tillgängliga via det allmänna datanätet, med undantag av personbeteckningar. De uppgifter som finns tillgängliga via det allmänna datanätet ställs till förfogande också via den europeiska e-juridikportalen, på det sätt som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden.

Trots det som föreskrivs i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får uppgifter ur registret lämnas ut via en teknisk anslutning eller som annat massutlämnande till domstolar för uppgifter som gäller skuldsanering, till utsökningsmyndigheter, skattemyndigheter, polismyndigheter och andra myndigheter för uppgifter som gäller indrivning och verkställighet samt till dem som bedriver kreditupplysningsverksamhet för förande av kreditupplysningsregister. Via en teknisk anslutning får uppgifter också lämnas ut till den som behöver uppgifterna för att bevilja och bevaka krediter.

9 §

Avgifter

Utdrag ur skuldsaneringsregistret är avgiftsfria. Användningen av skuldsaneringsregistret via det allmänna datanätet är avgiftsfri.

Bestämmelser om de avgifter som tas ut till staten för uppgifter som lämnas ut ur skuldsaneringsregistret via en teknisk anslutning eller som annat massutlämnande finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

10 §

Förhållande till annan lagstiftning

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på sekretess för och utlämnande av personuppgifter lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt på annan behandling av personuppgifter personuppgiftslagen.

11 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Uppgifter som före ikraftträdandet av denna lag har avförts ur det register som avses i 87 § i lagen om skuldsanering för privatpersoner med stöd av 88 § i den lagen ska avföras ur det arkiv som avses i de bestämmelserna tio år efter ikraftträdandet av denna lag.

6.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om offentliggörande och registrering av insolvensförfarande som inletts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om offentliggörande och registrering av insolvensförfarande som inletts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen (581/2002) 1 § som följer:

1 §

Rättsregistercentralen ska på begäran av en förvaltare se till att ett offentliggörande enligt artikel 28.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden publiceras i den officiella tidningen i Finland. Utöver de uppgifter som nämns i artikel 28.1 i förordningen ska åtminstone behövliga identifikationsuppgifter och kontaktuppgifter för domstolen, gäldenären och förvaltaren framgå av offentliggörandet.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

7.

Lag

om upphävande av 2 § i lagen om godkännande och verkställighet av den i Köpenhamn den 7 november 1933 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige avslutade konventionen angående konkurs

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 2 § i lagen om godkännande och verkställighet av den i Köpenhamn den 7 november 1933 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige avslutade konventionen angående konkurs (333/1934).

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 2 mars 2017

Statsminister

Juha Sipilä

Justitie- och arbetsminister Jari Lindström

1.

Lag

om ändring av konkurslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i konkurslagen (120/2004) 1 kap. 2 § 2 mom., 3 kap. 2 § och 6 § 1 mom., 7 kap. 1 § 1 mom. och 12 § 1 mom., 12 kap. 5 § 2 mom., 14 § 2 mom. och 17 §, 14 kap. 5 § 1 mom., 15 kap. 8 §, 22 kap. och 23 kap. 2 § 2 mom. samt
fogas till 23 kap. en ny 3 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

2 §

2 §

Lagens tillämpning

Lagens tillämpning

Om ett ärende har sådan anknytning till en annan medlemsstat inom Europeiska unionen som avses i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden och förordningen tillämpas på nämnda medlemsstat, iakttas förordningens bestämmelser i stället för bestämmelserna i denna lag.

Om ett ärende har sådan anknytning till en annan medlemsstat som avses i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden*, och den förordningen tillämpas på medlemsstaten i fråga, ska den förordningen tillämpas i stället för denna lag.

3 kap.

Rättsverkningarna av att en konkurs börjar

2 §

2 §

Godtrosskydd

Godtrosskydd

En rättshandling som gäldenären företar beträffande egendom som ingår i konkursboet är inte bindande för konkursboet. Rättshandlingen binder dock konkursboet om gäldenären har företagit rättshandlingen innan konkursen har kungjorts och den andra parten inte visste eller borde ha vetat att gälde-

En rättshandling som gäldenären företar beträffande egendom som ingår i konkursboet är inte bindande för konkursboet. Rättshandlingen binder dock konkursboet om gäldenären har företagit rättshandlingen *innan en anteckning om att konkursen har börjat fördes in i det register över konkursärenden*

Gällande lydelse

nären inte hade rätt att råda över sin egendom. I sådana fall har konkursboet dock rätt att vägra lämna ut egendom eller att yrka att egendomen skall återlämnas mot att boet ersätter den andra parten för det vederlag som denne har betalat och de behövliga kostnader som slutförandet av rättshandlingen har förorsakat denna andra part.

En uppsägning eller någon annan motsvarande handling som företas av eller mot gäldenären efter kungörelsen är bindande för konkursboet, om inte den andra parten visste eller borde ha vetat att gäldenären inte hade rätt att företa handlingen eller att den inte fick riktas mot gäldenären och om det måste anses uppenbart oskäligt att handlingen inte vore bindande för konkursboet.

En betalning till gäldenären efter att konkursen har börjat är giltig, utom när betalaren visste eller borde ha vetat att gäldenären inte hade rätt att ta emot betalningen. Om betalningen har skett före kungörelsen om att konkursen har börjat, anses betalaren ha varit i god tro, om inte något annat visas. Om betalningen har skett efter kungörelsen, anses betalaren inte ha varit i god tro, om inte något annat visas.

6 §

Rätt att fortsätta separat verkställighet

Om egendom som ingår i konkursboet har mätts ut innan konkursen började, skall verkställigheten avbrytas samt den utmäta egendomen och de penningmedel som eventuellt har inlutit överlämnas till konkursboet, om inte konkursboet yrkar att verkställigheten skall fortsättas för konkursboets räkning. Om försäljningen av den utmäta egendomen har kungjorts innan konkursen har börjat, kan verkställigheten avbrytas endast om konkursboet begär det. Om verkställigheten fortsätter på konkursboets begäran eller om en redan kungjord försäljning återkallas, svarar

Föreslagen lydelse

som avses i 22 kap. 1 § och den andra parten inte visste eller borde ha vetat att gäldenären inte hade rätt att råda över sin egendom. I sådana fall har konkursboet dock rätt att vägra lämna ut egendom eller att yrka att egendomen ska återlämnas mot att boet ersätter den andra parten för det vederlag som denne har betalat och de behövliga kostnader som slutförandet av rättshandlingen har förorsakat denna andra part.

En uppsägning eller någon annan motsvarande handling som företas av eller mot gäldenären *efter att uppgiften om att konkursen har börjat har förts in i registret över konkursärenden* är bindande för konkursboet, om inte

1) den andra parten visste eller borde ha vetat att gäldenären inte hade rätt att företa handlingen eller att *handlingen* inte fick riktas mot gäldenären, och

2) det måste anses uppenbart oskäligt att handlingen inte vore bindande för konkursboet.

En betalning till gäldenären efter att konkursen har börjat är giltig, utom när betalaren visste eller borde ha vetat att gäldenären inte hade rätt att ta emot betalningen. Om betalningen har skett *innan uppgiften om att konkursen har börjat fördes in i registret över konkursärenden*, anses betalaren ha varit i god tro, om inte något annat visas. Om betalningen har skett *efter det att uppgiften fördes in i registret*, anses betalaren inte ha varit i god tro, om inte något annat visas.

6 §

Rätt att fortsätta separat verkställighet

Om egendom som ingår i konkursboet har utmätts innan konkursen började, ska verkställigheten avbrytas samt den utmäta egendomen och de penningmedel som eventuellt har inlutit överlämnas till konkursboet, om inte konkursboet yrkar att verkställigheten ska fortsättas för konkursboets räkning. *Om en annons om försäljning av den utmäta egendomen har publicerats* innan konkursen har börjat, kan verkställigheten avbrytas endast om konkursboet begär det. *Konkursboet svarar för verkställighetskostnaderna, om verkställigheten fortsätter på konkursboets*

Gällande lydelse

konkursboet för verkställighetskostnaderna.

Föreslagen lydelse

begäran eller om en försäljning som redan utannonserats inställs.

7 kap.

Förfarandet i domstol

1 §

Internationell behörighet

I rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden bestäms om finska domstolars behörighet i frågor som gäller försättande av en gäldenär i konkurs, när platsen där gäldenärens huvudsakliga intressen finns är belägen i Finland eller i någon annan sådan medlemsstat i Europeiska unionen, på vilken nämnda förordning tillämpas.

1 §

Internationell behörighet

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden finns det bestämmelser om finska domstolars behörighet i frågor som gäller försättande av en gäldenär i konkurs, när platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns i Finland eller i någon annan sådan medlemsstat i Europeiska unionen på vilken den förordningen tillämpas.

12 §

Beslutet att försätta gäldenären i konkurs

I beslutet att försätta gäldenären i konkurs skall antecknas klockslaget när beslutet meddelades eller avkunnades samt dagen när konkursansökan anhängiggjordes.

12 §

Beslutet att försätta gäldenären i konkurs

I beslutet att försätta gäldenären i konkurs ska det antecknas klockslaget när beslutet meddelades eller avkunnades samt dagen när konkursansökan blev anhängig. I beslutet ska det också anges huruvida domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden eller på 1 § 2 mom. i detta kapitel.

12 kap.

Konkursfordringar, bevakning och utredning av fordringar

5 §

Bestämmande av bevakningsdag

Boförvaltaren skall utan dröjsmål meddela domstolen att bevakningsdagen har bestämts.

5 §

Bestämmande av bevakningsdag

Boförvaltaren ska utan dröjsmål meddela Rättsregistercentralen att bevakningsdagen

Gällande lydelse

Angående kungörelse om bevakning av fordringar i konkurs (*konkursbevakning*) och meddelanden i anslutning till bevakningen bestäms i 22 kap.

14 §

Granskning av bevakningen

Om en bevakningsskrift inte är avfattad på finska eller svenska, skall boförvaltaren se till att skriftens innehåll till behövliga delar översätts till någotdera av dessa språk.

17 §

Bevakning i en emittents konkurs

När en borgenärs fordran grundar sig på ett i 1 kap. 2 § värdepappersmarknadslagen (495/1989) avsett värdepapper som gäldenären har emitterat, beaktas fordran i förslaget till utdelningsförteckning utan att den bevakas, om uppgifter om rättsinnehavarna finns i värdeandelsregistret eller annars kan utredas på ett tillförlitligt sätt med hjälp av ett register över rättsinnehavare eller ett konto. I annat fall skall rättsinnehavaren inom två år från konkursens början tillställa boförvaltaren värdepapperet eller, om inget skriftligt bevis har utfärdats över värdepapperet, de uppgifter om fordran som skall uppges i bevakningsskriften.

Boförvaltaren skall nämna de omständigheter som avses i 1 mom. i kungörelsen om att konkursen har börjat eller i en kungörelse som publiceras senare. Boförvaltaren skall dessutom publicera kungörelsen på samma sätt som en emittent skall fullgöra sin på lag grundade informationsskyldighet, samt på något annat sätt som domstolen bestämmer.

Bestämmelser om tillsättande av ett ombud för att övervaka realiseringen av konkursboet finns i 22 § lagen om Finansinspektionen (587/2003).

Föreslagen lydelse

har bestämts. *Bestämmelser om kungörelse om bevakning av fordringar i konkurs (konkursbevakning) och meddelanden som anknyter till bevakningen finns i 22 kap.*

14 §

Granskning av bevakningen

Om en bevakningsskrift inte är avfattad på finska, svenska eller engelska och borgenären inte på begäran lämnar en översättning av den, ska boförvaltaren se till att skriftens innehåll till behövliga delar översätts till något av dessa språk.

17 §

Bevakning i en emittents konkurs

När en borgenärs fordran grundar sig på ett i 2 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012) avsett värdepapper som gäldenären har emitterat, beaktas fordran i förslaget till utdelningsförteckning utan att den bevakas, om uppgifter om rättsinnehavarna finns i värdeandelsregistret eller annars kan utredas på ett tillförlitligt sätt med hjälp av ett register över rättsinnehavare eller ett konto. I annat fall ska rättsinnehavaren inom två år från konkursens början lämna värdepapperet till boförvaltaren eller, om inget skriftligt bevis har utfärdats över värdepapperet, de uppgifter om fordran som ska uppges i bevakningsskriften.

Boförvaltaren ska publicera ett meddelande om att konkursen har börjat på samma sätt som en emittent ska fullgöra sin informationsskyldighet enligt lag. De omständigheter som avses i 1 mom. ska anges i meddelandet och, om det med stöd av 22 kap. 2 eller 4 § publiceras en kungörelse i saken, i kungörelsen.

Bestämmelser om tillsättande av ett ombud för att övervaka realiseringen av konkursboet finns i 29 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

14 kap.

Konkursboets förvaltning

5 §

Boförvaltarens uppgifter

Boförvaltaren skall

1) i sin besittning ta den egendom som ingår i konkursboet, inklusive bokföringsmaterial och dokument, samt se till att denna egendom vårdas och bevaras,

2) vidta de åtgärder som behövs för att driva in gäldenärens fordringar och trygga boets rättigheter och för säga upp avtal som inte är nödvändiga med tanke på förvaltningen av boet,

3) fullgöra de lönegarantiuppgifter som hör till boförvaltaren,

4) utreda boets omfattning samt möjligheterna att låta rättshandlingar återgå och att återvinna egendom till boet,

5) göra upp boförteckningen och gäldenärsutredningen,

6) bestämma bevakningsdagen, ta emot bevakningar och utreda fordringar som på basis av bevakning eller annars kan beaktas i utdelningsförteckningen samt göra upp utdelningsförteckningen,

7) sköta försäljningen av boets egendom,

8) redovisa medlen till borgenärerna enligt utdelningsförteckningen och göra upp en slutredovisning över konkursen,

9) handha den löpande förvaltningen av boet och utföra de övriga uppgifter som föreskrivs för boförvaltaren i denna eller någon annan lag eller som annars hör till förvaltningen av boet.

5 §

Boförvaltarens uppgifter

Boförvaltaren ska

1) i sin besittning ta den egendom som ingår i konkursboet, inklusive bokföringsmaterial och dokument, samt se till att denna egendom vårdas och bevaras,

2) vidta de åtgärder som behövs för att driva in gäldenärens fordringar och trygga boets rättigheter samt för att säga upp avtal som inte är nödvändiga med tanke på förvaltningen av boet,

3) fullgöra de lönegarantiuppgifter som hör till boförvaltaren,

4) utreda boets omfattning samt möjligheterna att låta rättshandlingar återgå och att återvinna egendom till boet,

5) göra upp boförteckningen och gäldenärsutredningen,

6) bestämma bevakningsdagen, ta emot bevakningar och utreda fordringar som på basis av bevakning eller annars kan beaktas i utdelningsförteckningen samt göra upp utdelningsförteckningen,

7) sköta försäljningen av boets egendom,

8) redovisa medlen till borgenärerna enligt utdelningsförteckningen och göra upp en slutredovisning över konkursen,

9) handha den löpande förvaltningen av boet och utföra de övriga uppgifter som boförvaltaren har enligt denna eller någon annan lag eller som annars hör till förvaltningen av boet,

10) besluta om deltagande i ett samordningsförfarande för koncerner enligt artiklarna 61—77 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.

Hur borgenärerna utövar sin beslutanderätt

8 §

8 §

Kallelse till borgenärssammanträdet

*Kallelse till **borgenärssammanträde***

När en kallelse till borgenärssammanträdet utfärdas före bevakningsdagen skall kallelsen tillställas de kända borgenärerna samt gäldenären. Kallelsen skall dessutom publiceras i den officiella tidningen samt i en eller flera för ändamålet lämpliga dagstidningar senast två veckor före sammanträdet. Om kallelsen utfärdas efter bevakningsdagen skall den tillställas de borgenärer som har rätt att utöva borgenärernas beslutanderätt, samt gäldenären. Kallelsen skall tillställas mottagarna i tillräckligt god tid.

När en kallelse till borgenärssammanträde utfärdas före bevakningsdagen ska kallelsen sändas till de kända borgenärerna samt gäldenären. *Kallelsen kan vid behov publiceras i den officiella tidningen, i en eller flera för ändamålet lämpliga dagstidningar eller på något annat ändamålsenligt sätt.*

Om en kallelse till borgenärssammanträde utfärdas efter bevakningsdagen, ska den sändas till de borgenärer som har rätt att utöva borgenärernas beslutanderätt, samt gäldenären. Kallelsen ska sändas till mottagarna i tillräckligt god tid.

Boförvaltaren ska underrätta Rättsregistercentralen om tid och plats för ett borgenärssammanträde som hålls före bevakningsdagen. Uppgifterna om borgenärssammanträdet förs in i registret över konkursärenden enligt vad som föreskrivs särskilt.

22 kap.

22 kap.

Kungörelser och meddelanden samt konkursregistret

Konkursregistret, kungörelser och meddelanden

(ny)

1 §

Registret över konkursärenden

De uppgifter om behandlingen av konkursärenden som förts in i registret över konkursärenden ska avgiftsfritt vara tillgängliga via det allmänna datanätet. Bestämmelser om registret över konkursärenden finns i lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret (137/2004).

Gällande lydelse

1 §

Kungörelse om att konkursen har börjat

När domstolen fattar beslut om att försätta en gäldenär i konkurs skall domstolen se till att en kungörelse publiceras om att konkursen har börjat.

Kungörelsen skall utan dröjsmål publiceras i den officiella tidningen. Domstolen kan dessutom förordna att boförvaltaren skall publicera kungörelsen i en eller flera dagstidningar. Om det finns särskild anledning, kan domstolen också förordna att boförvaltaren skall publicera kungörelsen utomlands på ett ändamålsenligt sätt.

I kungörelsen skall meddelas att ett särskilt meddelande lämnas om konkursbevakningen, om inte bevakning är obehövlig därför att tillgångarna i boet är obetydliga eller av någon annan orsak. Närmare bestämmelser om kungörelsens innehåll utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

2 §

Meddelande om beslutet på konkursansökan

Domstolen skall på ett ändamålsenligt sätt underrätta gäldenären och den borgenär som har gjort konkursansökan eller som har hörts i saken om sitt beslut i ett ärende som gäller försättande av en gäldenär i konkurs.

Om gäldenären försätts i konkurs, skall domstolen utan dröjsmål underrätta boförvaltaren om beslutet. Boförvaltaren skall underrätta borgenärerna om den kungörelse som avses i 1 §. Angående övriga meddelanden som boförvaltaren skall göra med anledning av att konkursen har börjat bestäms genom förordning av justitieministeriet.

Föreslagen lydelse

2 §

Kungörelse om att konkursen har börjat

Boförvaltaren ska se till att en kungörelse om att konkursen har börjat publiceras i den officiella tidningen, i en eller flera dagstidningar eller på något annat ändamålsenligt sätt, om boförvaltaren anser att kungörelse är nödvändig på grund av antalet okända borgenärer eller gäldenärens bristfälliga bokföring eller av någon annan orsak.

Boförvaltaren ska begära publicering av en kungörelse utomlands, om detta följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden eller av ett internationellt fördrag som är bindande för Finland, på det sätt som förutsätts i förordningen eller i det internationella fördraget. Boförvaltaren kan begära publicering av en kungörelse utomlands också i annat fall, om det är nödvändigt att kungörelsen publiceras.

Av den kungörelse som avses i 1 mom. ska datum och klockslag för försättande av gäldenären i konkurs framgå. Närmare bestämmelser om innehållet i den kungörelse som publiceras i den officiella tidningen utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

3 §

Meddelanden om beslutet på konkursansökan

Domstolen ska på lämpligt sätt underrätta gäldenären och den borgenär som har gjort konkursansökan eller som har hörts i saken om sitt beslut i ett ärende som gäller försättande av en gäldenär i konkurs.

Om gäldenären försätts i konkurs, ska domstolen utan dröjsmål underrätta boförvaltaren om beslutet. Boförvaltaren ska underrätta borgenärerna om att konkursen har börjat. Bestämmelser om övriga meddelanden som boförvaltaren ska lämna med anledning av att konkursen har börjat utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Kungörelse och meddelanden om konkursbevakning

Boförvaltaren skall se till att en kungörelse publiceras om konkursbevakningen.

Kungörelsen skall publiceras utan dröjsmål i den officiella tidningen. Av kungörelsen skall bevakningsdagen framgå. Närmare bestämmelser om kungörelsens innehåll utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Boförvaltaren skall om den kungörelse som avses i 1 mom. underrätta gäldenären samt de borgenärer som har lämnat boförvaltaren sina kontaktuppgifter eller som boförvaltaren annars känner till.

Domstolen skall se till att uppgifterna om konkursbevakningen tillställs kungörelseregistret för att föras in i det.

4 §

Meddelanden och kungörelse om konkursbevakning

Boförvaltaren ska lämna ett meddelande om konkursbevakningen till gäldenären och de borgenärer som har lämnat boförvaltaren sina kontaktuppgifter, eller som boförvaltaren annars känner till.

Boförvaltaren ska se till att en kungörelse om konkursbevakningen publiceras i den officiella tidningen, om kungörelse är nödvändig på grund av antalet okända borgenärer eller av någon annan orsak. Bevakningsdagen ska framgå av kungörelsen. Närmare bestämmelser om innehållet i den kungörelse som publiceras i den officiella tidningen utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

4 §

Kungörelse och meddelande om offentlig utredning samt om att konkursen avslutas i vissa fall

När domstolen beslutat att upphäva ett beslut om att en gäldenär försatts i konkurs eller beslutat att konkursen skall läggas ned skall domstolen se till att en kungörelse publiceras om saken. På gäldenärens begäran skall kungörelse på motsvarande sätt publiceras när konkursen förfallit eller förlikning fastställts. I dessa fall svarar gäldenären för de kostnader som kungörelsen orsakar.

Kungörelsen skall utan dröjsmål publiceras i den officiella tidningen. Närmare bestämmelser om kungörelsens innehåll utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Om en konkurs läggs ned skall domstolen underrätta gäldenären, den borgenär som har gjort konkursansökan eller som har hörts i saken samt boförvaltaren om nedläggningen. Boförvaltaren eller den offentliga utredaren skall informera gäldenären och borgenärerna om andra beslut som avses i 1 mom. samt om offentlig utredning och om återförande av konkursboets förvaltning på borgenärerna, enligt vad domstolen förordnar. Bestämmelser om övriga meddelanden som har sam-

5 §

Meddelanden om offentlig utredning samt om att konkursen avslutas i vissa fall

Om en konkurs läggs ned ska domstolen underrätta gäldenären, den borgenär som har gjort konkursansökan eller som har hörts i saken samt boförvaltaren om nedläggningen. Boförvaltaren ska lämna underrättelse om att konkursen har lagts ned också till de borgenärer till vilka boförvaltaren lämnade underrättelse om att konkursen började.

Boförvaltaren eller den offentliga utredaren ska enligt vad domstolen bestämmer underrätta gäldenären och borgenärerna om att ett beslut om att gäldenären försatts i konkurs har upphävts, om att konkursen har förfallit och om att förlikning har fastställts, liksom om offentlig utredning och om att förvaltningen av konkursboet har återförts på borgenärerna. Bestämmelser om övriga meddelanden som hör samman med den offentliga utredningen eller avslutande av konkursen och som boförvaltaren eller den offentliga utredaren ska lämna utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Gällande lydelse

band med den offentliga utredningen eller avslutande av konkursen och som boförvaltaren eller den offentliga utredaren skall göra utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

(ny)

Föreslagen lydelse

6 §

Meddelanden till handelsregistret

Domstolen ska för införande av uppgiften i handelsregistret utan dröjsmål underrätta Patent- och registerstyrelsen om att en gäldenär har försatts i konkurs, om att konkursen har lagts ned eller förfallit samt om att beslutet om att försätta gäldenären i konkurs har upphävts.

Rättsregistercentralen ska utan dröjsmål efter att ha fått anmälan om att slutredovisningen har godkänts underrätta Patent- och registerstyrelsen om saken för införande av denna uppgift i handelsregistret.

De underrättelser som avses i 1 och 2 mom. kan lämnas via konkurs- och företags-saneringsregistret.

5 §

Delgivningssätt

Boförvaltaren kan sända sådana meddelanden och kallelser samt andra delgivningar och handlingar som avses i denna lag på ändamålsenligt sätt per post eller med hjälp av en elektronisk dataöverföringsmetod till den adress som borgenären eller gäldenären har uppgett eller till en postadress som borgenären eller gäldenären senare har meddelat magistraten. Delgivning kan också ske per telefon, om ett skriftligt förfarande inte är nödvändigt på grund av sakens natur.

Om inte något annat följer av en begäran av boförvaltaren, kan borgenärerna och gäldenären tillstålla boförvaltaren de yttranden, bemötanden och meddelanden som avses i denna lag på det sätt som anges i 1 mom.

7 §

Delgivningssätt

Boförvaltaren kan sända sådana meddelanden, kallelser och andra delgivningar samt handlingar som avses i denna lag på ändamålsenligt sätt per post eller med hjälp av en elektronisk dataöverföringsmetod till den adress som borgenären eller gäldenären har uppgett eller till en postadress som borgenären eller gäldenären senare har meddelat magistraten. Delgivning kan också ske per telefon, om ett skriftligt förfarande inte är nödvändigt på grund av sakens natur.

Om inte något annat följer av en begäran av boförvaltaren, kan borgenärerna och gäldenären lämna boförvaltaren de yttranden, bemötanden och meddelanden som avses i denna lag på det sätt som anges i 1 mom.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Ankomsttidpunkten för ett meddelande som har skickats med användning av en elektronisk dataöverföringsmetod

Ett meddelande som har avsänts med användning av en elektronisk dataöverföringsmetod anses ha anlänt till mottagaren inom föreskriven tid, om det har anlänt så som bestäms i 10 och 11 § lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

8 §

Ankomsttidpunkten för ett meddelande som har skickats med användning av en elektronisk dataöverföringsmetod

Ett meddelande som har sänts med användning av en elektronisk dataöverföringsmetod anses ha anlänt till mottagaren inom utsatt tid, om det har anlänt så som det *föreskrivs* i 10 och 11 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

7 §

Registret över konkursärenden

Angående registret över konkursärenden bestäms särskilt.

(1 §)

23 kap.

Särskilda bestämmelser

2 §

Avgift för översändande av handlingar

Kostnaderna för översättning av en bevakningsskrift kan dras av från den utdelning som tillfaller borgenären, om skriften har avfattats på ett språk som inte är officiellt språk i någon av Europeiska unionens medlemsstater och kostnaderna inte kan betraktas som obetydliga.

(ny)

2 §

Avgift för översändande av handlingar

Kostnaderna för översättning av en bevakningsskrift kan dras av från den utdelning som tillfaller borgenären, om skriften har avfattats på något annat språk än *finska, svenska eller engelska och borgenären inte har lämnat in en översättning av den till något av dessa språk.*

3 §

Sökande av ändring i särskilda fall

I sådana beslut av samordnaren som avses i artikel 69.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden får ändring sökas hos den tingsrätt som har avgjort ansökan om att inleda ett samordningsförfarande för koncerner. Ändring ska sökas inom 30 dagar från det att

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

förvaltaren har fått del av samordnarens beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På sådana konkursförfaranden som är anhängiga vid ikraftträdandet av denna lag där beslutet om att försätta gäldenären i konkurs har fattats före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i 1 kap. 2 § 2 mom. och 7 kap. 1 § 1 mom. i den lydelse de hade vid ikraftträdandet av denna lag.

Bestämmelserna i 3 kap. 2 §, 12 kap. 5 § 2 mom. och 17 §, 15 kap. 8 § samt 22 kap. tillämpas till och med den 25 juni 2018 i den lydelse de hade vid ikraftträdandet av denna lag.

2.

Lag

om ändring av lagen om företagssanering

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om företagssanering (47/1993) 91 och 100 a §, av dem 100 a § sådan den lyder i lag 138/2004,
ändras 8 § 1 mom., 21 § 1 mom., 24 § 3 mom., 62 § 2 mom., 63 a § 2 mom., 71 § 1 mom. och 80 §, av dem 24 § 3 mom. och 63 a § 2 mom. sådana de lyder i lag 247/2007, och
fogas till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 247/2007, ett nytt 3 mom., till lagen en ny 66 b §, till 71 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 794/1998, ett nytt 4 mom., till lagen en ny 79 a §, till 92 §, sådan den lyder i lag 247/2007, ett nytt 4 mom. och till 96 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 247/2007, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens syfte och förhållande till annan lagstiftning

(ny)

8 §

Utredare

Domstolen skall förordna en utredare som, för att syftet med förfarandet skall kunna nås och borgenärernas intressen bevakas, har till uppgift att

1) göra en utredning om gäldenärens tillgångar, skulder och andra förbindelser samt om omständigheter som inverkar på gäldenärens ekonomiska ställning och på dess beräknade utveckling,

2) följa och övervaka saneringsgäldenärens företagsverksamhet under förfarandet,

3) i behövlig omfattning sörja för granskning av den verksamhet som gäldenären bedrivit innan förfarandet inleddes,

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens syfte och förhållande till annan lagstiftning

Om ett ärende har sådan anknytning till en annan medlemsstat som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden, och den förordningen tillämpas på medlemsstaten i fråga, ska den förordningen tillämpas i stället för denna lag.

8 §

Utredare

Domstolen ska förordna en utredare som, för att syftet med förfarandet ska kunna nås och borgenärernas intressen bevakas, har till uppgift att

1) göra en utredning om gäldenärens tillgångar, skulder och andra förbindelser samt om omständigheter som inverkar på gäldenärens ekonomiska ställning och på dess beräknade utveckling,

2) följa och övervaka saneringsgäldenärens företagsverksamhet under förfarandet,

3) i behövlig omfattning sörja för granskning av den verksamhet som gäldenären bedrivit innan förfarandet inleddes,

Gällande lydelse

- 4) vid behov kräva att gäldenärens rättshandlingar skall återgå enligt 36 och 37 §§ samt föra gäldenärens talan i enlighet med 31 §,
 5) se till att ett förslag till saneringsprogram görs upp,
 6) utföra de uppgifter som anges i 10 kap.

Föreslagen lydelse

- 4) vid behov kräva att gäldenärens rättshandlingar ska återgå enligt 36 och 37 § samt föra gäldenärens talan i enlighet med 31 §,
 5) se till att ett förslag till saneringsprogram *utarbetas*,
 6) utföra de uppgifter som anges i 10 kap.,
 7) *besluta om deltagande i ett samordningsförfarande för koncerner enligt artiklarna 61—77 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden.*

21 §

Förbud mot utmätning och andra verkställighetsåtgärder

Sedan förfarandet inletts får gäldenärens egendom inte utmätas för saneringsskuld som omfattas av betalningsförbud. En utmätning i strid med förbudet är utan verkan. Behandlingen av ansökan om utmätning avbryts. Om utmätning redan har skett, skall verkställigheten avbrytas, och utmätningsmannen skall på begäran överlämna den egendom som han har tagit i sin besittning och eventuella penningmedel till utredaren. Om försäljningen av utmätt egendom har kungjorts innan förfarandet börjar, kan domstolen bestämma att verkställigheten skall avbrytas och försäljningen inställas, utom ifall det är uppenbart att det inte på det sätt som avses i 20 § 1 punkten är nödvändigt att egendomen i fråga kvarstår hos gäldenären. En borgenär som har ansökt om verkställighet har rätt att av gäldenären få ersättning för verkställighetskostnader som blivit onödiga på grund av att försäljningen inställs.

21 §

Förbud mot utmätning och andra verkställighetsåtgärder

Sedan förfarandet inletts får gäldenärens egendom inte utmätas för en saneringsskuld som omfattas av betalningsförbud. En utmätning i strid med förbudet är utan verkan. Behandlingen av ansökan om utmätning avbryts. Om utmätning redan har skett, ska verkställigheten avbrytas, och utmätningsmannen ska på begäran överlämna den egendom som *utmätningsmannen* har tagit i sin besittning och eventuella penningmedel till utredaren. *Om en försäljningsannons om försäljningen av utmätt egendom har publicerats* innan förfarandet börjar, kan domstolen bestämma att verkställigheten ska avbrytas och försäljningen inställas, utom om det är uppenbart att det inte på det sätt som avses i 20 § 1 punkten är *behövligt* att egendomen i fråga kvarstår hos gäldenären. En borgenär som har ansökt om verkställighet har rätt att av gäldenären få ersättning för verkställighetskostnader som blivit onödiga på grund av att försäljningen inställs.

24 §

Förhållandet till konkurs

En ansökan om saneringsförfarande som har gjorts medan gäldenären är i konkurs skall lämnas utan prövning.

24 §

Förhållandet till konkurs

En ansökan om saneringsförfarande som har gjorts medan gäldenären är i konkurs ska lämnas utan prövning. *Ansökan kan dock prövas i de fall som avses i artikel 51 i Euro-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

paparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden. På yrkande av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet får domstolen besluta att konkursboet inte innan domstolen har avgjort ansökan får sälja mer egendom än vad som är nödvändigt för att undvika förluster eller för att betala kostnader för konkursboets förvaltning och egendomens skötsel.

62 §

62 §

Redogörelse för hur programmet genomförs

Redogörelse för hur programmet genomförs

Sedan saneringsprogrammet har upphört skall övervakaren eller, om en sådan inte har utsetts, gäldenären utan dröjsmål lämna borgenärsdelegationen och borgenärerna en slutredogörelse om hur programmet har fullföljts. Slutredogörelsen skall även tillställas den underrätt som har behandlat ärendet.

Sedan saneringsprogrammet har upphört ska övervakaren eller, om en sådan inte har utsetts, gäldenären utan dröjsmål lämna borgenärsdelegationen och borgenärerna en slutredogörelse om hur programmet har fullföljts. Även Rättsregistercentralen ska underrättas om datumet för slutredogörelsen.

63 a §

63 a §

Yrkande på tilläggsprestation

Yrkande på tilläggsprestation

Om inte något annat bestäms i saneringsprogrammet, skall ansökan om fullgörande av en tilläggsprestationsskyldighet göras hos domstolen inom ett år efter det att slutredogörelsen har givits in till domstolen. Om slutredogörelsen inte har tillställts borgenären, skall borgenären trots allt göra ansökan senast två år från det att slutredogörelsen gavs in till domstolen.

Om inte något annat bestäms i saneringsprogrammet, ska ansökan om fullgörande av en tilläggsprestationsskyldighet göras hos domstolen inom ett år från dagen för slutredogörelsen. Om inte slutredogörelsen har lämnats till borgenären, ska borgenären dock göra ansökan inom två år från dagen för slutredogörelsen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

Procedurstadganden

(ny)

66 b §

Internationell behörighet

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden finns det bestämmelser om finska domstolars behörighet i frågor som gäller företagssanering, när platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns i Finland eller i någon annan sådan medlemsstat i Europeiska unionen på vilken den förordningen tillämpas.

71 §

71 §

Beslut om att inleda förfarandet

Beslut om att inleda förfarandet

När domstolen fattar beslut om att inleda saneringsförfarande skall den

När domstolen fattar beslut om att inleda ett saneringsförfarande ska den

1) utse en utredare så som stadgas i 83 §, om inte något annat följer av 90 §,

1) utse en utredare i enlighet med 83 §, om inte något annat följer av 90 §,

2) tillsätta en borgenärsdelegation så som stadgas i 84 §, om inte något annat följer av 10 eller 90 §,

2) tillsätta en borgenärsdelegation i enlighet med 84 §, om inte något annat följer av 10 eller 90 §,

3) sätta ut en dag då borgenärerna senast skriftligen skall meddela utredaren sina yrkanden, om de avviker från vad gäldenären anmält, vid äventyr att ett sådant yrkande annars förblir obeaktat och borgenärens fordran upphör så som i 47 § stadgas,

3) sätta ut en dag då borgenärerna senast skriftligen ska meddela utredaren sina yrkanden, om de avviker från vad gäldenären anmält, vid äventyr att ett sådant yrkande annars förblir obeaktat och borgenärens fordran upphör på det sätt som anges i 47 §,

4) sätta ut en dag då utredaren senast skall delge parterna den utredning om gäldenärens ekonomiska ställning som avses i 8 § 1 mom.,

4) sätta ut en dag då utredaren senast ska delge parterna den utredning om gäldenärens ekonomiska ställning som avses i 8 § 1 mom.,

5) sätta ut en dag då förslaget till saneringsprogram senast skall göras upp samt tillställas utredaren och domstolen, och

5) sätta ut en dag då förslaget till saneringsprogram senast ska vara klart och lämnas till utredaren och domstolen, och

6) anteckna i beslutet det klockslag då det meddelades eller avkunnades.

6) i beslutet anteckna det klockslag då beslutet meddelades eller avkunnades,

7) i beslutet anteckna huruvida domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden.

Om borgenären inte har lämnat in det i 1 mom. 3 punkten avsedda meddelandet om sina yrkanden på finska, svenska eller eng-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

elska, ska utredaren be borgenären till behövliga delar lämna in en översättning av meddelandet till något av dessa språk.

(ny)

79 a §

Register över företagssaneringsärenden

De uppgifter om behandlingen av företags-saneringsärenden som förts in i registret över företagssaneringsärenden ska avgiftsfritt vara tillgängliga via det allmänna datanätet. Bestämmelser om registret över företagssaneringsärenden finns i lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret (137/2004).

80 §

80 §

Kungörelser och anmälningar

Kungörelser och anmälningar

Ett domstolsbeslut genom vilket saneringsförfarandet inleds eller förordnas att upphöra eller i vilket utfärdas ett i 22 § angivet temporärt förbud eller en i 30 § angiven begränsning av gäldenärens bestämmanderätt skall kungöras och meddelas vissa myndigheter samt antecknas i handelsregistret och i de register som förs över vissa förmögenhetsslag och inteckningar enligt vad som stadgas genom förordning.

Utredaren ska se till att en kungörelse om att saneringsförfarandet har inletts publiceras i den officiella tidningen, i en eller flera dagstidningar eller på något annat ändamålsenligt sätt, om utredaren anser att kungörelse är nödvändig på grund av antalet okända borgenärer eller av någon annan orsak.

Utredaren ska begära publicering av en kungörelse utomlands, om detta förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden. Utredaren kan begära publicering av en kungörelse utomlands också i annat fall, om det är nödvändigt att kungörelsen publiceras.

Av den kungörelse som avses i 1 mom. ska dagen då saneringsansökan blev anhängig framgå, liksom datum och klockslag för när saneringsförfarandet inleddes. Närmare bestämmelser om innehållet i kungörelsen i den officiella tidningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om sådana meddelanden till myndigheterna och sådana anteckningar i handelsregistret och registren över vissa förmögenhetsslag och inteckningar som hänför sig till saneringsförfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

91 §

(upphävs)

Avstående från kungörelse

På yrkande av den som ansöker om saneringsförfarande och med samtycke av gäldenärens kända borgenärer kan domstolen besluta att en kungörelse som avses i 80 § och som gäller inledande av förfarandet inte skall publiceras. Domstolen kan dock publicera en kungörelse, om det av särskilda skäl anses behövligt.

Om kungörelse inte sker, kan en borgenär som inte delgivits beslutet om inledande av saneringsförfarande, utan hinder av denna lag yrka betalning för sin fordran och utöva sina rättigheter som borgenär. Om det dock måste antas att borgenären annars har fått kännedom om att förfarandet inleds, tillämpas 47 § 2 mom.

92 §

92 §

Snabbt fastställande av saneringsprogram

Snabbt fastställande av saneringsprogram

(ny)

En borgenär kan trots vad som föreskrivs i denna lag yrka betalning för sin fordran och utöva sina rättigheter som borgenär, om borgenären inte har getts tillfälle att bli hörd i det förfarande som avses i denna paragraf. Om det emellertid måste antas att borgenären på annat sätt har fått kännedom om att förfarandet inletts, tillämpas 47 § 2 mom.

96 §

96 §

Ändringssökande

Ändringssökande

(ny)

I sådana beslut av samordnaren som avses i artikel 69.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden får ändring sökas hos den tingsrätt som har avgjort ansökan om att inleda ett samordningsförfarande för koncerner. Ändring ska sökas inom 30 dagar från det att förvaltaren har fått del av samordnarens beslut.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

100 a §

(upphävs)

Företagssaneringsregister

I fråga om registret över ärenden som gäller saneringsförfarande bestäms särskilt.

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 79 a § och 92 § 4 mom. träder dock i kraft först den 20 .

Bestämmelserna i 1 § 3 mom. och 66 b § i denna lag tillämpas inte på saneringsförfaranden som har inletts före ikraftträdandet av denna lag.

Bestämmelserna i 62 § 2 mom., 63 a § 2 mom. och 80 § i denna lag samt de bestämmelser i 91 och 100 a § som upphävts genom denna lag tillämpas till och med den 25 juni 2018 i den lydelse de hade vid ikraftträdandet av denna lag.

3.

Lag

om ändring av lagen om skuldsanering för privatpersoner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) 2 § 1 mom. samt 87 och 88 §,
av dem 87 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 648/1999, samt
fogas till 1 § ett nytt 4 mom. och till 54 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 113/1995
och 1123/2014, ett nytt 6 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens syfte och förhållande till annan lagstiftning

(ny)

2 §

Tillämpningsområde

Skuldsanering samt reglering av borgens- och säkerhetsansvar kan beviljas en person med hemvist i Finland.

54 §

Beslut om inledande av skuldsanering

(ny)

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens syfte och förhållande till annan lagstiftning

Om ett ärende har sådan anknytning till en annan medlemsstat som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden, och den förordningen tillämpas på medlemsstaten i fråga, ska den förordningen tillämpas i stället för denna lag.

2 §

Tillämpningsområde

Skuldsanering samt reglering av borgens- och säkerhetsansvar kan beviljas en person, om platsen för personens huvudsakliga intressen finns i Finland. Bestämmelser om hur platsen för de huvudsakliga intressena bestäms finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden.

54 §

Beslut om inledande av skuldsanering

Om borgenären inte har lämnat in det i 2 mom. 2 punkten avsedda meddelandet om beloppet av en skuld som omfattas av skuldsaneringen på finska, svenska eller engelska,

Gällande lydelse

87 §

Skuldsaneringsregister

Justitieministeriet för ett register över ärenden som gäller skuldsanering för privatpersoner.

Var och en har rätt att få upplysningar om de omständigheter som antecknats i registret.

Uppgifter som utplånats ur skuldsaneringsregistret skall hållas hemliga. De får dock lämnas ut till en domstol för utredning av förutsättningarna för beviljande av skuldsanering.

88 §

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag och om det register som skall föras över de ärenden som gäller skuldsanering utfärdas genom förordning.

Föreslagen lydelse

ska borgenären uppmanas att till behövliga delar lämna in en översättning av meddelandet till något av dessa språk.

87 §

Skuldsaneringsregister

Bestämmelser om skuldsaneringsregistret finns i lagen om skuldsaneringsregistret (/).

88 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Utöver vad som föreskrivs annanstans i denna lag utfärdas det genom förordning av statsrådet bestämmelser om

1) domstolens skyldighet att inhämta fastighetsutredningar,

2) domstolens skyldighet att lämna borgenärerna bilagorna till ansökan,

3) utmätningssmannens skyldighet att informera registermyndigheterna,

4) utskökningsförfarandet enligt 41 §.

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 87 och 88 § träder dock i kraft först den 20 .

Genom denna lag upphävs från och med den 26 juni 2018 bestämmelserna i 7—10 § i förordningen om skuldsanering för privatpersoner (58/1993).

Bestämmelserna i 1 § 4 mom. i denna lag tillämpas inte om beslutet om inledande av skuldsanering har fattats före ikraftträdandet av denna lag.

4.

Lag

om ändring av lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om konkurs- och företagssaneringsregistret (137/2004) 4 och 6 §, 7 § 3 och 4 mom., 9 och 10 § samt
fogas till 3 § ett nytt 2 mom. och till 5 § ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

3 §

Uppgifter om en konkursansökan

Uppgifter om en konkursansökan

(ny)

Om gäldenären är en fysisk person ska Rättsregistercentralen föra in uppgift om gäldenärens födelsetid och födelseort i registret.

4 §

4 §

Övriga uppgifter om konkursärenden som skall föras in i registret

Övriga uppgifter om konkursärenden som ska föras in i registret

Angående behandlingen av ett konkursärende skall domstolen i registret föra in uppgifter om

1) datum och klockslag när beslutet att försätta gäldenären i konkurs har fattats,

2) boförvaltarnas namn och kontaktuppgifter samt beslut om fördelning av uppdraget mellan boförvaltarna,

3) att ansökan har avslagits eller att ansökan har avvisats utan prövning samt att ärendet har avskrivits eller överförs eller återförvisats till en annan domstol,

4) att konkursen har lagts ned eller förfallit,

5) att konkursen har fortsatt som offentlig utredning och att förvaltningen av konkursboet har återförts på borgenärerna,

6) att utdelningsförteckningen har fastställts,

7) att ändring har sökts i ett beslut som avses i 1—4 eller 6 punkten.

När boförvaltaren har meddelat domstolen att bevakningsdagen har bestämts, skall dom-

Angående behandlingen av ett konkursärende ska domstolen i registret föra in uppgifter om

1) datum och klockslag för när beslutet att försätta gäldenären i konkurs har fattats,

2) *huruvida domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1, 3.2 eller 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden,*

3) boförvaltarnas namn och kontaktuppgifter samt beslut om fördelning av uppdraget mellan boförvaltarna,

4) att ansökan har avslagits eller att ansökan har avvisats utan prövning samt att ärendet har avskrivits eller överförs eller återförvisats till en annan domstol,

5) att konkursen har lagts ned eller förfallit,

6) att konkursen har fortsatt som offentlig utredning och att förvaltningen av konkursboet har återförts på borgenärerna,

7) att utdelningsförteckningen har fast-

Gällande lydelse

stolen i registret föra in uppgifter om bevakningsdagen samt namnet på den boförvaltare som tar emot bevakningsskrifterna samt dennes kontaktuppgifter.

Rättsregistercentralen skall på boförvaltarens anmälan i registret föra in uppgifter om att slutredovisningen har godkänts. Om gäldenären är en juridisk person, skall i registret också föras in en uppgift om huruvida gäldenären har egendom när konkursen upphör.

Föreslagen lydelse

ställts,

8) den domstol hos vilken ändring får sökas i beslutet att försätta gäldenären i konkurs, samt tidsfristerna för sökande av ändring,

9) att ändring har sökts i ett beslut som avses i 1—5 eller 7 punkten.

Rättsregistercentralen ska i registret föra in uppgift om datum och klockslag för när uppgifterna enligt 1 mom. 1 punkten syns i registret.

Rättsregistercentralen ska i registret utifrån vad boförvaltaren uppger föra in uppgifter om

1) bevakningsdagen,

2) namnet på och kontaktuppgifterna för den boförvaltare som tar emot bevakningsskrifterna,

3) tiden och platsen för ett borgenärssammanträde som hålls före bevakningsdagen,

4) att slutredovisningen har godkänts,

5) huruvida gäldenären har egendom när konkursen avslutas, om gäldenären är en juridisk person.

Uppgifter som avses i 2 mom. 3 punkten ska föras in i registret senast två veckor före sammanträdet.

Uppgifter som avses i 2 mom. kan föras in i registret också genom att de förs in i ärendehanteringssystemet för konkurs- och företagssaneringsärenden, därifrån de på elektronisk väg överförs till registret.

5 §

Uppgifter om en ansökan som gäller ett företagssaneringsärende

(ny)

5 §

Uppgifter om en ansökan som gäller ett företagssaneringsärende

Om gäldenären är en fysisk person ska Rättsregistercentralen föra in uppgift om gäldenärens födelsetid och födelseort i registret.

6 §

Övriga uppgifter om företagssaneringsärenden som skall föras in i registret

Angående behandlingen av ett företagssaneringsärende skall domstolen i registret föra in uppgifter om

6 §

Övriga uppgifter om företagssaneringsärenden som ska föras in i registret

Angående behandlingen av ett företagssaneringsärende ska domstolen i registret föra in uppgifter om

Gällande lydelse

1) ett temporärt förbud som har meddelats innan förfarandet har inletts samt att förbudet har upphört,

2) datum och klockslag när beslutet om inledande av ett företagssaneringsförfarande har fattats,

3) att ansökan har avslagits eller att ansökan har avvisats utan prövning eller att ärendet har avskrivits eller överförs till en annan domstol,

4) att förfarandet har upphört,

5) att ett saneringsprogram har fastställts,

6) att saneringsprogrammet har ändrats,

7) att en skuldreglering har förfallit,

8) att saneringsprogrammet har förfallit,

9) att slutredogörelse har givits,

10) att ändring har sökts i ett beslut som avses i 2—8 punkten.

När ett företagssaneringsförfarande har inletts, skall domstolen i registret föra in följande uppgifter:

1) utredarnas namn och kontaktuppgifter samt beslut om fördelning av uppdraget mellan utredarna,

2) dagen när borgenärerna senast skall meddela utredaren sina yrkanden,

3) dagen när förslaget till saneringsprogram senast skall göras upp,

4) begränsningar av gäldenärens bestämmanderätt,

5) dagen när invändningar mot fordringarna senast skall framställas,

6) dagen när uttalanden om programförslaget senast skall framställas,

7) dagen när rösterna om förslaget till saneringsprogram senast skall ges,

8) tillsättandet av en borgenärsdelegation.

När domstolen har fastställt saneringsprogrammet, skall i registret föras in uppgifter om övervakarens namn och dennes kontaktuppgifter, om en övervakare har utsetts.

Föreslagen lydelse

1) ett temporärt förbud som har meddelats innan förfarandet har inletts samt om att förbudet har upphört,

2) datum och klockslag för när beslutet om inledande av ett företagssaneringsförfarande har fattats,

3) *huruvida domstolens internationella behörighet grundar sig på artikel 3.1, 3.2 eller 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden,*

4) att ansökan har avslagits eller avvisats utan prövning eller att ärendet har avskrivits eller överförs till en annan domstol,

5) att förfarandet har upphört,

6) att ett saneringsprogram har fastställts,

7) att saneringsprogrammet har ändrats,

8) att en skuldreglering har förfallit,

9) att saneringsprogrammet har förfallit,

10) att ändring har sökts i ett beslut som avses i 2—9 punkten.

När ett företagssaneringsförfarande har inletts, ska domstolen i registret föra in uppgifter om

1) utredarnas namn och kontaktuppgifter samt beslut om fördelning av uppdraget mellan utredarna,

2) dagen när borgenärerna senast ska meddela utredaren sina yrkanden,

3) dagen när utredningen om gäldenärens ekonomiska ställning senast *ska delges parterna,*

4) dagen när förslaget till saneringsprogram senast ska *vara klart,*

5) begränsningar av gäldenärens bestämmanderätt,

6) dagen när invändningar mot fordringarna senast *ska framföras,*

7) dagen när yttranden om programförslaget senast *ska avges,*

8) dagen när rösterna om förslaget till saneringsprogram senast ska ges,

9) tillsättandet av en borgenärsdelegation,

10) *den domstol hos vilken ändring får sökas i beslutet om att inleda ett företagssaneringsförfarande, samt tidsfristerna för sökande av ändring.*

När domstolen har fastställt saneringsprogrammet, ska uppgift om övervakarens namn och dennes kontaktuppgifter föras in i registret, om en övervakare har utsetts.

Rättsregistercentralen ska på basis av övervakarens meddelande eller, om en sådan

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

inte finns, på basis av gäldenärens meddelande föra in datumet för slutredogörelsen i registret. Uppgiften kan föras in i registret också genom att den förs in i ärendehanteringssystemet för konkurs- och företagssaneringsärenden, därifrån den på elektronisk väg överförs till registret.

7 §

7 §

Avförande av uppgifter ur registret

Hur uppgifter avförs ur registret

Uppgifterna om ett företagssaneringsärende avförs ur registret

Uppgifterna om ett företagssaneringsärende avförs ur registret

1) tre månader efter det att ansökan om företagssanering har avslagits eller ansökan har avvisats utan prövning eller avskrivits,

1) tre månader efter det att ansökan om företagssanering har avslagits eller ansökan har avvisats utan prövning eller avskrivits,

2) tre år efter det att saneringsförfarandet har upphört av någon annan orsak än att ett saneringsprogram har fastställts,

2) tre år efter det att saneringsförfarandet har upphört av någon annan orsak än att ett saneringsprogram har fastställts,

3) sex månader efter det att slutredogörelsen har givits,

3) sex månader efter det att *datumet för slutredogörelsen har förts in i registret,*

4) tre år efter det att saneringsprogrammet har förfallit.

4) tre år efter det att saneringsprogrammet har förfallit.

De tider som avses i 1 och 3 mom. räknas från den dag då domstolen avgjorde ärendet. Om ett ärende är anhängigt i en fullföljdsdomstol när tiden löper ut, får uppgifterna om en lägre domstols avgörande dock inte avföras förrän fullföljdsdomstolen har avgjort ärendet. För en slutredovisning beräknas tiden från den dag då slutredovisningen har godkänts *och för en slutredogörelse från den dag då den lämnats till domstolen.*

De tider som avses i 1 och 3 mom. räknas från den dag då domstolen avgjorde ärendet. Om ett ärende är anhängigt i en fullföljdsdomstol när tiden löper ut, får uppgifterna om en lägre domstols avgörande dock inte avföras förrän fullföljdsdomstolen har avgjort ärendet. För en slutredovisning beräknas tiden från den dag då slutredovisningen godkändes.

9 §

9 §

Uppgifternas offentlighet och utlämnande av uppgifter

Uppgifternas offentlighet och utlämnande av uppgifter

Uppgifterna i konkurs- och företagssaneringsregistret är offentliga. Var och en har rätt att få uppgifter och utdrag ur registret. Utan hinder av 16 § 3 mom. lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får uppgifter lämnas ut i elektronisk form för ett godtagbart ändamål.

Uppgifterna i konkurs- och företagssaneringsregistret finns tillgängliga via det allmänna datanätet, med undantag av fysiska personers personbeteckning. De uppgifter som finns tillgängliga via det allmänna datanätet ställs till förfogande också via den europeiska e-juridikportalen, på det sätt som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden.

Rättsregistercentralen skall leverera behövliga uppgifter ur registret till handelsregistermyndigheterna och även till andra myn-

Gällande lydelse

digheter som behöver uppgifterna för att föra in dem i sina register. Uppgifterna kan lämnas ut i elektronisk form.

Föreslagen lydelse

Trots det som föreskrivs i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får uppgifter ur registret lämnas ut via en teknisk anslutning eller som annat massutlämnande för ett godtagbart ändamål.

Rättsregistercentralen ska leverera behövliga uppgifter ur registret till handelsregistermyndigheterna och även till andra myndigheter som behöver uppgifterna för att föra in dem i sina register. Uppgifterna kan lämnas ut i elektronisk form.

10 §

Avgifter

För uppgifter som lämnas ut ur konkurs- och företagssaneringsregistret tas avgifter ut till staten med iakttagande av vad som bestäms i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Uppgifter som tillställs en myndighet för att införas i ett register lämnas dock ut avgiftsfritt.

10 §

Avgifter

Användningen av konkurs- och företagssaneringsregistret via det allmänna datanätet ska vara avgiftsfri. Uppgifter som lämnas till myndigheter för att föras in i register ska lämnas avgiftsfritt.

Bestämmelser om de avgifter som tas ut till staten för uppgifter som lämnas ut ur konkurs- och företagssaneringsregistret via en teknisk anslutning eller som annat massutlämnande finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om offentliggörande och registrering av insolvensförfarande som inletts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentliggörande och registrering av insolvensförfarande som inletts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen (581/2002) 1 § som följer:

Gällande lydelse

1 §

Rättsregistercentralen skall på begäran av en förvaltare se till att ett offentliggörande enligt artikel 21.1 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden publiceras i Finland i den officiella tidningen. Av offentliggörandet skall utöver de uppgifter som nämns i artikel 21.1 i förordningen framgå åtminstone nödvändiga identifikationsuppgifter och kontaktuppgifter om domstolen, gäldenären och förvaltaren.

Föreslagen lydelse

1 §

Rättsregistercentralen ska på begäran av en förvaltare se till att ett offentliggörande enligt artikel 28.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden publiceras i den officiella tidningen i Finland. Utöver de uppgifter som nämns i artikel 28.1 i förordningen ska åtminstone behövliga identifikationsuppgifter och kontaktuppgifter för domstolen, gäldenären och förvaltaren framgå av offentliggörandet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om upphävande av 2 § i lagen om godkännande och verkställighet av den i Köpenhamn den 7 november 1933 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige avslutade konventionen angående konkurs

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §
De åligganden, som enligt 1 stycket 2 artikeln av den ovan under 1 § nämnda konventionen ankomma på konkursförvaltningen, skola i Finland fullgöras av konkursdomstolen. (upphävs)

Denna lag träder i kraft den 20 .
2 §

Utkast till förordningar

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om företagssanering

I enlighet med statsrådets beslut
ändras i förordningen om företagssanering (55/1993) 3 a, 4 och 9 §,
av dem 3 a och 9 § sådana de lyder i förordning 249/2007 och 4 § sådan den lyder delvis
ändrad i förordningarna 961/1994 och 249/2007, som följer:

3 a §

Anmälan om ansökan

Domstolen ska utan dröjsmål göra en anmälan om en saneringsansökan till den domstol där en ansökan om försättande av gäldenären i konkurs är anhängig då saneringsansökan blir anhängig.

4 §

Kungörelse om att ett förfarande har inletts

Om en kungörelse om att ett saneringsförfarande har inletts publiceras i den officiella tidningen, ska i kungörelsen nämnas

- 1) gäldenärens firma och tidigare firma, gäldenärens hemort och adress samt personbeteckning eller företags- och organisationsnummer,
- 2) de omständigheter som nämns i 71 § 1 och 2 mom. i lagen om företagssanering,
- 3) utredarens fullständiga namn, hemort och adress samt andra tillgängliga kontaktuppgifter och eventuella förordnanden om hur uppgifterna ska fördelas mellan utredarna,
- 4) domstolen och uppgifter som identifierar ärendet.

9 §

Anmälningar om temporära förbud

Vad som i 5, 5 a och 6 § föreskrivs om anmälningar om saneringsförfarandet samt om anteckningar i handelsregistret och vad som i 7 § föreskrivs om att ge utredaren i uppdrag att handha anmälningarna gäller i tillämpliga delar de temporära förbud och den interimistiska utredare som avses i 22 § i lagen om företagssanering.

Denna förordning träder i kraft den 20 .

Statsrådets förordning

om upphävande av 1 § 2 och 3 mom. i statsrådets förordning om kungörelseregister

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs i statsrådets förordning om kungörelseregister (1098/2003) 1 § 2 och 3 punkten, sådana de gäller i förordning 1016/2006.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 20 .

Justitieministeriets förordning

om ändring av justitieministeriets förordning om konkursärenden

I enlighet med justitieministeriets beslut
ändras i justitieministeriets förordning om konkursärenden (502/2004) 1 § 1 mom., 3 § 1 mom. och 4 § som följer:

1 §

Kungörelse om att konkursen har börjat

Om en kungörelse om att konkursen har börjat publiceras i den officiella tidningen, ska i kungörelsen nämnas

- 1) domstolen och ärendets nummer,
 - 2) datum och klockslag för när beslutet att försätta gäldenären i konkurs har fattats samt datum för när konkursansökan blev anhängig,
 - 3) gäldenärens namn eller firma och hemort samt gäldenärens personbeteckning eller företags- och organisationsnummer eller någon annan motsvarande beteckning,
 - 4) gäldenärens tidigare namn och hemort, om namnet eller hemorten har ändrats under de två år som föregått konkursens början,
 - 5) boförvaltarnas namn och kontaktuppgifter samt beslut om fördelning av uppdraget mellan boförvaltarna.
-

3 §

Kungörelse om konkursbevakning

Om en kungörelse om konkursbevakningen publiceras i den officiella tidningen, ska i kungörelsen nämnas

- 1) domstolen och ärendets nummer,
 - 2) de uppgifter om gäldenären som avses i 1 § 1 mom. 3 och 4 punkten,
 - 3) bevakningsdagen,
 - 4) dagen när förslaget till utdelningsförteckning ska vara klart,
 - 5) namnet på och kontaktuppgifterna för den boförvaltare som tar emot bevakningsskrifterna.
-

4 §

Meddelande om att konkursen avslutas i vissa fall

Om konkursen förfaller eller behandlingen av ett konkursärende avslutas på något annat sätt än genom ett godkännande av slutredovisningen, ska boförvaltaren utan dröjsmål underrätta de myndigheter och registerförare som avses i 2 § om saken.

Denna förordning träder i kraft den 20 .